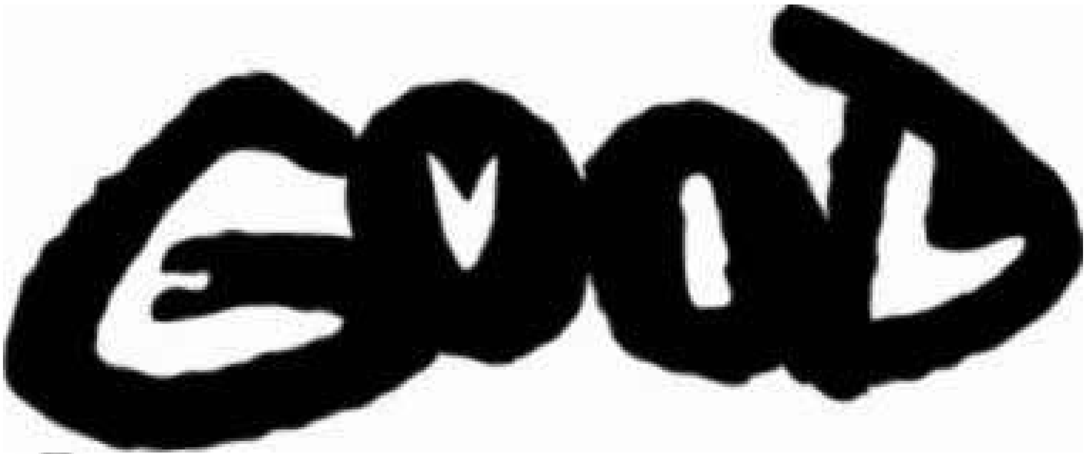
Μηνιαίο ηλεκτρονικό περιοδικό για τον έλληνα blogger

BLOGR

Τεύχος 16ο [Νοέμβριος 2006]

Περιεχόμενα

Editorial

Jim_hellas

Καλησπέρα σε όλους…

Ελπίζω να σας βρίσκει όλους καλά και αυτός ο προτελευταίος μήνας του έτους. Σίγουρα ο μήνας που πέρασε ήταν ένας δύσκολος μήνας και για μερικούς από εμάς ήταν ακόμη πιο δύσκολος, ιδιαίτερα οι τελευταίες ημέρες του. Και φυσικά αναφέρομαι στην υπόθεση που συγκλόνισε τους περισσότερους από εμάς: την υπόθεση blogme.gr! Η ελληνική μπλογκόσφαιρα πραγματικά πνίγηκε από τα μηνύματα συμπαράστασης προς τον συλληφθέντα κ. Τσιπρόπουλο. Μερικά από τα κείμενα που γράφτηκαν φιλοξενούνται και στις σελίδες του BloGR. Φυσικά είναι μόνο μερικά από τα δεκάδες κείμενα που γράφτηκαν την ημέρα που δημοσιεύτηκε (εντός της μπλογκόσφαιρας) η είδηση από τον ίδιο τον κ. Τσιπρόπουλο. Δεν έχουμε κάτι άλλο να πούμε, πέρα από το ότι ευχόμαστε πλέον η ιστορία αυτή να είναι όσο το δυνατόν πιο ανώδυνη για τον κ. Τσιπρόπουλο, που θα βρεθεί αντιμέτωπος με την ελληνική δικαιοσύνη επειδή στο site του εμφανίστηκε κείμενο RSS από ένα blog το περιεχόμενο του οποίου θεωρήθηκε προσβλητικό για κάποιον «επώνυμο» ο οποίος και έκανε τη μήνυση προς λάθος πρόσωπο, από ότι φαίνεται.

Κατά τα άλλα, στο τεύχος θα βρείτε κείμενα για διάφορα θέματα, όπως το κόμμα των παιδοφίλων και η παιδεραστία, οι απεργίες των καθηγητών, η δολοφονία της ρωσίδας δημοσιογράφου, ειδήσεις για το Google και τις επιχειρηματικές του δραστηριότητες, κ.ά. Ο αριθμός των σελίδων είναι κάτι παραπάνω από ικανοποιητικός, καθώς ξεπεράσαμε τις 60 σελίδες κειμένων! Δυστυχώς δεν υπάρχει ***How To*** αυτό τον μήνα γιατί δεν βρέθηκε κάτι αξιόλογο να παρουσιάσουμε. Σας το φυλάμε λοιπόν για τον επόμενο μήνα. Όπως θα διαπιστώσετε και μόνοι σας, άλλαξε το look του περιοδικού, ελπίζουμε πάντα προς το καλύτερο. Τα όποια σχόλια είναι πάντα δεκτά!

Με αυτά και με αυτά προχωράμε προς τα Χριστούγεννα αργά και σταθερά. Ας δώσουμε λοιπόν ραντεβού τον επόμενο μήνα μέσα σε εορταστικό κλίμα.

Έως τότε, να περνάτε πάντα καλά!

Google Docs & Spreadsheets

www.tsevdos.gr

Η Google προλαβαίνει την Microsoft (και όλους τους άλλους) και είναι η πρώτη εταιρεία που παρουσιάζει ένα ολοκληρωμένο on-line σύστημα Office (επεξεργαστή κειμένου και λογιστικών φύλλων προς το παρόν). Η υπηρεσία είναι πολύ εύχρηστη, απλή και εντελώς δωρεάν! Η AJAX-based εφαρμογές προσφέρουν όλα τα βασικά εργαλεία που χρησιμοποιεί ο μέσος χρήστης (εντάξει μην περιμένετε και γραφήματα στα λογιστικά φύλλα σας, αλλά μην το παρακάνουμε κιόλας), ενώ πολύ καλές είναι και οι δυνατότητες import και export των εφαρμογών μιας και καλύπτουν όλους τους σημαντικούς τύπους αρχείων (RTF, Word, Open Office, PDF, κτλ.). Η ιδέα είναι πολύ καλή και εάν μείνει δωρεάν θα είναι μια έξυπνη εναλλακτική λύση, αν και προσωπικά δεν μπορώ να με φανταστώ να δουλεύω τα έγγραφα μου σε έναν απομακρυσμένο server. Ειδικότερα τώρα που οι desktop Office εφαρμογές όπως το OpenOffice και NeoOffice είναι εντελώς δωρεάν, ενώ προσφέρουν και πολλά περισσότερα προγράμματα (παρουσιάσεων, βάσεων δεδομένων, κτλ.) και δυνατότητες.

Firefox 2

-Jim_hellas-

Κυκλοφόρησε η νέα έκδοση του firefox (version 2)! Την έστησα και μπορώ να πω πως είμαι πολύ ικανοποιημένος. Αρχικά μου έκανε μεγάλη εντύπωση το ανανεωμένο look του, το οποίο βρίσκω εξαιρετικό. Επιπλέον πρόσεξα μερικές λειτουργίες που δεν είχε το παλιό Firefox.

- Με το που είδα το καινούργιο περιβάλλον του προγράμματος, το μάτι μου έπεσε πάνω σε ένα μικρό κουμπάκι στο τέλος της σειράς που εμφανίζονται τα tabbed παράθυρα. Πατώντας πάνω σε αυτό το κουμπάκι μάς ανοίγει μια λίστα με όλα τα παράθυρα του Firefox που έχουμε ανοιχτά έτσι ώστε να μπορούμε να επιλέξουμε πού να πάμε σε περίπτωση που έχουμε τόσα πολλά παράθυρα ανοιγμένα που δεν διαβάζονται οι τίτλοι τους (μου έχει συμβεί πολλές φορές).

- Στον τίτλο κάθε tabbed παραθύρου υπάρχει το σχετικό κουμπάκι X για να το κλείσουμε (νομίζω πριν δεν υπήρχε...).
Ανανεωμένο περιβάλλον επεξεργασίας των extensions και των themes.

- Όταν κάνετε κλικ πάνω σε rss feed files πλέον το Firefox μέσα σε κανονικό web παράθυρο σας ρωτάει αν θέλετε να το σώσετε στο live bookmarks, στο Google reader, στο yahoo ή να το ανοίξετε με κάποια άλλη εφαρμογή που χρησιμοποιείτε.

- Πιο εύκολη προσθήκη search engines στο αντίστοιχο search field.

- Αγγλικό spell check! Όταν γράφετε μέσα σε fields σας υπογραμμίζει τα λάθη σας και σας προτείνει λέξεις (αυτό μου κάνει τώρα που γράφω από το περιβάλλον του wordpress).

- Error Console. Από ότι κατάλαβα η κονσόλα αυτή επιτρέπει στους πιο προχωρημένους να βλέπουν τι δεν μπόρεσε να διαβάσει το πρόγραμμα από μια ιστοσελίδα και γιατί.

Αν θέλετε μπορείτε να διαβάσετε για όλα τα νέα χαρακτηριστικά του προγράμματος από την επίσημη σελίδα (http://en-us.www.mozilla.com/en-US/firefox/2.0/releasenotes)

Internet Explorer 7

www.tsevdos.gr

Η τελική έκδοση του Internet Explorer 7 είναι έτοιμη για download. Αν και με πάρα πολλές προσθήκες (νέο interface, tabs, RSS support, νέο σύστημα printing, κτλ.) και με βελτιωμένα χαρακτηριστικά ασφάλειας (anti-spyware, anti-phising, κτλ.) προσωπικά μου δίνει την αίσθηση πως τεχνολογικά είναι ακόμα πίσω από τον ανταγωνισμό (Opera 9 και Firefox). Η μηχανή rendering έχει βελτιωθεί αρκετά από την έκτη έκδοση, οπότε οι web designers θα αντιμετωπίσουν λιγότερα προβλήματα σε CSS, ενώ οφείλω να ομολογήσω πως η εφαρμογή δείχνει πολύ όμορφη στα καινούργια Windows Vista. Προσωπικά περιμένω την τελική έκδοση του καινούργιου Firefox (ver 2.0) ο οποίος κυκλοφορεί επίσημα στις 23 Οκτωβρίου.

BLOG NEWS Μικρά blogονέα

29 εναλλακτικές προτάσεις αντί του iPod

http://ilias.wordpress.com

Στο MP3newswire.net παρουσιάζεται μια λίστα με τα 29 iPod killers για τα φετινά Χριστούγεννα, αναλυτικά, με τα χαρακτηριστικά για το κάθε ένα και φωτογραφίες. Αν λοιπόν έχετε σκοπό να κάνετε ένα δώρο είτε στον εαυτό σας είτε αλλού, το παραπάνω link αποτελεί μια καλή έρευνα αγοράς !

Αναφορικά τα mp3 players που αναφέρονται είναι τα εξής :

Sony NW-S205F and NW-S203F Sports Player
SanDisk Sansa e280 8GB
Microsoft Zune
Sony NW-S706
OSIM iGoGo MP3 and...Massage?
Samsung YP-K5 MP3 Player has Built-in Speaker
Archos 504
StormBlue A9+ Bluetooth
Creative Zen V Plus 8GB
LG MFFM20
Maxfield MAX-SIN Touch
Creative Zen Neeon 2
NafNaf Hyp resembles Keg-o-beer
Sirius Stiletto 100
Disney Mix Max
Creative Muvo V100
Football Helmet MP3 Player
Acer MP-340
MPIO FL500 Wedge and FY800
Visual Sound VS1
Coby PMP4230
Coby PMP7040
iRiver S10
Toshiba Gigabeat V Series
Archos 604
Archos 404
Cowon N2 Adds GPS
Wolverine ESP

WordPress 2.0.5 Ronan

http://www.wordpress.gr

Έτοιμο το WordPress 2.0.5, και θα πρέπει όλοι να αναβαθμιστούν διότι διορθώνει 50 προβλήματα της έκδοσης 2, αλλά και έχει το πλεονέκτημα ότι η έκδοση αυτή είχε κυκλοφορήσει σε αρκετούς BETA Testers, ώστε να αποφευχθεί το πρόβλημα με τα bugs που είχαν προηγούμενες εκδόσεις. Ήδη έχω αναφερθεί στις αλλαγές από την BETA έκδοση. Για την διαδικασία αναβάθμισης ακολουθήστε όπως περιγράφεται στο http://codex.wordpress.gr/index.php/Οδηγίες_Αναβάθμισης ενώ νέες εγκαταστάσεις μπορούν να ακολουθήσουν την διαδικασία εγκατάστασης των 5 λεπτών. Ίσως να υπάρχει κάποιο πρόβλημα στην σωστή εμφάνιση των Ελληνικών με την υπάρχουσα μετάφραση, αλλά σύντομα θα δημοσιευτεί. Προς το παρόν υπάρχει μια ημιτελής έκδοση Ελληνικών για το WordPress 2.0.5 στη σελίδα http://www.wordpress.gr/?page_id=100...

Σύλληψη του υπεύθυνου του blogme.gr **- jim_hellas -**

Σάλο στην ελληνική μπλογκόσφαιρα προκάλεσε το γεγονός της κράτησης του κ. Τσιπρόπουλου, ιδιοκτήτη του blogme.gr, γιατί μέσα από τις υπηρεσίες RSS που προσέφερε το site του εμφανίστηκε και ένα post που κάποιο «δημόσιο πρόσωπο» θεώρησε προσβλητικό για το πρόσωπό του. Η αστυνομία πήγε στην οικία του κ. Τσιπρόπουλου και αφού έκανε τη σχετική έρευνα κατέσχεσε τον σκληρό δίσκο του προσωπικού του υπολογιστή και οδήγησε τον ίδιο με χειροπέδες στην ΓΑΔΑ όπου και κρατήθηκε μία νύχτα, την επομένη της οποίας οδηγήθηκε στην εισαγγελία. Αναμένεται να γίνει η εκδίκαση της υπόθεσης.

Ο κ. Τσιπρόπουλος ανέβασε αρχικά στο site του όλη την ιστορία γύρω από την υπόθεση, αλλά αργότερα την κατέβασε για να μην θεωρηθεί προσβλητική η περιγραφή του, κάτι που θα ήταν εις βάρος του. Ο ίδιος στο προσωπικό του blog αναφέρει πως θα ενημερώσει σχετικά με την εκδίκασή του στο μέλλον όταν θα προχωρήσει (και λυθεί) η υπόθεση.

Την ημέρα που δημοσιεύτηκε η υπόθεση, δεκάδες bloggers, επώνυμοι και ανώνυμοι, δήλωσαν την συμπαράστασή τους προς το πρόσωπο του. Πλέον δημιουργείται ένα μεγάλο ερώτημα όσον αφορά την νομιμότητα και την παρανομία στο ίντερνετ. Είναι λογικό να κατηγορείται ένα άτομο επειδή η αυτοματοποιημένη υπηρεσία που προσφέρει είχε link προς ένα προσβλητικό για κάποιον site; Το ερώτημα μπορεί να γίνει ακόμη πιο βαθύ αν προχωρήσουμε στην αιτία που προκάλεσε το ζήτημα, που δεν είναι άλλη από το προσβλητικό σατιρικό περιεχόμενο ενός post. Ποια είναι τα όρια της σάτιρας λοιπόν; Τι μπορούμε να σατιρίζουμε και τι όχι; Ποια η διαφορά της σάτιρας που επιτρέπεται, όπως αυτή των επιθεωρήσεων, των τηλεοπτικών εκπομπών όπως του Μητσικώστα και του Αναστασιάδη και των γελοιογραφιών από τη σάτιρα κάποιου στο διαδίκτυο;

Ακόμη δεν έχει αποκαλυφθεί το επίμαχο post, αλλά οι εικασίες ήδη άρχισαν για το ποιο blog μπορεί να το φιλοξένησε. Δεν ξέρουμε πότε θα διαρρεύσει (και αν διαρρεύσει) το όνομα του «δημόσιου προσώπου» που έκανε τη μήνυση αλλά και η αιτία αυτής προς το πρόσωπο του κ. Τσιπρόπουλου, καθώς η πιο λογική αντίδραση ενός μέσου πολίτη που δεν γνωρίζει το διαδίκτυο θα ήταν να μηνύσει αυτόν που τον σατίριζε και όχι αυτόν που είχε περιγραφή και link προς το σατιρικό/προσβλητικό κείμενο.

Αναμένουμε εξελίξεις γύρω από την υπόθεση, αλλά και μια πιθανή έμπρακτη συμπαράσταση και διαμαρτυρία των Ελλήνων blogger, όπως φημολογείται στο διαδίκτυο.

Προσθέστε Google Gadgets στο blog σας

- jim_hellas -

Η google ανακοίνωσε την κυκλοφορία των google gadgets, τα οποία μπορείτε να χρησιμοποιείτε στο blog σας. Ο αριθμός των gadgets είναι πραγματικά απίστευτος! Έχει κατηγορίες για Τεχνολογία, Οικονομία, Νέα, Παιχνίδια, Lifestyle, Αθλητισμό κ.α.

Το μόνο που έχετε να κάνετε είναι να επισκεφτείτε τα google gadgets και να βρείτε αυτό που θέλετε να προσθέσετε στο blog σας. Έπειτα μπορείτε να κάνετε τις ρυθμίσεις στα χρώματα, στα γράμματα κτλ ώστε να ταιριάζει με το περιβάλλον του blog σας και τέλος παίρνετε τον κώδικα, τον οποίο πρέπει να επικολλήσετε στο σημείο που θέλετε να φαίνεται το gadget.Κάτι σημαντικό είναι ότι για να τρέξουν απαιτούν Java.

Ευκαιρία λοιπόν να κάνετε το blog σας πιο ζωντανό. Να προσέξετε μόνο μην το παρακάνετε γιατί η διαφορά του καλόγουστου από το τσίρκο είναι πιο μικρή από αυτό που νομίζουμε.

URL: http://www.google.com/ig/directory?synd=open

Wordpress MU

- jim_hellas -

Κυκλοφόρησε το Wordpress MU. Πρόκειται για μια πλατφόρμα για blogs που επιτρέπει την διαχείριση όσων blogs θέλεις με ένα μόνο στήσιμο του Wordpress. Αυτό δίνει μια διαφορετική διάσταση στο ομαδικό blogging και επιτρέπει και την εύκολη δημιουργία ενός blog network, όπως αναφέρεται και στο επίσημο site του wordpress MU στο http://mu.wordpress.org. Έως σήμερα ένα από τα βασικά μειονεκτήματα του Wordpress ήταν και το γεγονός πως δεν μπορούσες να στήσεις πολλά blogs στον ίδιο server (πάντα μιλάμε για ένα και μοναδικό install). Τώρα μπορείτε να έχετε περισσότερα από ένα blogs αν νομίζετε πως η θεματολογία σας δεν μπορεί να χωρέσει σε ένα. Για παράδειγμα πόσες φορές δεν έχουμε δει blogs (κυρίως στο εξωτερικό) που αν ασχολούνται με τη μουσική, τον κινηματογράφο και την πολιτική ταυτόχρονα, ενώ θα μπορούσαν κάλλιστα όλα αυτά να μπούνε σε ξεχωριστά blogs διευκολύνοντας την αναζήτηση αυτού που θέλουμε

Αρχική πηγή: www.webz.gr

Η Quallcom ανοίγει το Eudora

- http://elkosmas.blogspot.com -

Σύμφωνα με δελτίο τύπου της εταιρείας Quallcomm οι μελλοντικές εκδόσεις του Eudora θα βασιστούν στην ίδια πλατφόρμα τεχνολογίας με το ανοικτό πρόγραμμα ηλεκτρονικού ταχυδρομείου Mozilla Thunderbird. Οι μελλοντικές εκδόσεις του Eudora θα είναι ελεύθερου και ανοιχτού κώδικά, διατηρώντας τα πλούσια χαρακτηριστικά γνωρίσματα του. Η ανοικτή έκδοση του Eudora στοχεύει στην απελευθέρωση κατά τη διάρκεια του πρώτου εξάμηνου του ημερολογιακού έτους 2007. Μόλις κυκλοφορήσει η ανοικτή έκδοση πηγής Eudora, η εταιρία θα πάψει να πουλάει το Eudora εμπορικά. Η κίνηση αυτή είναι μια ένδειξη των δυνατοτήτων ανάπτυξης που έχει το ανοιχτό λογισμικό και του αντίκτυπου που έχει στον επιχειρηματικό κόσμο. Ελπίζω και τα δύο τελικά προϊόντα να εξυπηρετούν περισσότερο τις ανάγκες των τελικών χρηστών.

Ο blogger του μήνα

«Μπορεί ο επόμενος να είσαι εσύ...»

Αυτό το μήνα γνωρίζουμε έναν σχετικά νέο blogger, ο οποίος όμως έκανε μία πολύ δυναμική είσοδο στον χώρο του blogging, μιας και έπεσε κατευθείαν στα δύσκολα, προσπαθώντας να δημιουργήσει έναν «πολυχώρο» για τους έλληνες bloggers, το WEBZ.GR...

[BloGR] Καλησπέρα και ευχαριστώ πολύ που δέχτηκες να μας παραχωρήσεις αυτή τη μικρή συνέντευξη. Καταρχήν να υπενθυμίσω στους αναγνώστες ποιος είναι ο Lexx, γιατί ίσως πολλοί να μη σε ξέρουν με το ψευδώνυμό σου. Ο Lexx λοιπόν είναι το άτομο που κρύβεται μεταξύ άλλων και πίσω από το webz.gr, το οποίο μάλλον πολλοί γνωρίζετε. Θα ξεκινήσω λοιπόν τη συνέντευξη από το webz.
Τι ακριβώς είναι το webz; Ένα φόρουμ για blogs, Ένας κατάλογος blogs σε στυλ aggregator; Κάτι άλλο;

[Lexx] Το webz είναι κοινότητα και όχι forum. Τα μέλη μας είναι οι πιο ενεργοί άνθρωποι του διαδικτύου: οι blogger και οι admin. Αυτοί κινούν τον διαδικτυακό κόσμο και τους αξίζει ένας χώρος συζητήσεων όπου όλοι είναι ίσοι. Γύρω λοιπόν από την κοινότητα υπάρχουν διάφορες υπηρεσίες που κάνουν το webz πιο παιχνιδιάρικο και, το βασικότερο, πιο χρήσιμο.

[B] Ακολουθεί η συνηθισμένη ερώτηση που γίνεται σε όλους τους καλεσμένους μας. Τι σε ώθησε να ξεκινήσεις αυτή την προσπάθεια και ποιο νομίζεις (ή σχεδιάζεις) ότι είναι το μέλλον της;

[L] Όπως σου είπα, έψαχνα ένα μέρος να μιλήσω με blogger και με admin. Να ανταλλάξουμε απόψεις και να εξελιχθούμε ο ένας μέσα από τον άλλο. Δεν βρήκα αυτόν το χώρο και έτσι τον έφτιαξα. Στη φιλοσοφία μου είναι να εναρμονίζομαι με τις διαθέσεις της κοινότητας και προχωράω σε αλλαγές που να μοιάζουν με φυσική εξέλιξη. Υπάρχουν πολλά σχέδια που θα τα δείτε στην πράξη. Ήδη ξεκινήσαμε να κάνουμε εγκατάσταση blog και forum λογισμικού εντελώς δωρεάν.

[B] Εκτός από το webz έχεις και μερικά blogs. Μπορείς να μας πεις δυο λόγια για αυτά;

[L] Η Goriana είναι ο προσωπικός μου κόσμος. Σχεδόν κάθε βράδυ γράφω εκεί για να βάλω σε τάξη τις σκέψεις μου. Είναι ό,τι πιο αληθινό έχω μαζί με τη μουσική μου. Το webz cat blog είναι μια προέκταση του webz αλλά σιγά σιγά τα συγχωνεύω για πρακτικούς λόγους. Το Music Views έχει μέσα κριτικές μουσικών δίσκων που έκανα παλιά και ψάχνω κάποιον να το συνεχίσει γιατί δεν έχω χρόνο και γι' αυτό.

[B] Πόσο καιρό ασχολείσαι με το blogging και τι είναι το blogging για εσένα;
[L] Ξεκίνησα τον περασμένο Απρίλιο με την Goriana. Είμαι σχετικά νέος στον χώρο, όμως νιώθω σαν να ήμουν πάντα blogger. Το blogging είναι κάτι το επαναστατικό. Είναι η αποθέωση της ανεξαρτησίας του λόγου. Όλοι έχουν δικαίωμα στην προβολή των γραπτών τους. Θα μείνει στην ιστορία όπως έμεινε και η εφεύρεση του τηλεφώνου.

[B] Επώνυμο blogging ή ανώνυμο και γιατί;

[L] Με συναρπάζει να διαβάζω επώνυμους (δεν εννοώ διάσημους) γιατί γράφουν με παραπάνω ευθύνες. Για μένα ο λόγος τους μετράει διπλά. Το να είσαι ανώνυμος είναι εύκολο όταν γράφεις. Δεν πιστώνεσαι και δεν χρεώνεσαι τίποτα. Οφείλω να πω ότι κι εγώ ήθελα να είμαι ανώνυμος αρχικά. Αλλά θα έχανα πολλούς αναγνώστες από κάτι τέτοιο κι έτσι δεν το έκανα.

[B] Μερικοί ισχυρίζονται ότι οι προσπάθειες που γίνονται για νέες υπηρεσίες όμοιες με το monitor, σαν αυτή που έχεις και εσύ στο webz.gr, δεν έχουν μέλλον γιατί έχουν να ανταγωνιστούν με ένα site που έχει καθιερωθεί στην συνείδησή μας. Τι έχεις να απαντήσεις σε αυτούς; Βλέπεις το monitor ανταγωνιστικά;

[L] Συμφωνώ απόλυτα. Το monitor είναι απλό, πρακτικό και δεν υπάρχει χώρος για κλώνους. Στο webz δεν γίνεται προσπάθεια αντιγραφής. Ο webz watcher μελλοντικά θα γίνει κάτι τελείως διαφορετικό. Προς το παρόν είναι σε φάση beta. Έτσι κι αλλιώς ο πυρήνας μας είναι η κοινότητα. Όσον αφορά τον ανταγωνισμό, θα έλεγα ότι συμβαίνει το αντίθετο. Νιώθω στο ίδιο πλευρό με το monitor όπως και με τα άλλα σάιτ όπως το mindblog, το blogr κλπ. Όλοι προσφέρουμε δωρεάν εργαλεία και υπηρεσίες στην μπλογκόσφαιρα. Επίσης έχω link όλων αυτών των σάιτ στα blog μου και περιμένω ήδη τις απαντήσεις για μια συνέντευξη του Παναγιώτη στο Webz. Πιστεύω πολύ στην αλληλοϋποστήριξη.

[B] Ποιο πιστεύεις ότι είναι το ευαίσθητο σημείο των blogs, ή αν θες, τι σε εκνευρίζει καμιά φορά με τα blogs;

[L] Με εκνευρίζουν τα μεγάλα blogroll και τα προκαθορισμένα templates. Το μόνο ευαίσθητο σημείο των blog είναι ότι υπάρχουν τόσο πολλά, με τόσο ενδιαφέρον, και δυστυχώς δεν προλαβαίνω να τα διαβάσω όλα.

[B] Πιστεύεις τελικά ότι τα blogs μπορούν να αποτελέσουν την ενσάρκωση της ελευθερίας του λόγου; Πιστεύεις ότι τελικά κάτι τέτοιο θα αργήσει να γίνει πραγματικότητα μετά τα τελευταία γεγονότα με γνωστό aggregator site του οποίου ο ιδιοκτήτης μηνύθηκε ή έστω προβλέπεις κάποια ύφεση στο χώρο;

[L] Ήδη αποτελούν την "ενσάρκωση" της ελευθερίας του λόγου. Το περιστατικό με τη μήνυση όπως είπα και στο webz είναι μια παρένθεση τραγελαφική και ελπίζω να μη συμβεί σε κανέναν άλλο. Άντε να εξηγήσεις στην αστυνομία τι είναι το feed aggregator. Μπορεί να νομίζουν ότι τους βρίζεις στα γερμανικά.

[B] Περνώντας στον ευρύτερο χώρο της τεχνολογίας, πιστεύεις ότι η χώρα μας μπορεί να γίνει μια σύγχρονη ευρωπαϊκή χώρα σε αυτόν τον τομέα; Τι έχουμε και τι μας λείπει ακόμα;

[L] Δεν θα γκρινιάξω πολύ. Είμαστε 10 χρόνια πίσω. Αυτό είναι καλό αν σκεφτείς ότι κάποτε ήμασταν αιώνες πίσω. Έχουμε σαν λαός μια ιδιαίτερη σχέση με την τεχνολογία, πιο ανθρώπινη, κι αυτό μου αρέσει. Δεν έχουμε όμως καλή ενημέρωση και επαγγελματισμό.

[B] Αν μπορούσες να αλλάξεις μόνο ένα πράγμα στο ίντερνετ, ποιο θα ήταν αυτό και γιατί;

[L] Να έχει άμεση πρόσβαση σε αυτό ακόμα και ο πιο φτωχός άνθρωπος του πλανήτη. Α, και να μη χρειάζεται να φορτώνουν οι σελίδες (γέλια).

[B] Σε ευχαριστώ πολύ και πάλι και ελπίζω να μην σε κούρασα. Εύχομαι τα καλύτερα για εσένα και τα projects σου. Να τα δεις όπως ποθείς!!! :-)

[L] Εγώ σε ευχαριστώ για αυτή την ευκαιρία να μιλήσω για το νεογέννητο webz. Εύχομαι κι εγώ στο blogr και σε σένα τα καλύτερα. :)

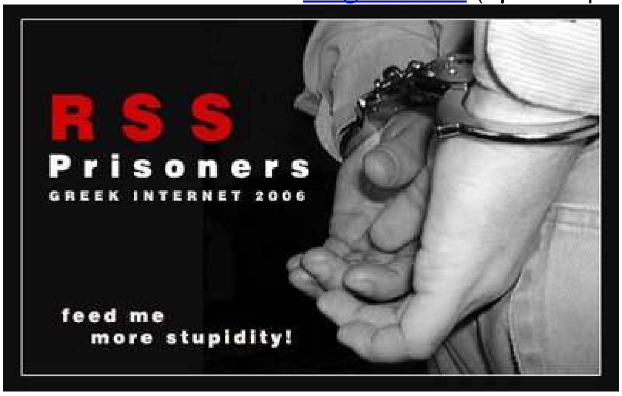
ΤΟ ΘΕΜΑ

Μηνύω, άρα υπάρχω!

http://gravityandthewind.blogspot.com

CyrusGeo

Το banner είναι από το magicasland (εγώ το πρωτοείδα στου Jim_Hellas -- χρόνια πολλά, Δημήτρη), και αφορά

σε μια ελληνικότατη (διάβαζε: εντελώς παράλογη και φασιστική) ιστορία που μπορείτε να διαβάσετε εδώ.

Περίληψις:

Προσφάτως, δημόσιο πρόσωπο μήνυσε το blogme.gr για δυσφήμιση και άσεμνο σατιρικό περιεχόμενο.

Το πρόσωπο αυτό σατιριζόταν μέσα από τις σελίδες κάποιου άλλου blog, το οποίο ήταν καταχωρημένο στο directory του Blogme και στις υπηρεσίες ροής RSS. Ως αποτέλεσμα των παραπάνω, ακολούθησαν: διαδικασία του αυτοφώρου, κατάσχεση του σκληρού δίσκου, παραμονή στο κρατητήριο και προσαγωγή στην εισαγγελία.

"Δημόσιο πρόσωπο", ε; Ο διαχειριστής του blogme.gr (όπως λέει ο ίδιος) θα αποκαλύψει πρόσωπα και πράγματα μετά το πέρας των νομίμων διαδικασιών — και πολύ καλά κάνει.

Εγώ, πάλι, έχω μια αθώα ερώτηση (και ειλικρινά ελπίζω να κάνω λάθος, αλλά δεν γνωρίζω και πολλούς φασίστες που να σατιρίζονται στο ίντερνετ και να έχουν απειλήσει στο παρελθόν με μηνύσεις):

Τι κάνει "νιάου, νιάου" στα κεραμίδια;

Υ.Γ.: Προσέξτε, αν θέλετε, το εξής λεπτό σημείο: Ο μηνυτής προφανώς θα ξέρει ότι δεν μπορεί να κερδίσει τη δίκη — γι' αυτό και δεν έκανε απευθείας μήνυση στον συγκεκριμένο μπλόγκερ που θεωρεί ότι τον προσβάλλει. Σκοπός του είναι να αποκαλυφθεί η ταυτότητα του μπλόγκερ, ώστε να τον "αναλάβουν" μετά τα τσιράκια του. Επομένως, είναι σημαντικό να συμπαρασταθούμε και στον διαχειριστή του blogme.gr και στον (μέχρι στιγμής άγνωστο) μπλόγκερ που απειλείται εμμέσως.

ΤΟ ΘΕΜΑ

Blogme.gr: Νάτες και οι μπλογκομηνύσεις

http://histologion-gr.blogspot.com

Talos

Δεν είχα καμία αμφιβολία ότι η ηλιθιότητα της βιομηχανίας μηνύσεων και αγωγών που υποβιβάζει ουσιαστικά την ελευθερία λόγου στην χώρα μας, θα έφτανε κάποια στιγμή και θα άγγιζε και τα ιστολόγια. Η τεχνολογική αμάθεια, λειτουργών της αστυνομίας και της δικαιοσύνης που χειρίζονται τέτοιες υποθέσεις, έχει αποδειχθεί ανίκητη (π.χ 1, 2) και σε κάθε παρόμοια περίπτωση λειτουργεί με την αρχή της μεγιστοποίησης της διαπόμπευσής τους.

Εδώ όμως έχουμε να κάνουμε με κάτι που, ανεξάρτητα από τους λόγους που γίνεται, θίγει την ίδια την ουσία του διαδικτύου: την ποινικοποίηση όχι του περιεχομένου, αλλά του συνδέσμου προς τρίτο σάιτ μέσω μάλιστα feeds - και την δίωξη εναντίον όχι του διαχειριστή του ιστολογίου αλλά του παρόχου της υπηρεσίας ιστολόγησης. Το φαινόμενο δεν είναι παγκόσμια πρωτοφανές (αλλά η διαδικασία του αυτοφώρου για τέτοιου είδους "εγκλήματα" νομίζω πως είναι), και, άθελά τους, οι διωκτικές αρχές (και το ατεχνολόγητο δημόσιο πρόσωπο που υπέβαλε την μήνυση) μπλέκουν την χώρα στον τεράστιο πόλεμο εναντίον της ελευθερίας του λόγου στο ίντερνετ, που έχει ξεκινήσει από πολλά μέτωπα. Το ζήτημα λοιπόν είναι α) να διασφαλιστεί η αθώωση του ιδιοκτήτη του blogme.gr και β) να απαντήσει με αγωγές για διαφυγόντα κέρδη, ψευδή καταμήνυση κ.ο.κ. με στόχο μια όσο το δυνατόν πιο μεγάλη αποζημίωση, που θα λειτουργήσει αποτρεπτικά για υποψήφιους μελλοντικούς μηνυτές.

Επικουρικά προς αυτόν το σκοπό, θα πρότεινα την δημιουργία μιας "διακήρυξης", που θα συλλέξει υπογραφές, γραμμένης και από νομικούς που να έχουν υπόψη και την διεθνή πρακτική, που θα επιχειρηματολογεί και θα ζητά την απαλλαγή του blogme.gr από κάθε κατηγορία, θα ψέγει την εισαγγελία για την αντίδρασή της και θα καλεί σε υποστήριξη του Αντώνη Τσιπρόπουλου. Πιθανόν να χρειαστεί κάποιο wikiboard και φόρουμ επί του θέματος.

Το θέμα έχει ξεσηκώσει θύελλα την ελληνική ιστολογοσύνη.
Και μια ερώτηση: είναι δυνατόν ο μηνυτής να έχει το δικαίωμα να παραμείνει ανώνυμος; Μπορώ να κάνω ανώνυμα μήνυση; Αν όχι, δεν θα πρέπει να γνωρίζουμε τα εμπλεκόμενα πρόσωπα και ποσ;

ΤΟ ΘΕΜΑ

Προσωρινή διακοπή λειτουργίας του blogme.gr

http://www.agitprop.gr *Νικόλας Γενημάκης*

Το είδαμε και αυτό! Το blogme.gr, μια μηχανή συγκέντρωσης και αυτόματης «αποδελτίωσης» των ελληνικών ιστολογίων, έκλεισε προσωρινά. Ο λόγος; Κάποιος, δίκαια ή άδικα, ενοχλήθηκε από το περιεχόμενο ενός άρθρου ενός ιστολογίου, προς το οποίο υπήρχε σύνδεσμος από το blogme.gr. Τι σημαίνει αυτό; Μήπως ο διαχειριστής του blogme.gr, Αντώνης Τσιπρόπουλος, είναι ο συγγραφέας του επίμαχου άρθρου; Μήπως η παρουσία του συνδέσμου υπονοεί ενστερνισμό, έστω και σε κάποιο βαθμό, του περιεχόμενού του; Μήπως;...

Η απάντηση είναι φυσικά όχι. Ό,τι και να πει κανείς, δεν υπάρχει καμιά περίπτωση το blogme.gr και ο διαχειριστής του να ευθύνονται για κάτι που έχει γραφτεί σε άλλο ιστότοπο, ακόμα και αν το επίμαχο άρθρο περιέχει κάτι μεμπτό που συνιστά παραβίαση κάποιου νόμου. Δυστυχώς, όμως, η μήνυση ασκήθηκε εναντίον του κ. Τσιπρόπουλου, με οδυνηρές συνέπειες για αυτόν: Αυτόφωρο, διανυκτέρευση στα κρατητήρια, απολογία, φωτογράφηση, χειροπέδες. Και μακροπρόθεσμα, επαγγελματικό σαμποτάζ και προσωπική δυσφήμηση, μέσα από την ανεπανάληπτη εμπειρία της «Ελληνικής Δικαιοσύνης».

Μια ελάχιστη γνώση του Διαδικτύου και της «μπλογκόσφαιρας» θα απέτρεπε αυτήν την αψυχολόγητη δίωξη. Αλλά οι αρχές της χώρας μας έχουν παρελθόν σε τέτοιες γκάφες, και πολλές φορές αρέσκονται στο να μας κάνουν διεθνώς ρεζίλι. Τι να πρωτοθυμηθούμε; Τον αρχηγό της «Δίωξης Ηλεκτρονικού Εγκλήματος» που προσπάθησε να «διεισδύσει» στο Αθηναϊκό Indymedia, χωρίς καν να αλλάξει το όνομά του στη διεύθυνσή e-mail του; Και χωρίς να μας εξηγήσει ποτέ το σκεπτικό της ...επιχείρησης; Το Σουηδό προγραμματιστή που συνελήφθη και κρατήθηκε γιατί κάποιος άσχετος νόμιζε πως μαζεύει διευθύνσεις e-mail ...με το χέρι, για να στείλει spam; Τη δικτυακή φάρσα DirtyWorks Greece και το Δημήτρη Φωτίου;

Και συ καημένε Ρούφους που δεν γνωρίζεις καν HTML, αν μας διαβάζεις σταμάτα να κάνεις τον κυβερνο-παληκαρά και γύρνα στους χαφιέδες της γειτονιάς... Αυτοί σου πρέπουν.

ΤΟ ΘΕΜΑ

Περί ελευθερίας της σάτιρας

http://histologion-gr.blogspot.com *Talos*

Παραθέτω εδώ, επ' αφορμή του μείζονος θέματος που έχει ανακύψει σχετικά με την ελευθερία (εντέλει) της σάτιρας, το ιστορικό μιας σχετικής υπόθεσης στις ΗΠΑ, την εποχή που ακόμα έπαιρναν τοις μετρητοίς τα περί ελευθερίας του λόγου (πριν η χώρα κατρακυλήσει κάτω από την Ελλάδα στην 53η θέση της κατάταξης ελευθερίας τύπου τού, όχι ακριβώς ριζοσπαστικού, RSF): Hustler Magazine v. Falwell.

Εκεί θα δείτε την λογική που λέει ότι η σάτιρα πρέπει να προστατεύεται πάση θυσία, ανεξάρτητα από το αν είναι κακόγουστη ή χοντροκομμένη - η συγκεκριμένη σάτιρα μάλιστα ήταν απίστευτα "χοντρή"... Αλλά αυτή είναι η κατεύθυνση που (κατά την ταπεινή μου γνώμη) θα οφείλαμε να επιδιώκουμε στην χώρα μας και στην Ευρώπη.

Να σημειώσω ότι εμμέσως σχετικό με το θέμα της έμμεσης λογοκρισίας και εκφοβισμού κάθε κριτικής (διαδικτυακής και μη), είναι το ζήτημα της παραπομπής της δημοσιογράφου Ντόρας Νατϊλιάνα στο πειθαρχικό της ΕΣΗΕΑ, επειδή τόλμησε να ασκήσει κριτική στο προεδρείο της βουλής...

ΤΟ ΘΕΜΑ

Μπανάνες: καταναλώστε ελεύθερα

http://arxediamedia.blogspot.com/

elefantas

Εντάξει, είναι η κατάντια της εποχής μας να διαπραγματευόμαστε ζητήματα που θα έπρεπε να είναι αυτονόητα. Η αλήθεια είναι ότι εμείς απλά θέλουμε να τρώμε τις μπανάνες μας ελεύθερα, χωρίς να κινδυνεύει αυτός που κατασκευάζει τα κοφίνια για τα φρούτα του μανάβη. Εγώ προσωπικά σα μανάβης αναλαμβάνω την ευθύνη της μπανάνας μου, μια και την καλλιεργώ εγώ ο ίδιος, αν και προειδοποιώ τους υποψήφιους μηνυτές ότι ο κύριος Ελέφαντας και το arxediamedia δεν φέρουν ευθύνη σε περίπτωση που οι μπανάνες μας χρησιμοποιηθούν σαν σεξουαλικά βοηθήματα (αν και μπορεί να έχει πλάκα).

Απλά αναρωτιέμαι. Στις πολύ πρωινές εκπομπές της τηλεόρασης παρουσιάζονται οι εφημερίδες και τα κεντρικά άρθρα τους. Έχει ο δημοσιογράφος ευθύνη για το περιεχόμενο των εφημερίδων που παρουσιάζει? Δεν είναι το ίδιο αυτό με το να διατηρείς μια ιστοσελίδα όπως αυτή που διατηρούσε ο Τσιπρόπουλος? Λοιπόν, θα μπορούσε να γίνει σοβαρή καταγγελία για μια πρωινή εκπομπή λόγω του περιεχομένου μιας εφημερίδας που παρουσιάστηκε σε αυτή?

Επίσης θυμηθείτε το πρόσφατο πρόστιμο στον ALPHA μετά από καταγγελία του Συνασπισμού. Εκεί όμως υπήρχε μια άλλη λεπτομέρεια. Αιτία ήταν οι ισχυρισμοί του Τριανταφυλλόπουλου, ο οποίος όμως θεωρήθηκε από το ΕΡΣ όχι σαν κάποιος που απλά βγήκε σε ένα παράθυρο και είπε τη γνώμη του αλλά ως συνεργάτης του καναλιού. Οι bloggers δεν είναι συνεργάτες του blogme.gr, ούτε του Vrypan.

Είναι πολύ ευχάριστο πάντως το γεγονός ότι η blogόσφαιρα είναι τίγκα από άρθρα για αυτό το θέμα. Μια πρόταση από τον e_lawyer που θα συζητηθεί παρότι υπάρχει και το ζήτημα της ανωνυμίας:

http://elawyer.blogspot.com/2006/10/blog-post_116196526569308795.html

Μέχρι τότε, συμπαράσταση στον Τσιπρόπουλο και να τρώτε μπανάνες, κάνουν καλό.

ΤΟ ΘΕΜΑ

Μηνύσεις κατά blogs: η πραγματική έκταση της απειλής

http://giaskepsou.blogspot.com/

NetPen

Η σύλληψη του υπευθύνου τού blogme.gr ξεσήκωσε θύελλα αντιδράσεων στην blogόσφαιρα. Μέσα στη θυμική έξαρση που εύλογα προκάλεσε το γεγονός και εξαιτίας των αντανακλαστικών που κινητοποιούνται, λέγονται και υπερβολές. Ας δούμε τα πράγματα λίγο πιο ψύχραιμα:
Για να κινηθεί η ποινική διαδικασία με πρωτοβουλία ιδιώτη χρειάζεται έγκληση (=καταγγελία αξιόποινης πράξης από τον φορέα του εννόμου αγαθού) ή μήνυση (καταγγελία αξιόποινης πράξης που διώκεται αυτεπάγγελτα, από οποιονδήποτε τρίτον). Εάν δεν έχει παρέλθει ολόκληρη η επόμενη ημέρα από την τέλεση του εγκλήματος ακολουθείται η διαδικασία του αυτοφώρου: σύλληψη-προσαγωγή στον εισαγγελέα, ο οποίος απαγγέλλει προφορικά τις κατηγορίες-παραπομπή στο ακροατήριο για άμεση εκδίκαση, χωρίς προδικασία. Όλα αυτά σε μια μέρα.

Εάν ο συλληφθείς έχει την ατυχία να συλληφθεί ...απόγευμα (επομένως δεν μπορεί να οδηγηθεί ενώπιον εισαγγελέα ή να προσαχθεί σε δίκη την ίδια μέρα) θα διανυκτερεύσει στο κρατητήριο και τα υπόλοιπα θα γίνουν την επόμενη ημέρα.

Συνεπώς, η ταλαιπωρία που υπέστη ο διαχειριστής του blogme.gr ήταν **δυστυχώς** η συνήθης διαδικασία επί εγκλήσεων για εγκλήματα επ' αυτοφώρω. Κόσμος πολύς, "επώνυμος" και "ανώνυμος", έχει υποστεί την ίδια μεταχείριση συνεπεία τέτοιων εγκλήσεων, δικαίων ή αδικων (γι' αυτό και η πρώτη συμβουλή του δικηγόρου είναι: "κρύψου να περάσει το αυτόφωρο").

Η αστυνομία και η εισαγγελία μάλλον έκαναν δουλειά ρουτίνας. Τα υπόλοιπα είναι θέμα τής κύριας δίκης. Εφόσον, μάλιστα, επρόκειτο για ηλεκτρονικό "έγκλημα", η κατάσχεση των σχετικών μέσων ήταν αναμενόμενη (άλλο αν γινόταν στα πλαίσια μιας έρευνας τής ίδιας της Αστυνομίας, η οποία εσφαλμένα θα είχε προσανατολιστεί στο εν λόγω πρόσωπο: τότε θα τους καταλογίζαμε τεχνολογική *βλακεία*). Ας μην ενδίδουμε, λοιπόν, σε συνωμοσιολογικές θεωρίες ότι "*επιβάλλεται λογοκρισία*", ή ότι "*βάλλονται συλλήβδην τα blogs*" ή ότι "*το κράτος μας είναι φασιστικό*". Αλλού είναι το θέμα (βλ. παρακάτω). Το αν είναι δικαιοκρατικά σωστό με μια *οποιαδήποτε* μήνυση (π.χ. από έναν δικομανή γείτονα) να μπορείς να περάσεις *έστω και μια* μέρα στο κρατητήριο, είναι σαφώς ένα μεγάλο ζήτημα. Αλλά θα είναι μια γενική δικονομική συζήτηση, που δεν θα περιοριστεί στα blogs και στην "ελευθερία της έκφρασης", παρά θα αφορά σε κάθε περίπτωση ποινικής εμπλοκής.

Από κει κι έπειτα η υπόθεση θα πάρει το δρόμο της και το πιθανότερο είναι - με βάση τα στοιχεία που διαφαίνονται - ο Τσιπρόπουλος να αθωωθεί. *Οπότε τι, όλα καλά και αυτό ήταν;* Σαφώς και όχι. Εάν ο εγκαλών ("μηνυτής") πράγματι στράφηκε επιπόλαια (ή χάριν ευκολίας) κατά του ανωτέρω - προκαλώντας του, έτσι, ηθική βλάβη (έντονη προσβολή της προσωπικότητάς του,

επαγγελματική δυσφήμιση) και σωματική ταλαιπωρία - ***επιβάλλεται* μια αγωγή αποζημίωσης σε βάρος του** (έγκληση για ψευδή καταμήνυση θα έστεκε πιο δύσκολα) με ένα σημαντικό χρηματικό ποσό ως αξίωση. Κάτι τέτοιο θα λειτουργούσε ως ηχηρό μήνυμα προς οποιονδήποτε επίδοξο "μηνυτή", να μάθει να κάνει την έρευνά του πριν διασύρει άσκοπα αθώους πολίτες. Διότι το ζητούμενο δεν είναι το ατιμώρητο της διαδικτυακής έκφρασης, ούτε η "αναρχία" της. **Το ζητούμενο είναι η προσεκτική τεκμηρίωση και η υψηλή ευθύνη από μέρους τρίτων σε κάθε απόπειρά τους να εμπλέξουν ποινικά κάτι τόσο πολύτιμο και ευαίσθητο όσο η ελεύθερη έκφραση και η ενημέρωση.**

ΤΟ ΘΕΜΑ

Και γιατί δεν μηνύσατε του άλλου;

http://www.digital-era.org/blog/

Sofia

Να υποθέσω ας πούμε ότι ο σέρβερ δεν είναι στην Ελλάδα; Τί να υποθέσουμε;
Πάει και το blogme.gr .
Και τι φταίει και ο Αντώνης ο Τσιπρόπουλος; Μια υπηρεσία πήγε να προσφέρει το ταλαίπωρο το παιδί και τον μπουζουριάσανε με το έτσι θέλω.
Αλήθεια - αυτός που έχει το blog με το 'προσβλητικό περιεχόμενο' το ξέρει; Αλλά και να το ξέρει τι θα κάνει; Θα πάει να παραδοθεί; Να καταθέσει; Να πει - ακυρώστε τη μήνυση και μηνύστε εμένα;
Φτου να μου χαθείτε. Φασιστόμουτρα.

ΤΟ ΘΕΜΑ

Τι γυρεύει ο blogger με χειροπέδες στον εισαγγελέα;

http://mavrosgatos.blogspot.com

Μαύρος Γάτος

Δείτε τι υπέστη ο ΑΝΤΩΝΗΣ ΤΣΙΠΡΟΠΟΥΛΟΣ, δημιουργός και υπεύθυνος του blogme.gr :

> *"Δίχως καμιά προηγούμενη ειδοποίηση από τον μηνυτή (για λόγους διευθέτησης της υπόθεσης, εξηγήσεων τεχνικών η μη,) έλαβε χώρα στην έδρα μου αιφνιδιαστική επίσκεψη από αστυνομικούς της δίωξης ηλεκτρονικού εγκλήματος, παρουσία εισαγγελέα.*
>
> *Αφού έγινε σχετική έρευνα, προανάκριση και κατάσχεση του σκληρού δίσκου, ακολούθησε σύλληψη. Υπό τη συνοδεία των αστυνομικών οργάνων, οδηγήθηκα τέλος στην Γενική Ασφάλεια Αθηνών ΓΑΔΑ. Ακολουθώντας τις διαδικασίες του αυτοφώρου (αποτυπώματα, σχετική απολογία, κλπ), προωθήθηκα για τη διανυκτέρευση στα κρατητήρια.*
>
> *Την επόμενη ημέρα, και έπειτα από την διαδικασία της φωτογράφησης, φορώντας χειροπέδες, όπως προβλέπει η διαδικασία, οδηγήθηκα στην εισαγγελία (Ευελπίδων), όπου διατάχτηκε περαιτέρω έρευνα της υπόθεσης."*

Δείτε τι ορίζει ο Νόμος για το θέμα, και κρίνετε ΑΝ ΠΡΟΚΕΙΤΑΙ Ή ΟΧΙ ΓΙΑ ΜΙΑ ΣΑΦΕΣΤΑΤΗ ΠΕΡΙΠΤΩΣΗ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΗΣ ΑΥΘΑΙΡΕΣΙΑΣ:

ΠΡΟΕΔΡΙΚΟ ΔΙΑΤΑΓΜΑ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 131 (ΦΕΚ Α΄ 116/16.05.2003)
Προσαρμογή στην Οδηγία 2000/31

> 4. Ευθύνη των μεσαζόντων παροχής υπηρεσιών. Άρθρο 11 Απλή μετάδοση 1. Σε περίπτωση παροχής μιας υπηρεσίας της κοινωνίας της πληροφορίας συνισταμένης στη μετάδοση πληροφοριών που παρέχει ο αποδέκτης της υπηρεσίας σε ένα δίκτυο επικοινωνιών ή στην παροχή πρόσβασης στο δίκτυο επικοινωνιών, δεν υφίσταται ευθύνη του φορέα παροχής υπηρεσιών όσον αφορά τις μεταδιδόμενες πληροφορίες, υπό τους όρους ότι ο φορέας παροχής υπηρεσιών: α) δεν αποτελεί την αφετηρία της μετάδοσης των πληροφοριών, β) δεν επιλέγει τον αποδέκτη της μετάδοσης και γ) δεν επιλέγει και δεν τροποποιεί τις μεταδιδόμενες πληροφορίες

Πέρα από το παράλογο και το παράνομο του θέματος, του να διώκεται δηλαδή κάποιος ιστότοπος που μόνο συγκεντρώνει και προβάλλει απόψεις και κείμενα ΤΡΙΤΩΝ, υπάρχει κι ένα ακόμη τεράστιο θέμα: ΠΟΙΟΣ ΕΙΝΑΙ Ο ΑΛΗΘΙΝΟΣ ΣΤΟΧΟΣ ΑΥΤΗΣ ΤΗΣ ΔΙΩΞΗΣ;

Δεν είμαι σε θέση να γνωρίζω ποιο είναι το "δημόσιο πρόσωπο" που κατέθεσε τη μήνυση. Ούτε και ποιος είναι ο blogger που προκάλεσε τις (τεχνικά εντελώς άστοχες και ηθικά απαράδεκτες) ενέργειες της Αστυνομίας, ούτε και ποιο ήταν το συγκεκριμένο δημοσίευμα που αποτέλεσε την αφορμή για τη δίωξη.

Αλλά, κύριοι της Δίωξης Ηλεκτρονικού Εγκλήματος, διαπράξατε μια τεράστια γκάφα: Δεν έπρεπε να συλλάβετε τον Αντώνη. Έπρεπε να συλλάβετε κατευθείαν τον "ενοχλητικό" blogger. Εκεί θα φαινόταν πραγματικά ποιος έχει δίκιο και ποιος όχι. Τότε μόνο ο μηνυτής και ο εναγόμενος θα ερχόταν αντιμέτωποι με τις τυχόν ευθύνες τους, τότε μόνο θα ήταν δυνατόν να λάμψει Η ΑΛΗΘΕΙΑ, μπροστά στην Ελληνική Δικαιοσύνη. Ναι, έχω διαβάσει ΚΑΙ εμπεδώσει τη "Δίκη" του Κάφκα, αλλά ΕΜΠΙΣΤΕΥΟΜΑΙ ΤΗΝ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗ.

Προσωπικά είμαι έτοιμος να υπερασπιστώ μπροστά σε οποιοδήποτε δικαστήριο και την τελευταία λέξη που έχω γράψει ή θα γράψω ποτέ σε αυτό το blog, ή και οπουδήποτε αλλού. Και δε θα διστάσω να υπερασπιστώ τους φίλους μου, αυτούς που αγωνίζονται για την ΑΛΗΘΕΙΑ, με αυτό το εκπληκτικό και πρωτόγνωρο στην ιστορία της ανθρωπότητας εργαλείο που λέγεται blogging, αν ποτέ κανείς προσπαθήσει να τους φιμώσει.

Δεν είμαι υπέρ της ατιμωρησίας. Ανάμεσα στους χιλιάδες Έλληνες bloogers, σίγουρα βρίσκονται κάποιοι που μπορεί να ξεφεύγουν από τα όρια, και να προσβάλλουν άδικα την τιμή και την υπόληψη συμπολιτών μας. Οι περισσότεροι όμως Έλληνες bloggers υψώνουν μια φωνή και ορθώνουν ένα ηθικό ανάστημα που δεν έχουν προηγούμενο στον Ελληνικό δημόσιο βίο. Πολύ φοβάμαι ότι αυτή ακριβώς η ΦΩΝΗ είναι που αποτελεί τον ΑΛΗΘΙΝΟ στόχο όλης αυτής της υπόθεσης.

Πιστεύω όμως ότι το θέμα είναι πάρα πολύ σοβαρό. Η απαράδεκτη και, επαναλαμβάνω, εντελώς ΑΤΟΠΗ και ΠΑΡΑΝΟΜΗ σύλληψη του Αντώνη, είναι μόνο η κορυφή του παγόβουνου. Ο αληθινός στόχος είμαστε, το πιθανότερο, ΟΛΟΙ ΕΜΕΙΣ, που τόσον καιρό με ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ, με ΠΑΡΡΗΣΙΑ, καμμιά φορά και με υπερβολική φόρα, ναι, λέμε την ΑΛΗΘΕΙΑ μας, με ειλικρίνεια, με ανιδιοτέλεια, και προπαντός, ΑΝΕΞΕΛΕΓΚΤΑ, χωρίς η φωνή μας να περνά από τα φίλτρα της κάθε είδους εξουσίας, του Κράτους ή των Αυτοκρατόρων των ΜΜΕ.

Για δες γυρίσματα που έχει ο καιρός... Και να σκεφτείς ότι μέχρι χτες συζητούσαμε για την λογοκρισία που επιβάλλουν στο Διαδίκτυο τα καθεστώτα του Φιντέλ Κάστρο και του Αχμαντινετζάντ...

ΥΓ: Το κείμενο που σας υποσχέθηκα χτες αναβάλλεται για λίγο λόγω των γεγονότων...

Με μια κίνηση την οποία θα ζήλευε ομολογουμένως και ο Κλουζό, η Υπηρεσία Δίωξης Ηλεκτρονικού Εγκλήματος, παρουσία εισαγγελέα, συνέλαβε στο χώρο του τον ιδιοκτήτη του blogme.gr, κ. Αντώνη Τσιπρόπουλο, με τη διαδικασία του αυτόφωρου (ναι και χειροπέδες, και αποτυπώματα και διανυχτέρευση στο κρατητήριο και απ’ όλα είχε η υπόθεση).
Ο λόγος; Κάποιο δημόσιο πρόσωπο έκρινε ότι θίγεται από αυτά που έγραψε blogger στο ιστολόγιό του και υπέβαλε μήνυση για συκοφαντία στο blogme.gr, το οποίο όμως δεν αποτελεί παρά μόνο ένα ευρετήριο blogs και ΔΕΝ έχει σχέση με το περιεχόμενο των blogs. Απλά εμφάνισε στις σελίδες του το περιεχόμενο του blog, από το οποίο θίχτηκε ο μηνυτής.
Με λίγα λόγια, είναι σαν να συκοφαντώ εγώ κάποιον από το blog μου και αυτός ο κάποιος να κάνει μήνυση στο Google, επειδή το τελευταίο εμφανίζει στα αποτελέσματά του το κείμενό μου. Η σαν να θεωρεί κάποιος ότι τον έθιξα τηλεφωνικά και να κάνει μήνυση στον ΟΤΕ.

Το ποιο είναι το δημόσιο πρόσωπο και ποιος ο blogger, δεν είναι ακόμα γνωστό.

Για περισσότερες λεπτομέρειες διαβάστε τα όσα γράφει ο ιδιοκτήτης του blogme.gr ΕΔΩ και ΕΔΩ.

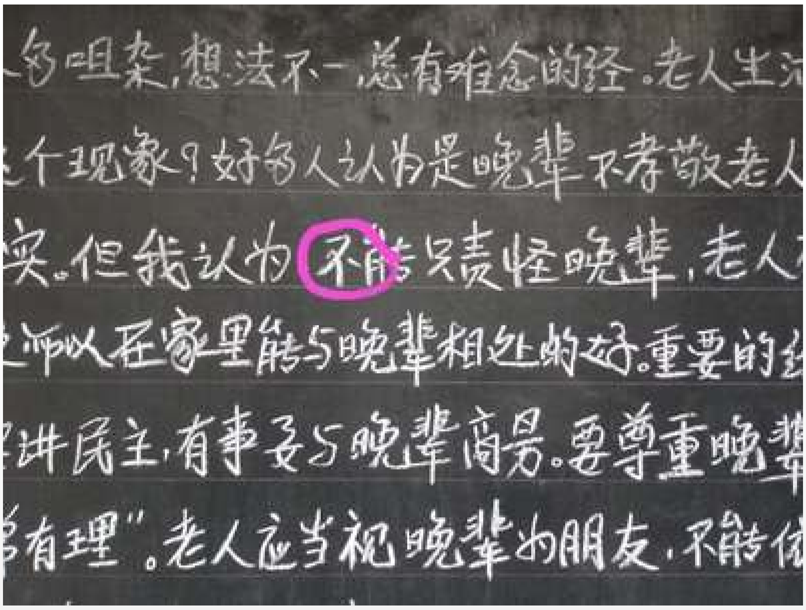
Είναι η πρώτη φορά στην Ελλάδα που γίνεται μήνυση με βάση περιεχόμενο που δημοσιεύτηκε σε ελληνικό ιστολόγιο, απ’ όσο είμαι σε θέση να γνωρίζω.

Ο αριθμός των blogs που αναφέρθηκαν στο θέμα έχει ξεπεράσει τα τριάντα και δεν μπορώ να τα παρακολουθήσω όλα. Ρίξτε μια ματιά στο monitor και θα καταλάβετε τι εννοώ.

PS. Είναι ένα θέμα που αφορά όλους μας, ακόμα και ως απλούς χρήστες του διαδικτύου. Διαμαρτυρηθείτε, όπως μπορείτε.

Αυτό το κείμενο ταιριάζει σε εμένα

http://abelofilosofies.blogspot.com *Pascal*

Βρείτε τον άνθρωπο μέσα στα κινέζικα. Εντάξει, σας βοήθησα λίγο.

Οι περισσότεροι απ' όσους γράφουμε σε ιστολόγια διατηρούμε με τον ένα ή τον άλλο τρόπο την ανωνυμία μας. Μερικοί βέβαια έχουμε αποκαλυφθεί επιλεκτικά σε άτομα τα οποία θεωρούμε άξια λόγου και θελήσαμε να γνωρίσουμε λίγο καλύτερα: Η αποκάλυψη της ταυτότητάς μας είναι απαραίτητη για να υπάρξει μια ανθρώπινη έξω από την ιντερνετική πραγματικότητα. Για να μην τα πολυλογώ, αν θεωρείς ότι μπορείς με τον άλλον να πας και για κάνα καφέ και να πεις δυο κουβέντες παραπάνω, το μόνο σίγουρο είναι ότι στην ερώτηση «ποιο είναι το όνομά σου» δεν θα απαντήσεις «pascal». Ούτε, φυσικά, Μαρκέλα Καρπαραμιαροπούλου. Γιατί αν απαντήσω Μαρκέλα Καρπαραμιαροπούλου, πώς μετά θα εξηγήσω ότι μια εγχείρηση αλλαγής φύλου μπορεί να σε μεταμορφώσει σε άντρα με τόσο μεγάλη επιτυχία; Ε; Η ανωνυμία είναι θεμιτή και αναγκαία για πολλούς και για έναν βασικό λόγο: την ελευθερία της έκφρασης. Αν έγραφα εδώ με το πραγματικό μου όνομα, δεν θα έγραφα αυτά που έγραφα. Πολλά από αυτά θα μου δημιουργούσαν σοβαρό πρόβλημα στη δουλειά μου και/ή στον κοινωνικό μου περίγυρο. Η ερώτηση «ποιος είσαι» μπορεί να απαντηθεί πολύ πιο εύκολα. Είμαι αυτός που βλέπεις εδώ. Γνωρίζεις μπαίνοντας εδώ μέσα τον «pascal». Γιατί λοιπόν να απαιτείς να μάθεις τι κρύβεται πίσω από αυτόν; Ποια ανάγκη σε κάνει να το θες αυτό; Θεωρείς ότι αν μάθεις το πραγματικό μου όνομα και ιδιότητα θα έχεις αποκομίσει κάτι παραπάνω; Μάλλον όχι.

Υπάρχουν βέβαια και αυτοί που γράφουν επώνυμα. Οι περισσότεροι το έχουν κάνει αυτό εξαρχής, με το που άνοιξαν το μπλογκ τους (π.χ Νίκος Δήμου, Μάνος Αντώναρος, macmanus). Ωραία μέχρι εδώ. Το να αποκαλυφθεί το πραγματικό όνομα κάποιου που γράφει ανώνυμα, αποτελεί παραβίαση των προσωπικών του δεδομένων και εξαναγκασμό σε αυτολογοκρισία (στις περισσότερες περιπτώσεις). Δεν θέλω να μιλήσω για τη νομική διάσταση του θέματος. Την ηθική θεωρώ- και ελπίζω- ότι την αντιλαμβάνεστε όλοι. Τι γίνεται όμως όταν δεν αποκαλύπτεται ακριβώς ένα όνομα αλλά αντιστοιχίζεται μια ιντερνετική περσόνα σε μία άλλη; Στην περίπτωση αυτή δεν υπάρχει, προφανώς, κανένα νομικό θέμα (διορθώστε με οι νομομαθείς αν κάνω κάποιο λάθος). Ωστόσο, ηθικά, το γεγονός αυτό παραμένει αξιοκατάκριτο. Το ίδιο ισχύει και στην αποκάλυψη ιδιοτήτων της περσόνας τις οποίες δεν έχει επιλέξει ο δημιουργός της να αποκαλύψει (π.χ. επάγγελμα ή ηλικία).

Το internet είναι γοητευτικό ακριβώς επειδή είναι ελεύθερο. Η χρήση του πάλι εξαρτάται, σε μεγάλο βαθμό, από το πόσο ελεύθεροι είμαστε εμείς οι ίδιοι. Ορισμένοι ίσως μπερδεύουν τον όρο «ελευθερία» με τον όρο «ασυδοσία». Εντάξει, έχουμε δει και χειρότερα από έναν λαό που έχει τη δυνατότητα να αγοράσει την τελευταία ποιητική συλλογή του Καρβέλα και να αποστηθίσει μερικούς στίχους, πριν πάει και ψηφίσει τη Βάνα Μπάρμπα. Αν το καλοσκεφτείτε, τα δυο παραπάνω ταιριάζουν απόλυτα.

Όπως ταιριάζω κι' εγώ απόλυτα με το παραπάνω κείμενο. Μπορείτε να το πάρετε και να το αλλάξετε κατά το δοκούν. Μόνο που τότε δεν θα ταιριάζω εξ' ολοκλήρου εγώ. Όσο περισσότερες αλλαγές γίνουν, τόσο θα αρχίσετε να ταιριάζετε κι' εσείς. Τώρα που το σκέφτομαι, αν αυτό το κείμενο δεχόταν αλλαγές απ' όλο τον πληθυσμό της γης, θα ταίριαζε σ' ολόκληρη την ανθρωπότητα. Μόνο που τότε δεν θα διαβαζόταν. Θα είχε γίνει ακατάληπτο.

(Το κλασσικό δίλημμα της απόλυτης πολυφωνίας ενάντια στην αποτελεσματικότητα, βλέπετε).

Αυτό δεν είναι ένα δημοκρατικό κείμενο. Δεν θα μπορούσε να είναι. Αν όμως σας ταιριάζει χωρίς να χρειαστεί να αλλάξετε κάτι, αυτό σημαίνει ότι έμαθα κάτι για εσάς χωρίς να μου το πείτε καν. Πρόκειται για μια ιδιότητα της γραφής/έκφρασης, η οποία συνήθως παραβλέπεται: γράφοντας δεν μαθαίνεις μόνο εσένα αλλά και τους άλλους.

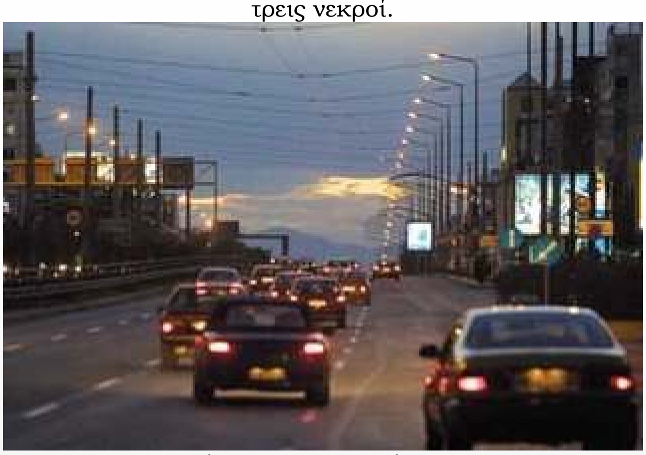
Καλώς ή κακώς.

PS. Ευχαριστώ τον pascal. Χωρίς αυτόν δεν θα έγραφα αυτά που γράφω.

Αυτοκίνητο έπεσε σε στάση λεωφορείου

http://rodiat5.blogspot.com *Rodia*

απλά πράγματα.
«Ο εισαγγελέας άσκησε δίωξη και ο οδηγός αφέθη ελεύθερος»
όλα καλά.
τρεις νεκροί.

φωτογραφία λεωφ. Συγγρού: Eurokinissi

ΕΝΑΣ ΑΠΛΟΣ ΠΟΛΙΤΗΣ ΡΩΤΑΕΙ:
1. Η λεωφόρος Συγγρού είναι ταχείας κυκλοφορίας;
2. Ποιο είναι το όριο ταχύτητας;
3. Οι στάσεις των λεωφορείων πώς προστατεύονται;
4. Αν είναι ταχείας κυκλοφορίας, επιτρέπονται στάσεις λεωφορείων;
5. Η δικαιολογία "φταίει η κακιά ώρα" είναι αποδεκτή;
6. Ο οδηγός αφέθηκε ελεύθερος με το δίπλωμα οδήγησης παραμάσχαλα;
7. Ποιος μας προστατεύει από τα φονικά όπλα που ονομάζονται "αυτοκίνητα";
8. (ρωτήστε ό,τι θέλετε)

Η πιο διάσημη καθαρίστρια της Γερμανίας

http://myblog.gr/Yiannis *Yannis*

Στην Γερμανία, μια πρώην βουλευτής του Σοσιαλδημοκρατικού Κόμματος, ηλικίας 57 ετών και μητέρα έξι παιδιών, αναγκάστηκε να βγει στην αγορά εργασίας, μετά την αποτυχία της να εκλεγεί για τρίτη κοινοβουλευτική θητεία. Μοίρασε βιογραφικά, χτύπησε πόρτες και αφού απέτυχε, όπως αποτυγχάνουν καθημερινά τόσοι και τόσοι συνηθισμένοι άνθρωποι, έγινε καθαρίστρια για να εξασφαλίσει ένα αξιοπρεπές εισόδημα, για την ίδια και την οικογένειά της. Καθαρίζει τζάμια, σφουγγαρίζει πατώματα, πλένει ρούχα, σκουπίζει σκάλες και πηγαίνει για ψώνια. Πρόκειται για την Λίλο Φρίντριχ ή όπως ήταν γνωστή «Κόκκινη Λίλο».

Η Φρίντριχ είναι αυτή την στιγμή αδιαμφισβήτητα η πιο διάσημη καθαρίστρια της Γερμανίας. «Ανήκα στους βουλευτές που πάντοτε έλεγαν: Όποιος θέλει να δουλέψει βρίσκει πάντα δουλειά!» Εξοργίζεται πραγματικά όταν συλλογίζεται τους πρώην συναδέλφους της από την πολιτική «Ούτε ένας δεν μου έχει δώσει μέχρι τώρα σημεία ζωής. Το να καθαρίζει κανείς είναι για αυτούς μάλλον υποτιμητικό. Οι άρχοντες ξεχνούν ότι τους εκλέγουν καθαρίστριες».

Πάντως η ζωή έχει μερικές φορές τον τρόπο της να φέρνει στην θέση αυτών που υποτιμούνται αυτούς που τους υποτιμούν. Προσωπικά θεωρώ το παράδειγμα της βουλευτού αξιέπαινο. Θέλει κάτι παραπάνω από κότσια για να γίνεις, από «άρχοντας», «δούλος».

Τα όρια της δημοκρατίας

http://stefosis.blogspot.com

Dimitris Stefosis

Τους τελευταίους μήνες έχει αναπτυχθεί στην Ελλάδα με πρωτοβουλία διαφόρων κυβερνητικών παραγόντων δημόσια συζήτηση για το εάν έχουν δικαίωμα οι (όποιοι) διαδηλωτές να «κλείνουν» το κέντρο της Αθήνας. Προσωπικά θεωρώ ότι από το κέντρο της πόλης θα έπρεπε άμεσα να αποκλεισθούν τα ιδιωτικής χρήσης αυτοκίνητα και να επιτρέπεται μόνο η κυκλοφορία μέσων μαζικής μεταφοράς καθώς και μικρών επαγγελματικής χρήσης αυτοκινήτων τροφοδοσίας. Και όχι, βεβαίως, οι διαδηλωτές. Δυστυχώς δεν άκουσα τη συγκεκριμένη πρόταση από κανέναν υποψήφιο δήμαρχο Αθηναίων κατά την προεκλογική περίοδο. Το γεγονός, όμως, ότι η προς δημόσιο διάλογο πρόταση των κυβερνητικών παραγόντων έχει προκαλέσει σωρεία αντιδράσεων στη βάση της ιστορικής μεταπολιτευτικής πορείας της χώρας και εντός ενός περί πολιτικών ελευθεριών discourse, είναι ένδειξη υγιούς αντίδρασης της κοινωνίας.

Εξίσου ως θετικό θα πρέπει να γίνει αντιληπτό το γεγονός ότι η «Αρχή Προστασίας Προσωπικών Δεδομένων» επέβαλε συμβολικό πρόστιμο στο υπουργείο Δημοσίας Τάξεως για μη νόμιμη χρήση των ηλεκτρονικών συστημάτων ρύθμισης της κυκλοφορίας των αυτοκινήτων και εις βάρος της ατομικής ελευθερίας των πολιτών.

Διότι - σ' ένα γενικότερο επίπεδο πολιτικής θεωρίας και φιλοσοφίας - ο όποιος περιορισμός στην ελευθερία της έκφρασης ή της κυκλοφορίας των πολιτών –στο όνομα της «αδιατάρακτης» ζωής στην πόλη ή της «ασφάλειας»- φανερώνει απλώς τις αδυναμίες του ίδιου του συγκεκριμένου δημοκρατικού πολιτεύματος.

Υπ' αυτήν την έννοια θεωρώ ότι το πρόστιμο, το οποίο επέβαλε το «Εθνικό Συμβούλιο Ραδιοτηλεόρασης» στο δημοσιογράφο και εκδότη Μάκη Τριανταφυλόπουλο για δηλώσεις του στον τηλεοπτικό δίαυλο «Alpha», σύμφωνα με τις οποίες πολιτικοί όλων των κομμάτων χρηματίζονται, είναι λανθασμένη ενέργεια. Αυτό, βεβαίως, δεν σημαίνει πως συμφωνώ με την (εν πολλοίς ατεκμηρίωτη) άποψη του συγκεκριμένου τηλεοπτικού αστέρα. Ούτε ότι δεν αντιλαμβάνομαι τις ρητές ή υποβόσκουσες λασπολογικές τακτικές του, τις οποίες θεωρώ εμετικές. Ούτε ότι δεν οργίζομαι για το γεγονός ότι η εγχώρια πολιτική καθορίζεται πλέον στη βάση των τηλεοπτικών διαφημίσεων. Θα έπρεπε, όμως, η ηγεσία του Συνασπισμού, η οποία έκρινε (κατά τη γνώμη μου δικαίως) ότι «θίχτηκε» από τις εν λόγω δηλώσεις, να φροντίσει να αντιμετωπίσει το ζήτημα με μέσα αμιγώς πολιτικά. Εάν, αντί να καταφύγει στην ανεξάρτητη αρχή, ζητούσε αφενός τον πλήρη λογιστικό έλεγχο των οικονομικών στοιχείων του κόμματος και των ίδιων των στελεχών του και αφετέρου διεξήγαγε με τη συνδρομή ανεξάρτητων ανθρώπων του πνεύματος μια σοβαρή, μεσοπρόθεσμη, επιθετική εκστρατεία για τη διαφανή διαχείριση του πολιτικού χρήματος στη χώρα, και την κοινωνική επιρροή του Συν θα αύξανε και θα προσέφερε σημαντικές υπηρεσίες στην ίδια τη δημοκρατία.

Οι παραπάνω σκέψεις καθίστανται σαφέστερες, εάν αναλογισθούμε την εξής είδηση: το υπουργείο Εσωτερικών της Τσεχίας απαγορεύει τη συνέχιση λειτουργίας της οργάνωσης «Komunistický Svaz Mládeže» (KSM - Κομμουνιστική Ένωση Νεολαίας), η οποία είναι μεν τυπικά ανεξάρτητη, συνδέεται, όμως, στενότατα με το κοινοβουλευτικό «Κομμουνιστικό Κόμμα Τσεχίας και Μοραβίας», το οποίο στις τελευταίες εκλογές έλαβε σχεδόν 15% των ψήφων. Το σκεπτικό του υπουργείου Εσωτερικών βασίζεται στον ισχυρισμό ότι ένα άρθρο του καταστατικού της οργάνωσης είναι αντισυνταγματικό. Πρόκειται για το άρθρο σύμφωνα με το οποίο στόχος της οργάνωσης είναι η επαναστατική αναδιάρθρωση της κοινωνίας και η κατάργηση της ατομικής ιδιοκτησίας. Σημειωτέον ότι στο καταστατικό του «Κομμουνιστικού Κόμματος Τσεχίας και Μοραβίας» αναφέρεται πως (ότ)αν το κόμμα καταλάβει την εξουσία θα αποδέχεται «πλουραλιστικές μορφές ιδιοκτησίας». Η KSM έχει, βεβαίως, το δικαίωμα να καταφύγει στη δικαιοσύνη, ώστε να ανατρέψει την απόφαση.

Οι τακτικοί αναγνώστες του «SocioThoughts...» γνωρίζουν ότι οι πολιτικές απόψεις μου απέχουν παρασάγγας από εκείνες των αυτοαποκαλούμενων «κομμουνιστών». Πρέπει, όμως, να σημειώσω ότι τέτοιου είδους τακτικές, όπως αυτή του υπουργείου Εσωτερικών της Τσεχίας, φαλκιδεύουν τη δημοκρατία. Η οποία, στη συγκεκριμένη χώρα, είναι ούτως ή άλλως τραυματισμένη το τελευταίο διάστημα εξ αιτίας της αδυναμίας των πολιτικών κομμάτων να συγκροτήσουν σταθερή κυβέρνηση. Θεωρώ ότι στο βαθμό κατά τον οποίο η συγκεκριμένη οργάνωση παραμένει στα όρια του δημοκρατικού discourse, με την έννοια ότι δεν προπαγανδίζει και δεν χρησιμοποιεί βία, επιτρέπεται κι επιβάλλεται να συνεχίσει να λειτουργεί. Και μάλλον δεν αποτελεί σύμπτωση το γεγονός ότι η συγκεκριμένη οργάνωση πρωτοστάτησε στις πρόσφατες εκδηλώσεις για την αποτροπή εγκατάστασης αμερικανικών στρατιωτικών βάσεων στη χώρα. Διαβάζοντας διάφορα τσέχικα έντυπα, έχω την εντύπωση ότι τέτοιου είδους κρατικές ενέργειες εναντίον της συγκεκριμένης οργάνωσης απλώς τη «διαφημίζουν» στα μάτια και τις συνειδήσεις της νέας γενιάς της χώρας, η οποία βιώνει τις αντιφάσεις και τα μερικά αδιέξοδα τής μετά το 1989 πολιτικής κατάστασης.

Σ' ένα γενικότερο επίπεδο θεωρώ ότι η όποια προσπάθεια εξομοίωσης του ναζισμού – φασισμού με τον υπαρκτό κομμουνισμό είναι λανθασμένη. Επιγραμματικά θα ισχυριζόμουν ότι ενώ πρόκειται για δύο ολοκληρωτικά συστήματα, η ποιοτική διαφορά τους έγκειται στο ότι ο ναζισμός – φασισμός έθεσε ως καταστατικό στόχο του την εξόντωση μιας μερίδας ανθρώπων. Η γενοκτονία είναι, λοιπόν, σύμφυτη με την ίδια τη ναζιστική – φασιστική ιδεολογία. Στην περίπτωση του «υπαρκτού σοσιαλισμού» τα εγκλήματα προήλθαν από την ανηλεή προσπάθεια της άρχουσας κομματικής γραφειοκρατίας να διατηρήσει την κυρίαρχη θέση της.

Εάν, λοιπόν, στη Γερμανία ή την Αυστρία πολιτικά κόμματα της άκρας δεξιάς, τα οποία έχουν ρητές αναφορές στη ναζιστική – φασιστική ιδεολογία, λειτουργούν καθόλα νόμιμα εντός του κοινοβουλευτικού πεδίου επιτυγχάνοντας, μάλιστα, υψηλά ποσοστά σε πρόσφατες εκλογικές διαδικασίες, μόνο ως ένδειξη ανασφάλειας μπορώ να εκλάβω την απόφαση του υπουργείου Εσωτερικών της Τσεχίας.

Ισχυρή και σταθερή είναι μόνο η ανεκτική στη διαφορετική άποψη δημοκρατία...

Ελευθερία στους παιδεραστές να κάνουν τη φαντασίωσή τους πραγματικότητα

http://prezatv.blogspot.com *ΠΡΕΖΑ TV*

Ειναι απιστευτο κι ομως συμβαινει εν ετει 2006 στην εκσυχρονισμενη Ευρωπη μας. Η Ολλανδικη Κυβερνηση και το Τοπικο Δικαστηριο της Χαγης, με το προσχημα της ελευθεριας της εκφρασης, του εκλεγειν και του εκλεγεσθαι, δεν απαγορευσε την ιδρυση του κομματος των παιδοφιλων. Σε αυτη τη περιπτωση η ελευθερια της εκφρασης λειτουργησε εναντιον των δικαιωματων των παιδιων.

Βασικοι στοχοι του κομματος ειναι:

- Η νομιμοποιηση της σεξουαλικης επαφης μεταξυ ενηλικων και ανηλικων απο 12 ετων
- Η νομιμοποιηση της κατοχης παιδικου πορνογραφικου υλικου για προσωπικη χρηση.

Με αλλα λογια να νομιμοποιησουν τα βασανιστηρια των παιδιων ωστε να εκπληρωνουν τις αρρωστημενες φαντασιωσεις τους... Και επειδη μια εικονα = 1000 λεξεις, εγω σας χαριζω 6000 λεξεις...

http://stop-pedofilia.blogspot.com

Ερωτηση:Τι απεγιναν τα παιδια των φαναριων απο την Ολυμπιαδα της Αθηνας το 2004 και μετα;
Ποιος τα μαζεψε και που τα πηγε;
Ποια ειναι η θεση του κρατους;
Ποιοι πολιτικοι, δημοσιογραφοι, δικηγοροι κτλ εμπλεκονται στο θεμα;
Η Ελληνικη Αστυνομια τι γνωριζει για ολα αυτα;

Παιδεραστής φαντάρος που έγινε μάνα

http://abelofilosofies.blogspot.com *Pascal*

Η ολλανδική κυβέρνηση δεν νομιμοποίησε καμιά παιδεραστια. Πού το είδατε αυτό γραμμένο; Νομιμοποίησε ένα κόμμα το οποίο στις επιδιώξεις του περιλαμβάνεται και η νομιμοποίηση της σεξουαλικής επαφής μεταξύ ενηλίκων και ανηλίκων από 12 ετών (κάτι το οποίο διώκεται ως παιδεραστια και πολύ σωστά κατά τη γνώμη μου). Το να λες ότι μια κυβέρνηση νομιμοποιεί κάτι τη στιγμή που απλά νομιμοποιεί ένα κόμμα που επιδιώκει να νομιμοποιηθεί κάτι, είναι σαν να λες ότι ο Μήτσος ο περιπτεράς είναι κουτσομπόλης επειδή πουλιέται στο περίπτερό του το Hello και η Espresso. Ολίγον τι αφελές δηλαδή.

Διάβασα επίσης στο blog της Ροδιάς για την "Απόφαση του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου να αντιτεθεί στο Δικαστήριο της Μ. Βρετανίας που είχε δικάσει την υπόθεση ΥΠΕΡ της εργαζόμενης μητέρας η οποία είχε καταφύγει εκεί διότι λάβαινε 13.000 λίρες το χρόνο ΛΙΓΟΤΕΡΕΣ από άνδρες συναδέλφους της, λόγω του μειωμένου χρόνου εργασίας της εξαιτίας της φροντίδας των παιδιών της" και ότι "μ' αυτό τον τρόπο το Ε.Δ. δέχεται ότι μια γυναίκα πρέπει να αμείβεται λιγότερο από τον άντρα επειδή γεννά και φροντίζει την οικογένειά της". Λάθος συμπέρασμα – again – και πολύ σωστή κατά τη γνώμη μου η απόφαση του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου.

Αποτελεί αναφαίρετο δικαίωμα της γυναίκας να αμείβεται το ίδιο με έναν άντρα για την ίδια εργασία. Συμφωνείτε φαντάζομαι. Δεν φαντάζομαι όμως να διαφωνείτε ότι και ο άντρας θα πρέπει να αμείβεται το ίδιο με μια γυναίκα για την ίδια εργασία. Σωστά; Εκτός κι' αν θεωρήσουμε ότι η μητρότητα είναι επάγγελμα / εργασία και θα πρέπει να αμείβεται.
Η μητρότητα μπορεί να ενισχυθεί με πρόσθετες παροχές. Όχι όμως με ίσο μισθό για λιγότερες ώρες εργασίας. Αυτό αποτελεί διάκριση με βάση το φύλο.

Εξάλλου, αν εγώ γίνω πατέρας και πληρώνομαι λιγότερο επειδή δουλεύω λιγότερο γιατί θέλω να βλέπω περισσότερο το παιδί μου και να συμμετέχω περισσότερο στην ανατροφή του, θα μου φταίει η πολιτεία;
Και στο κάτω - κάτω, εμένα κανένα κράτος δεν αναπλήρωσε χρηματικά τα δυο χρόνια εκτός επαγγέλματος λόγω της στρατιωτικής μου θητείας. Και ούτε είδα κανέναν να κόπτεται για την προφανέστατη παραβίαση του «όλοι οι έλληνες πολίτες έχουν τα ίδια δικαιώματα και τις ίδιες υποχρεώσεις» στην περίπτωση του στρατού.

Δυστυχώς, στην Ελλάδα θα αργήσουμε πολύ να εκλέξουμε κυβέρνηση που θα είναι υπέρ της γυναικείας στρατιωτικής θητείας. Όλα αυτά τα γράφω γιατί θυμήθηκα κάτι φάσεις στο στρατό που είχαμε λαλήσει από την αγαμία. Όχι όλοι. Το γιατί και πώς όχι όλοι είναι μια άλλη ιστορία. Και έχει τόση σχέση με τα παραπάνω όση σχέση έχουν και οι φωτογραφίες από ανήλικα σε σεξουαλικές περιπτύξεις που πόσταρε ο Πρέζα TV στο blog του κατά της παιδεραστίας, με την καταπολέμηση της παιδεραστίας. Τον ευχαριστώ πολύ που τις κατέβασε. Και τα κοριτσάκια και αγοράκια των φωτογραφιών τον ευχαριστούν επίσης. Θα προτιμούσαν βέβαια να μην τις ανεβάσει ποτέ. Αλλά αυτό είναι μια άλλη ιστορία επίσης. Η οποία έχει να κάνει κατά πολύ με το γιατί ο σκοπός δεν αγιάζει πάντα τα μέσα.

update
Ο φίλτατος manifesto έσπευσε να με διορθώσει και πολύ καλά έκανε. Αναφέρει σ' αυτό του το ποστ: "αγαπητέ πασκάλ η ολλανδική κυβέρνηση δεν νομιμοποίησε τίποτα. Ένα ολλανδικό δικαστήριο στην πόλη της Χάγης (και όχι το Διεθνές Δικαστήριο της Χάγης όπως γράφουν σε διάφορα blogs ανάμεσα στα οποία και στο Πρεζα TV) έκρινε πως το συγκεκριμένο κόμμα μπορεί να πάρει μέρος στις προσεχείς εκλογές, οπότε η ολλανδική κυβέρνηση σωστά έπραξε και αποδέχτηκε την απόφαση του δικαστηρίου". Κάντε κλικ για να διαβάσετε περισσότερα.
Προτείνω επίσης να διαβάσετε για το θέμα τον mcfly ΕΔΩ.

update 2
Για το θέμα γυναίκα-μητρότητα-εργασία διαβάστε το ποστ του J95 ΕΔΩ και της ψιλικατζούς ΕΔΩ. Για το θέμα της παιδοφιλίας και της αναγνώρισης του κόμματος των παιδόφιλων στην Ολλανδία, διαβάστε τον netpen ΕΔΩ.

Οι παιδόφιλοι, οι πολέμιοι και η δημοκρατία στη μέση (ξανά)

http://giaskepsou.blogspot.com *NetPen*

Η συζήτηση γύρω από το γνωστό θέμα του κόμματος των παιδόφιλων (ορθότερο από το "παιδεραστών", εφόσον δεν μιλάμε για έμπρακτη εκδήλωση της διαστροφής) καλά κρατεί. Πολλές φορές με λανθασμένα στοιχεία, με παρερμηνείες κινήτρων και με συναισθηματικές - μη νηφάλιες και μη λογικές - αντιδράσεις. Σηκώνει, επομένως, μια πιο ξεκάθαρη «δευτερολογία», σε σχέση με αυτό το κείμενο.

1. Ας επιχειρήσουμε πρώτα να ξεκαθαρίσουμε ότι το τρέχον ζήτημα (αυτό που απασχόλησε το ολλανδικό δικαστήριο - όχι το ... Διεθνές Δικαστήριο της Χάγης) δεν είναι εάν καλώς ή κακώς υπάρχουν παιδόφιλοι και εάν έχουν ή όχι δίκιο σε όσα επί της ουσίας διεκδικούν (μείωση του ορίου ηλικίας από το οποίο και μετά μπορεί να εκφραστεί εγκύρως η συναίνεση για σεξουαλικές πράξεις). Το ζήτημα δεν είναι εάν είναι απεχθείς ή όχι οι απώτερες ορέξεις τους. Είμαι σίγουρος ότι σε αυτά οι συντριπτικά περισσότεροι θα συμφωνούσαμε: η παιδοφιλία είναι μια θλιβερή ψυχική διαταραχή, η παιδεραστία είναι ένα αποκρουστικό έγκλημα (παραμένει μια σχετικότητα στον προσδιορισμό των ορίων της "παιδικής ηλικίας", που δεν είναι του παρόντος).

Το ζήτημα είναι αν οι παιδόφιλοι δικαιούνται να εκφράζουν πολιτικά την όποια «απεχθή» ιδεολογία τους, αν δικαιούνται να διεκδικήσουν - αξιοποιώντας τα νόμιμα/δημοκρατικά μέσα και μόνο, και ευελπιστώντας σε ευρύτερη απήχηση - να την κάνουν πράξη. Και γενικότερα: το ζήτημα είναι αν μια άποψη που καταρχήν μας ενοχλεί και πλήττει (εύλογα ή όχι) τον καθιερωμένο τρόπο που βλέπουμε τα πράγματα, την «ηθική» μας, τις «αξίες» μας, τις νομικές παραδοχές μας κλπ μπορεί να έχει (πολιτικό) λόγο σε μια δημοκρατία. Η απάντηση δεν μπορεί παρά να είναι αυτή που έδωσε το ολλανδικό δικαστήριο: Ναι.

Το να εξαρτήσουμε από αξιολογήσεις-φίλτρα τύπου «σωστό-λάθος», «ηθικό-ανήθικο», «υγιές-άρρωστο» κ.λπ. το δικαίωμα πολιτικής έκφρασης οποιουδήποτε και τη δυνατότητά του να αλλάξει, μέσα από δημοκρατικές διαδικασίες, τις κοινωνικές πεποιθήσεις σε οποιοδήποτε ζήτημα (ακόμα και στα πιο ευαίσθητα ή αυτά που καταρχήν μας προκαλούν) ανοίγει δρόμους επικίνδυνους, αυταρχικούς και ανελεύθερους (στους οποίους κάποιος θα ορίζει αυθεντικά τι είναι «παραδεκτό»). Κι ας μην κάνουμε την ταύτιση "όποιος δεν το απαγορεύει, είναι μαζί του". Αυτές είναι σχηματικές και διχοτομικές θεωρήσεις, που θυμίζουν ρηχή ρητορεία αμερικανών πολιτικών.

2. Όσο, λοιπόν, ένα κόμμα δεν εξυμνεί τελεσθέντα εγκλήματα ή δεν παροτρύνει στην τέλεση νέων (αλλά περιορίζεται, όπως εν προκειμένω, στην προσπάθεια αποποινικοποίησης μιας συμπεριφοράς), κείται εντός των πεδίων παραδεκτής για μια δημοκρατία έκφρασης (πολιτικής) γνώμης. Με λίγα λόγια, ό,τι μας είναι δυσάρεστο δεν (πρέπει να) είναι απαραιτήτως και παράνομο.

Το μη παράνομο, όμως, δεν σημαίνει αναγκαστικά και "κοινωνικά απυρόβλητο". Η άσκηση κριτικής και κοινωνικής "πολεμικής" (όσο αυτή δεν υπερβαίνει αναγνωρισμένους τρόπους αντίδρασης) είναι επίσης θεμιτό και γόνιμο χαρακτηριστικό της δημοκρατίας.

Επομένως, οι έντονες αντιδράσεις, η συλλογή υπογραφών και γενικώς κάθε κίνηση που δεν ενέχει βία και δεν πλήττει τον πυρήνα των δικαιωμάτων των άλλων, δεν πρέπει να ενοχοποιείται, ούτε να θεωρείται "λαϊκισμός" (εφόσον, επιπλέον, είναι αυθόρμητες).

Κάνει ζέστη στην Κορέα ή μου φαίνεται;

http://e-roosters.blogspot.com *Roark*

«Ελπίζουμε σε μια διευθέτηση της κατάστασης πριν εκτοξεύσουμε πύραυλο με πυρηνική κεφαλή»
βορειοκορεάτης αξιωματούχος

Το ολοκληρωτικό κομμουνιστικό καθεστώς της Βόρειας Κορέας, η μακράν καταπιεστικότερη χώρα στον κόσμο, είναι πλέον πυρηνική δύναμη. Ίσως περάσει ακόμα καιρός μέχρι να έχει αξιοποιήσιμα πυρηνικά όπλα, αλλά χθες διέσχισε τον Ρουβίκωνα, πραγματοποιώντας πυρηνική δοκιμή. Ενέργεια που ακόμα και η στενότερη σύμμαχός της, η Κίνα, καταδίκασε και ζήτησε την επιβολή αυστηρών κυρώσεων από το Συμβούλιο Ασφαλείας.

Την ώρα που τα παιδιά στην Βόρεια Κορέα κυριολεκτικά λιμοκτονούσαν και έχαναν τη ζωή τους από υποσιτισμό, η μεγαλομανής ηγεσία της Κορέας ξόδεψε τους ελάχιστους πόρους της στην ανάπτυξη πυρηνικών, ενώ εφάρμοσε άγρια καταστολή σε όσους έψαχναν τροφή! Και πλέον τα κατάφερε αφού, από μια μηχανή καταπίεσης των πολιτών της από το διαρκές έγκλημα του ολοκληρωτικού καθεστώτος της, πλέον αποκτά δυνατότητες εξωτερίκευσης της απειλής της εναντίον των κατοίκων όλης της ευρύτερης περιοχής. Μια απειλή που μπορεί λαμβάνει και την μορφή ευθείας στρατιωτικής δράσης με πυρηνικά όπλα και της διασποράς πυρηνικής τεχνολογίας σε εξίσου επικίνδυνες χώρες (όπως αντίστοιχα με την βαλλιστική της τεχνολογία). Αυτό το flash (από το Ιστολόγιο) είναι πλέον μια ρεαλιστική πιθανότητα ενός κοντινού μέλλοντος.

Απεργία Δασκάλων

http://blog.chimeres.gr *Comzeradd*

Όταν ένας κλάδος κάνει απεργία και διεκδικεί κάποια πράγματα, δεν είναι απαραίτητο πως αυτά τα αιτήματα αφορούν μόνο αυτόν τον κλάδο. Όπως επίσης και η εξουσία, που καλείται (ή μάλλον πιέζεται) να τα ικανοποιήσει, δεν ασκεί την εξουσία της μόνο σ' αυτόν τον κλάδο αλλά σ' όλους μας.

Ας δούμε το παράδειγμα των δασκάλων. Πολλοί παραπονιούνται πως τα αιτήματα τους είναι υπερβολικά και πως υπάρχουν άλλοι κλάδοι που οι μισθοί/συντάξεις τους είναι στα ίδια επίπεδα. Είναι όμως σιωπηρή αρχή (κοινής λογικής) η εξίσωση της θέσης των κοινωνικών ομάδων να γίνεται προς τα πάνω ή προς τα κάτω. Αν (για παράδειγμα) η Ε.Ε. θεωρεί πως οι γυναίκες ευνοούνται στην ελλάδα επειδή παίρνουν σύνταξη στα 60, σε αντίθεση με τους άντρες που παίρνουν στα 65, τότε η λύση που θα διόρθωνε την ανισότητα θα ήταν να μειωθεί το όριο ηλικίας των αντρών κι όχι να αυξηθεί των γυναικών. Ομοίως και όσο αναφορά τα μισθολογικά, οι όποιες εξισώσεις, στους υπόλοιπους κλάδους, πρέπει να γίνονται προς τα πάνω (προς το καλύτερο) κι όχι προς τα κάτω. Αν κάποιος κλάδος αισθάνεται αδικημένος απέναντι σε κάποιους άλλους κλάδους, πιέζει την (κοινή) εξουσία για αυξήσεις των μισθών τους, κι όχι για μειώσεις σε όλους τους άλλους κλάδους.

Παρακάτω παραθέτω ενδεικτικά μερικά απ' τα υπόλοιπα (πλην των μισθολογικών) αιτήματα των δασκάλων, που τόσο έντεχνα κρύφτηκαν απ' τα κυρίαρχα media, για να δείξω πως ο αγώνας τους μας αφορά όλους (αν και νομίζω πως και τα μισθολογικά των δασκάλων μας αφοράν όλους, αν δεν θέλουμε δασκάλους στα σχολεία με προβλήματα ευπρεπούς διαβίωσης):

- Χρηματοδότηση της εκπαίδευσης στο 5% του Α.Ε.Π. ή στο 15% του Γ.Κ.Π.
- Δίχρονη υποχρεωτική προσχολική αγωγή.
- Όχι στην ιδιωτικοποίηση – εμπορευματοποίηση της εκπαίδευσης.
- Όχι στην αναθεώρηση του άρθρου 16 του Συντάγματος.
- Αύξηση της οργανικότητας των σχολείων με βάση το 1:20 (20 παιδιά ανά τάξη) στα Δημοτικά και 1:15 στα Νηπιαγωγεία.
- Κατάργηση της ωρομισθίας. Να συσταθούν νέες οργανικές θέσεις για κάθε αναγκαίο εκπαιδευτικό έργο στα σχολεία και να καλυφθούν με μαζικούς μόνιμους διορισμούς.
- Ενίσχυση του ρόλου του συλλόγου διδασκόντων.
- Όχι στην αξιολόγηση/κατηγοριοποίηση των σχολείων.
- Άμεση κάλυψη όλων των κενών με μαζικούς διορισμούς.

Δάσκαλε τα μαθηματικά που με δίδαξες σε αναιρούν...

http://simossays.blogspot.com *Simos*

Η παιδεία σε μπάχαλο. Ποιος φταίει? Τί ζητούν οι δάσκαλοι? Πόσα παίρνουν? Σήμερα δεχτήκαμε ένα mail με απλά μαθηματικά. Το ερώτημα: Πόσες μέρες πραγματικά δουλεύει ένας «μέσος» δάσκαλος; Και πόσο καλά τελικά πληρώνεται?

Λοιπόν ας το υπολογίσουμε... το έτος έχει 365 μέρες και από αυτές αφαιρούμε το χρονικό διάστημα από 15/6 έως 11/9, τις διακοπές του Πάσχα και των Χριστουγέννων που τα σχολεία είναι κλειστά.... ήτοι 87 μέρες περίπου, δηλ 365-87 = 278 μέρες. Συνεχίζουμε...

Οι 278 μέρες είναι 40 περίπου βδομάδες. 40 επι 2 μέρες (ΣΚ) μη εργάσιμες = 80 μερες. 278-80 = 198 μέρες. Και συνεχίζουμε...

Φέτος ο δάσκαλος δεν εργάστηκε 32 μέρες λόγω χιονιού, Γενικών Συνελεύσεων, 28ης, 25ης, άδειες κτλ. Άρα 198-32 , εμειναν μόνο 166 μέρες εργασίας. Συνεχίζουμε...

Οι 166 αυτές μέρες σε αντιστοιχία με έναν υπάλληλο του ιδιωτικού τομέα (8+ ώρες!!) είναι για τον δάσκαλο (4ωρο, από 08:00 έως 12:00), άρα 166 X 4/8 = 83 μέρες!!

Τόσες πραγματικές μέρες εργάστηκε το σωτήριον σχολικό έτος 2005-2006.... Για να μην μπούμε και στη διαδικασία να αφαιρούμε μέρες εκδρομών, εκδηλώσεων, δραστηριοτήτων κλπ.

Πάμε στα οικονομικά τώρα.... 15000 ευρω που παίρνει ετησίως / 83 μερες = 180 ευρω τη μέρα! Καλά δεν είναι? 180ευρω / 4 ώρες εργασίας την ημέρα = 45 ευρώ την ώρα!! Ούτε καρδιοχειρούργοι να ήτανε...

Καλό Χειμώνα σε όλα τα στελέχη των ιδιωτικών εταιριών που νομίζουν ότι κάνουν καριέρα....

Απεργίες

http://xpsilikatzoy.wordpress.com *X-psilikatzoy*

...και άλλες ακαδημαϊκές πίπες. Καθίστε γιατί έχουμε ξεφύγει τελείως μου φαίνεται, αγαπημένα μου στρουμπουλά κωλαράκια. Αν δεν σας αρέσουν οι απεργίες ή ταλαιπωρείστε, μάλλον είστε εντελώς στην κοσμάρα σας. Άραγε πώς τηλεμεταφερθήκατε από τα ορυχεία και τα εργοστάσια στις απαλές καρεκλίτσες και στην όμορφη οθόνη σας, για να μας γράφετε πόσο πολύ σας ταλαιπωρούν οι κινητοποιήσεις των απανταχού «αργόσχολων λαμόγιων του κερατά»; Πιθανόν τελικά να σας άξιζε να παραμένατε δουλάρες για ένα κομμάτι ψωμί.

Καμιά φορά οι προϋποθέσεις της «μόρφωσης» με όλο αυτό το ωραίο περιτύλιγμα φιλοσοφίας και οι ακαδημαϊκές κουβέντες λειτουργούν ως χαντζάρες στα μυαλά, κόβοντας δια παντός τους συνδετικούς κρίκους με τα αληθινά εναύσματα της κάθε θεωρητικής διανοουμενιάς.

Θα μπορούσα να μιλάω με τις ώρες για το πόσο μαλακια είναι να κάνουν απεργία οι σκουπιδιάρηδες και πόσο απειλείται η υγεία του πολίτη αλλά δεν νομίζω ότι κάποιο απ΄ τα καλοαναθρεμμένα μας έχει μαζέψει ένα γαμημένο σκουπίδι γυρνώντας χαράματα πάνω στο απορριμματοφόρο που βρωμάει από είκοσι μέτρα μακριά. Επίσης θα ήμουν μέσα με τα χίλια να μιλήσουμε για δημοκρατίες και ελευθερίες που καταστρατηγούνται από τις απεργίες των μέσων μεταφοράς αλλά δεν νομίζω ότι ΕΣΕΙΣ θα φτάνατε ποτέ σε απεργία με τον φιλήσυχο και δημοκρατικό τρόπο που σκέφτεστε.

Ξέρετε τι σημαίνει απεργία; Δεν είναι καθόλου το οπλάκι του κάθε αργόσχολου που το χρησιμοποιεί όταν δεν έχει κέφια να δουλέψει. Ούτε ακριβώς έχει κανείς όρεξη να κλείνει δρόμους, να τρώει ξύλο και να πλακώνεται με απεργοσπάστες και ΜΑΤ αντί να πάει στην δουλειά του. Είναι μέσο πίεσης. Και μάλιστα η τελευταία, απελπισμένη κίνηση που μένει σε κάποιον να φωνάξει ότι ΔΕΝ ΜΠΟΡΕΙ ΝΑ ΖΗΣΕΙ ΑΛΛΟ ΕΤΣΙ. Hello? Πού ακριβώς ζείτε και δεν καταλαβαίνετε ότι το ακριβό γάλα και το ακριβό κρέας για παράδειγμα, κάποιοι ΔΕΝ μπορούν να το αγοράσουν; Το έχετε στερηθεί ποτέ; Το έχετε στερήσει ποτέ απ΄ τα παιδιά σας;

Ας κάνουμε ότι κουβέντα γουστάρετε. Ας πούμε πόσο μαλακια είναι να εγκλωβίζεσαι στην Αθήνα γιατί παραδίπλα κάτι αργόσχολοι συνταξιούχοι τρώνε μάπες απ΄ τα ΜΑΤ και αργούν να ψοφήσουν αλλά ας διαχωρίσουμε σας παρακαλώ την κουβέντα απ΄ την αληθινή ζωή. Είναι πια δύο τελείως διαφορετικά πράγματα που τα κάνατε διαφορετικά με τον τρόπο που σκέφτεστε και το σέβομαι απόλυτα αλλά μόνο όταν πρόκειται να μιλήσω μαζί σας. Γιατί όταν πρόκειται να ζήσω, λυπάμαι αλλά είστε εντελώς απ΄ τον Σείριο. Έχετε το θράσος και μου μιλάτε για ακραία αιτήματα. Ή μάλλον ας το μεταφράσω: έχετε το θράσος να εξετάζετε τα αιτήματα και να τα βρίσκετε ακραία. Έχετε το θράσος να κρίνετε τις δουλειές των ναυτεργατών, των οδηγών, των δασκάλων, των σκουπιδιάρηδων που σας ταλαιπωρούν με απεργίες και να τους συγκρίνετε με ΕΣΑΣ που παίρνετε εξίσου λίγα

λεφτά και ποτέ δεν κάνατε απεργία. Να με συγχωρείτε αλλά είστε και πολύ ζώα και πολύ καλά σας κάνουν και σας δίνουν όσα σας δίνουν. Βασικά εγώ θα σας έδινα ακόμη λιγότερα.

Όσο ακραία κι αν σας φαίνονται κάποια αιτήματα, πρέπει να θυμάστε ότι, σε μια τέτοια εποχή φρίκης, ο μόνος τρόπος να πάρεις ΚΑΤΙ είναι το παζάρεμα. Ναι, εκεί έχουμε φτάσει. Λες 100 για να πάρεις 2 ή και τίποτα. Απεργίες κόσμιες και καθιστικές διαμαρτυρίες που δεν ενοχλούν κανέναν, βασικά δεν θα ενοχλήσουν κανέναν. Θα σας πουν πολιτισμένους, δημοκρατικούς αλλά θα πάρετε ένα πολιτισμένο και δημοκρατικό «άντε γαμήσου μυρμηγκάκι».

Και ξέρετε ποιο είναι το ωραίο; Ότι κάποιοι με τα δικά σας μυαλά που αρνούνται να απεργήσουν και κάνουν τους καλούς απεργοσπάστες ΔΕΧΟΝΤΑΙ αν πετύχει η απεργία να πάρουν αύξηση. Κανέναν δεν έχω δει να πει ότι ξέρετε κύριοι, εγώ ήμουν κατά της απεργίας άρα θεωρώ ότι τα αιτήματα δεν με εκφράζουν οπότε αρνούμαι να δεχτώ την ικανοποίησή τους. ΚΑΝΕΙΣ. Όλα αυτά, μιας και μιλάτε για λαμόγια.

Bottom line: Μπορείτε κύριοι απεργοί να πάτε να ψοφήσετε αρκεί να το κάνετε σεβόμενοι την δημοκρατία και την ελευθερία μας. Σε κάθε άλλη περίπτωση είστε αντιδημοκρατικοί και θα σας ψοφήσουμε εμείς.

Χωρίς παιδεία – Χωρίς σχολεία

http://e-roosters.blogspot.com *Κώστας*

Στην πρωινή εκπομπή του Μέγκα την Παρασκευή, ο Δημήτρης Καμπουράκης ασχολήθηκε με το κύμα των καταλήψεων στη Δευτεροβάθμια εκπαίδευση. Όχι βέβαια με το ποια είναι τα αιτήματα των μαθητών, το ποιες είναι οι επιπτώσεις των καταλήψεων στο μέλλον τους, ή αν τέτοιες ενέργειες είναι νόμιμες, αλλά με το αν ο Λυκειάρχης στο Σικούριο κλώτσησε στο στομάχι ένα μαθητή καθώς προσπαθούσε να εισέλθει στο σχολείο του οποίου προΐσταται πηδώντας τα κάγκελα, καθώς οι μαθητές τού είχαν απαγορεύσει την είσοδο. Είναι δείγμα και αυτό των προτεραιοτήτων των δημοσιογράφων, και ειδικά αυτών του Μέγκα. Αυτό που με εξέπληξε ωστόσο ήταν τα όσα είδα στην πρωινή εκπομπή της ΕΡΤ του Σαββάτου.

Στη σύνδεση της εκπομπής με ένα σχολείο στην Γκράβα, δύο παρευρισκόμενοι πατέρες κλήθηκαν να εξηγήσουν γιατί υποστηρίζουν την κατάληψη στην οποία συμμετέχουν τα παιδιά τους. Ο πρώτος πατέρας ρωτήθηκε για τους λόγους που του ανέφερε η κόρη του όταν του είπε ότι σκοπεύουν να κάνουν κατάληψη. Η απάντηση ήταν ότι τα παιδιά έχουν τους λόγους τους, τους οποίους συζήτησαν μεταξύ τους πριν προβούν στην κατάληψη. Η δημοσιογράφος επέμεινε στην ερώτηση. «Ποιοι σας είπε η κόρη σας ότι είναι οι λόγοι;» Εκείνος και πάλι απέφυγε να απαντήσει, λέγοντας ότι τα παιδιά έχουν συζητήσει τους λόγους στις γενικές τους συνελεύσεις πριν προβούν στην κατάληψη στην οποία, έδωσε έμφαση, έχουν δικαίωμα. Η δημοσιογράφος, αφού έσπευσε να διευκρινίσει ότι βέβαια έχουν τα παιδιά δικαίωμα, μην την κατηγορήσει κανείς και για φασίστρια, επέμεινε πάντως, προς τιμήν της. Τελικά, κάτω από την πίεση, ο πατέρας ψέλλισε κάποια πράγματα για τους δασκάλους, και για τη βάση εισαγωγής στα Α.Ε.Ι και Τ.Ε.Ι.. Ήταν προφανές ότι ο «κηδεμόνας» της κοπέλας δεν είχε κάνει τον κόπο να συζητήσει μαζί της για τα αιτήματα των μαθητών, καθώς και τις επιπτώσεις της κατάληψης. Του αρκούσε ότι η συγκεκριμένη πράξη στρεφόταν ενάντια σε μια κυβέρνηση με την οποία προφανώς διαφωνεί ιδεολογικά. Ο δε δεύτερος πατέρας έσπευσε να προσθέσει ότι οι συγκεκριμένες καταλήψεις έχουν και επιμορφωτικό χαρακτήρα, καθώς τα παιδιά, καθώς είπε, μαθαίνουν πως να οργανώνονται και να παίρνουν αποφάσεις μέσα από τα συλλογικά τους όργανα! Ε, βέβαια, τι αξία έχουν τα μαθηματικά και η φυσική μπροστά στη γνώση του συνδικαλίζεσθαι.

Οι δύο παραπάνω περιπτώσεις είναι χαρακτηριστικές του πόσο θλιβερή και επιζήμια είναι η έλλειψη παιδείας σε θέματα οικονομίας, πολιτικής και κοινωνικής αγωγής, και δημοκρατίας γενικότερα. Σε μία κοινωνία που θεωρεί ότι η πρόοδος κερδίζεται όχι με την αξιοκρατία και την ικανότητα του καθενός να παράγει αγαθά και υπηρεσίες που τιμώνται υψηλά από τους συμπολίτες του, αλλά με κινητοποιήσεις και απεργίες που εκβιάζουν την ανακατανομή του εισοδήματος από το κράτος, που θεωρεί ότι ο μεμπτός τρόπος διαμόρφωσης πολιτικής είναι όχι μέσα από την ψήφο και την ικανότητά του καθενός να πείθει τους συμπολίτες του για το ορθό της άποψης του, αλλά με βάση τους πόσους δρόμους μπορεί να κλείσει και πόσα εκπαιδευτικά ιδρύματα μπορεί να καταλάβει, λογικό είναι ο χρόνος των ανθρώπων να κατανέμεται αντίστοιχα. Έτσι, οι καταλήψεις, οι γενικές συνελεύσεις, και οι κινητοποιήσεις είναι δημοφιλείς ανάμεσα στους νέους, άλλωστε έχουν και χαβαλέ, ενώ το διάβασμα, η σφαιρική επεξεργασία των θεμάτων, και η μελέτη της λειτουργίας του δημοκρατικού πολιτεύματος και της πολιτικής φιλοσοφίας απορροφούν ελάχιστα τον χρόνο τους.

Το δυστύχημα είναι ότι η προαναφερθείσα έλλειψη παιδείας οδηγεί σε διαιώνιση των ανισοτήτων. Τα παιδιά των παραπάνω δυο κυρίων πιθανότατα θα αποτελέσουν τους χαμηλόμισθους του αύριο, τους διαδηλωτές τη επόμενης γενιάς, σε αντίθεση με εκείνα των οποίων οι γονείς είχαν τη δυνατότητα να τα στείλουν σε ιδιωτικά σχολεία. Και όμως, για αυτό δεν θα φταίει το καπιταλιστικό σύστημα ή η πλουτοκρατία, αλλά οι ίδιες οι κατώτερες εισοδηματικά τάξεις, καθώς θα έχουν πετάξει στα σκουπίδια μια από τις μεγαλύτερες κατακτήσεις του κοινωνικού φιλελευθερισμού απέναντι ακόμα και στον οικονομικό φιλελευθερισμό, της παροχής βασικής εκπαίδευσης μέσω της φορολογίας σε όλους τους πολίτες. Δυστυχώς, τόσο βαθιά έχουν πέσει θύματα οι πολίτες της αριστερίστικης ρητορικής, που πυροβολώντας τους εαυτούς τους στο πόδι συνεχίζουν να υποστηρίζουν πολιτικές που, αντίθετα με αυτό που διατείνονται, τους μειώνουν τη δυνατότητα οικονομικής ανέλιξης, ενώ ουσιαστικά διασφαλίζουν το συμφέρον κάποιων εις βάρος τους. Μήπως τελικά, μέχρι να αποκτήσουμε ως λαός πολιτική παιδεία, δεν έχει και μεγάλη διαφορά αν τα σχολεία είναι ανοιχτά η κλειστά;

Δολοφονία Δημοσιογράφου

http://ramon1789.blogspot.com *Ramon*

Η Anna Politkovskaya ήταν ειδική ανταποκρίτρια της ρωσικής εφημερίδας Novaya Gazeta, και έπαιξε σημαντικό ρόλο στην πολιορκία του θεάτρου Nord-Ost ως διαπραγματεύτρια (Οκτ. 2002). Γεννήθηκε το 1958 στην Νέα Υόρκη, όπου οι Σοβιετικοί γονείς της υπηρετούσαν ως διπλωμάτες στον Ο.Η.Ε..

Το πιο πρόσφατο βιβλίο της ήταν «η Ρωσία του Πούτιν». Ο Πούτιν, πρώην κατάσκοπος της KGB, ανέλαβε την προεδρία της Ρωσίας το 2000 και παρουσίασε τον εαυτό του ως εκσυγχρονιστή και φωτισμένο ηγέτη, πρόθυμο να συνάψει σχέσεις συνεργασίας με τη Δύση. Η Anna Politkovskaya δεν εμπιστεύτηκε τη δημόσια εικόνα του Πούτιν. Πεπεισμένη ότι ο Ρώσος πρόεδρος δεν είναι τίποτα άλλο παρά ένα προϊόν της ίδιας της ιστορίας του που διψά για εξουσία, γράφει ότι σε κάθε του κίνηση ο ίδιος δεν θα διστάσει να θυσιάσει ρώσους πολίτες προκειμένου να επιτύχει τους στόχους του.

Ο βρώμικος πόλεμος στην Τσετσενία, οι συνδιαλλαγές με τη Μαφία, τα σκάνδαλα στις επαρχίες της χώρας, τα κρούσματα διαφθοράς στο στρατό και στη δικαιοσύνη, η παρακμή των μυστικών υπηρεσιών, η τραγική κατάληξη της πολιορκίας του Θεάτρου της Μόσχας – όλα αυτά αποτελούν το αντικείμενο της έρευνας της Anna Politkovskaya.

Κατά την διάρκεια της κρίσης στο Μπεσλάν προσπάθησε να πάρει μέρος στις διαπραγματεύσεις για την απελευθέρωση των ομήρων-μαθητών, την εμπόδισε όμως αιφνίδια επιδείνωση της υγείας της, την οποία απέδωσε σε δηλητηριασμένο τσάι που ήπιε στο αεροπλάνο που την μετέφερε εκεί.

Το 2005, σε μια εκδήλωση των Ρεπόρτερ χωρίς Σύνορα στην Βιέννη, είπε: "οι άνθρωποι μερικές φορές πληρώνουν με τη ζωή τους γιατί λένε αυτό που σκέπτονται. Θα μπορούσε κάποιος να σκοτωθεί και μόνο γιατί μου έδωσε πληροφορίες. Δεν κινδυνεύω μόνο εγώ".

Βρέθηκε νεκρή από τραύματα που προκάλεσε πιστόλι, στη Μόσχα, στις 7 Οκτωβρίου 2006.

Θεωρείται ως η «χαμένη ηθική συνείδηση της Ρωσίας», και ο αγώνας της για την προστασία των ανθρωπίνων δικαιωμάτων τής έχει χαρίσει τιμητικές διακρίσεις σε διεθνές επίπεδο.

Ποιος γεμίζει τα όπλα που δολοφονούν στην Μόσχα;

http://calledrama.blogspot.com *Angelito*

Ο κύκλος του αίματος στην Τσετσενία διευρύνεται μετά την δολοφονία της Άννας Πολιτκόφσκαγια από αγνώστους έξω από το σπίτι όπου διέμενε στη Μόσχα. Η άτυχη δημοσιογράφος κηδεύτηκε χθες στη Μόσχα, αφήνοντας πίσω της ένα πολύ σημαντικό έργο γύρω από τις παραβιάσεις των ανθρωπίνων δικαιωμάτων στην Τσετσενία από τα ρωσικά στρατεύματα κατοχής. Ήταν μια από τις φωνές που επέκριναν σφοδρά την πολιτική της χώρας τους στην περιοχή του Καυκάσου. Σύμφωνα μάλιστα με όσα έχουν γίνει γνωστά, η Πολιτκόφσκαγια ετοίμαζε ένα εκτενές ρεπορτάζ για τα βασανιστήρια στην Τσετσενία.

Η δολοφονία της προκάλεσε θύελλα διεθνών αντιδράσεων – είναι τουλάχιστον υποκριτικό η διεθνής κοινότητα να ανησυχεί μόνο όταν πέφτουν νεκροί οι ελάχιστοι άνθρωποι που παλεύουν για να πέσει άπλετο φως στην υπόθεση Τσετσενία, ενώ όλο το υπόλοιπο διάστημα κάνει μπίζνες με την Ρωσία. Ο Ρώσος πρόεδρος Πούτιν αναγκάστηκε να δηλώσει ότι θα «διερευνηθούν αντικειμενικά» οι συνθήκες της δολοφονίας της. Η δήλωση του όμως δεν μπορεί να γίνει πιστευτή καθώς στην Ρωσία έχουν δολοφονηθεί τα τελευταία έξι χρόνια δώδεκα δημοσιογράφοι.

Η 48χρονη δημοσιογράφος και μητέρα δύο παιδιών αποτελεί ένα ακόμη θύμα της πολιτικής Πούτιν στο «Τσετσενικό». Ο «νόμος της σιωπής» που έχει επιβληθεί από το Κρεμλίνο είναι αυτός που γεμίζει τα όπλα που σημαδεύουν τους δημοσιογράφους που ψάχνουν την αλήθεια καταγγέλλοντας τις αυθαιρεσίες των ρωσικών δυνάμεων.

Ρυγχοφάλαινες και Πτεροφάλαινες...

http://stefosis.blogspot.com *Dimitris Stefosis*

Το εμπορικό κυνήγι της φάλαινας αποφάσισε να επαναλάβει η Ισλανδία, η οποία είναι η δεύτερη χώρα, μετά από τη Νορβηγία, που προχωρά στη φαλαινοθηρία. Την περασμένη Τετάρτη η ισλανδική κυβέρνηση, ανακοίνωσε την επανάληψη του κυνηγιού της φάλαινας, δίνοντας άδεια για το κυνήγι 39 φαλαινών για εμπορικούς λόγους, μεταξύ των οποίων εννέα πτεροφάλαινες, οι οποίες είναι είδος υπό εξαφάνιση. Ωστόσο, οργή και ανησυχία έχει προκαλέσει στις περιβαλλοντικές οργανώσεις, η απόφαση της Ισλανδίας να καταστρατηγήσει τη διεθνή συμφωνία για την απαγόρευση της φαλαινοθηρίας. Εν τω μεταξύ, η Ισλανδία είχε σταματήσει το κυνήγι της φάλαινας το 1990 και το 2003 αποφάσισε επισήμως να επαναλάβει το "επιστημονικό" κυνήγι του θηλαστικού αυτού, μετά από απόφαση της "Διεθνούς Επιτροπής Φαλαινοθηρίας" που έκρινε ότι για το εμπορικό κυνήγι δεν είναι πλέον αναγκαίο να ισχύει moratorium. Από το 1985 έχει τεθεί σε εφαρμογή η διεθνής συμφωνία για την απαγόρευση της φαλαινοθηρίας, συμφωνία που δεν εφάρμοσαν η Νορβηγία και η Ιαπωνία.

Ωστόσο, η ισλανδική κυβέρνηση ανακοίνωσε ότι μέσα στους επόμενους 12 μήνες θα σκοτωθούν από σκάφη της 30 ρυγχοφάλαινες και 9 πτεροφάλαινες. Τα δύο ήδη θηλαστικών ήδη κινδυνεύουν με εξαφάνιση.

Οργανώσεις για την προστασία του θαλάσσιου πλούτου εξετάζουν και το ενδεχόμενο να κινηθούν νομικά κατά της Ισλανδικής κυβέρνησης, ενώ η Ευρωπαϊκή Ένωση κάλεσε την Ισλανδία να επανεξετάσει την απόφασή της. Η πρώτη επίπτωση για τη χώρα αφορά την τουριστική βιομηχανία της. Πολλές εταιρίες που οργανώνουν ταξίδια στη χώρα για την παρακολούθηση φαλαινών στο φυσικό τους περιβάλλον άρχισαν να ματαιώνουν κρατήσεις.

Τέλος, να σημειωθεί ότι η Ιαπωνία διευθύνει ένα μεγάλο πρόγραμμα κυνηγιού φάλαινας, χρησιμοποιώντας την πρόφαση της "επιστημονικής έρευνας", για να κρατήσει τη βιομηχανία της ζωντανή. Από το 2003, η Ισλανδία έχει συμμετάσχει επίσης σε "επιστημονική έρευνα". Και στις δύο περιπτώσεις το κρέας πωλείται, συνήθως ως τρόφιμο πολυτέλειας...

Μέσω του δικτυακού τόπου της ελληνικής "Greenpeace", μπορούμε όλοι να στείλουμε επιστολή διαμαρτυρίας στην ισλανδική κυβέρνηση...

16.555€ για έναν στίχο

http://www.thinktanking.org/ *Think Tank*

Είσαι νέος μουσικός, κάνεις διάφορες δουλειές, που ίσως και να μην σου αρέσουν, απλά για να χρηματοδοτήσεις το πάθος σου, για να εκπληρώσεις κάποτε το όνειρο σου να γίνεις rock star; Νομίζεις ότι έχεις δοκιμάσει τα πάντα. Δεν νομίζω να το έχεις κάνει όμως. Ακούστε τι σκέφτηκε ένας πανέξυπνος 25χρονος Άγγλος, ο Jonathan Haselden. Όπως μας λέει μια μέρα ενώ επέστρεφε από “ακόμη μία συνέντευξη” και βρισκόταν στο μετρό σκεφτόταν με ποιόν τρόπο θα μπορούσε να κάνει γνωστή την μουσική του και ταυτόχρονα να έβγαζε κάποια χρήματα. Έκανε λοιπόν κάτι απλό στο concept του, δύσκολο να το σκεφτεί κανείς. Άρχισε να πουλάει έναν-έναν τους στίχους του κομματιού του “Roller Coaster” στο Ebay. Τι όμως μπορούν να κερδίσουν οι “πελάτες” του από αυτό; Δικαιώματα για τον στίχο και ποσοστά επί των κερδών (μόνο για το Ηνωμένο Βασίλειο όμως) είναι η απάντηση.

Η επιχείρηση του αυτή πήγαινε αρκετά καλά ,είχε πουλήσει στίχους στις εταιρείες Budweiser Budvar, TGI Fridays, Fresh Minds και το Tussauds Group, οι οποίες τον πλήρωσαν 1.000£ (περίπου 1490€) έκαστη.

Όλο αυτό το εγχείρημα του νεαρού τραγουδοποιού δεν είχε γίνει τόσο γνωστό μέχρι που έβαλε σε δημοπρασία τον στίχο “And when you’re lost, you’ll always be found” με αρχική τιμή τις 0,06£ (0.089€). Ο στίχος ίσως άρεσε σε κάποιους σαν στίχος, άλλοι να το είδαν ψυχρά εμπορικά και να είδαν ότι ο στίχος έχει προοπτικές έτσι ώστε άρχισαν συνέχεια να πλειοδοτούν. Η τελική τιμή του στίχου ήταν οι 11.000£ (περίπου 16.555€). Την ταυτότητα του αγοραστή δεν την γνωρίζουμε, αλλά πιστεύεται ότι προέρχεται από τις Ηνωμένες Πολιτείες. Με αυτόν τον τρόπο και ο Jonathan Haselden έγινε γνωστός, ενώ τώρα ελπίζει για ακόμα καλύτερα πράγματα.

Αν θέλετε να ακούσετε ένα απόσπασμα από το κομμάτι Roller Coaster μπορειτε να το κάνετε στο http://www.jonathanhaselden.com/%20RollerCoaster.mp3
Ενώ αν θέλετε να ακούσετε διάφορα κομμάτια του καλλιτέχνη (συμπεριλαμβανομένου και του Roller Coaster) μπορειτε να το κάνετε στο http://www.jonathanhaselden.com/WebMP3s/music2.htm

Από το blog του Sraosha και το blog This is not my country μια γρήγορη μετάφραση σε μια έκκληση βοήθειας από τον καταυλισμό στη Χίο:

«Εμείς ως πρόσφυγες σε αυτόν τον καταυλισμό έχουμε χάσει κάθε ελπίδα διαμαρτυρόμενοι και έτσι σας θεωρούμε την μόνη μας ελπίδα. Έπειτα από πολλές κραυγές και παράπονα για τις συνθήκες μας εδώ, κανείς δεν μας έχει δώσει προσοχή. Είμαστε περίπου 225 άνθρωποι σε αυτόν τον καταυλισμό για δύο εβδομάδες και οι 190 από εμάς για έναν μήνα, αν και ξέρουμε ότι ο καταυλισμός αυτός μπορεί να στεγάσει μόνο 108 ανθρώπους.

Περίπου 21 άνθρωποι σε κάθε στέγαστρο κοιμούνται ο ένας πάνω στον άλλο, περίπου 90 άνθρωποι χωρίς παπούτσια, σαμπουάν και κουβέρτες. Οι τουαλέτες είναι χαλασμένες και πολλά δωμάτια είναι γεμάτα απόνερα που εμποδίζουν πολλούς ανθρώπους να κοιμηθούν. Οι ασθένειες αυξάνονται και τα άρρωστα άτομα αγνοούνται. Η αστυνομία είναι ευχαριστημένη δίνοντας μόνο «Panadol». Δύο γεύματα δεν είναι αρκετά, το ψωμί είναι πέτρα και κάποια από τα φαγητά είναι χαλασμένα. Ο αυξανόμενος αριθμός των ανθρώπων δημιουργεί πρόβλημα.

Νοιώθουμε ότι βρισκόμαστε σε μια απομονωμένη φυλακή, κανείς δεν μιλάει σε εμάς και όταν ενημερώνουμε την αστυνομία, λένε ότι δεν είναι δική τους αρμοδιότητα. Σας ικετεύουμε να ενημερώσετε κάθε δύναμη ή φορέα να μας σώσει διότι τα πράγματα είναι πέρα από την αντοχή μας και η κατάστασή μας έχει φτάσει στο σημείο μηδέν.

Δεν γνωρίζουμε τι έγκλημα έχουμε διαπράξει για να δεχόμαστε τέτοια τιμωρία και σκληρή μεταχείριση. Ξεφύγαμε από έναν πόλεμο, από φτώχεια, από κατοχή, από φυλετικές επιθέσεις και ήρθαμε εδώ να βρούμε καταφύγιο σε αυτήν την ειρηνική χώρα.

Κάνουμε έκκληση σε όλες τις επιτροπές, στην Ερυθρά Ημισέληνο, στα Ανθρώπινα Δικαιώματα, στα Ηνωμένα Έθνη και σε κάθε φορέα. Κάνουμε έκκληση στους Έλληνες πολίτες και στην πολιτισμένη Ευρώπη. Ο Καταυλισμός».

Ένα αλλιώτικο μήνυμα της .. επόμενης (καλής;) μέρας

http://oistros-reportaz1.blogspot.com *Oistros*

Η επιστολή που ακολουθεί δημοσιεύτηκε χθες (ανήμερα εκλογών) στις σελίδες με τα γράμματα των αναγνωστών της εφημερίδας "Πατρίς" στο Ηράκλειο της Κρήτης. Γράφτηκε από έναν μαθητή της πρώτης τάξης του Γυμνασίου, που φυσικά δεν ψηφίζει ακόμη. Σήμερα, που όλοι αναζητούν το μήνυμα της κάλπης, επέλεξα να σταθώ στο "βλέμμα" της εκκολαπτόμενης γενιάς, που σύντομα θα καθορίζει τα πράγματα. Καθάριο κι ελπιδοφόρο βλέμμα! Όταν αυτά τα παιδιά θα αποκτήσουν δικαίωμα ψήφου, πολλοί θα ψάχνουν κρυψώνες να χωθούν. Εμείς δυστυχώς πάλι αποτύχαμε να τους "εξαφανίσουμε" (που έλεγε κι ο Μαυρογιαλούρος). Το κείμενο της επιστολής:

"Πριν από τέσσερα ακριβώς χρόνια που ήμουνα ένας μικρός μαθητής του Δημοτικού, η δασκάλα μάς ζήτησε στο "Σκέφτομαι και γράφω" να περιγράψουμε την πόλη που ζούμε.

Αφού διόρθωσε τα τετράδια, διάβασε τις δυο καλύτερες εκθέσεις στην τάξη, μα όχι και τη δική μου, γιατί λέει ήμουνα "γκρινιάρης και απαισιόδοξος", κι ας έλεγε στη μαμά μου όποτε πήγαινε να ρωτήσει για μένα, πως ο γιος της "έχει γερή πένα". Μου 'μεινε τότε κι εμένα το παράπονο, γιατί μόνο καλά ήθελα να λέω για την πόλη μας. Το κακό ήταν πως χρησιμοποίησα πολλά παραδείγματα που "αποδεικνυαν ακριβώς το αντίθετο", είπε η δασκάλα· έτσι, η καημένη η έκθεσή μου είχε κακή τύχη.

Τι παράξενο, αλήθεια! Σήμερα, μαθητής πια στο Γυμνάσιο, καταπιάνομαι με το ίδιο θέμα: "Αυτή τη φορά, θα πάρω το αίμα μου πίσω", σκέφτηκα. "Ούτε γκρινιάρης, ούτε απαισιόδοξος!"

Λοιπόν, η πόλη που ζούμε είναι απ' τις μεγαλύτερες της επαρχίας, πρωτεύουσα ενός μεγάλου και πλούσιου νομού. Ο επισκέπτης που φτάνει σ' αυτήν για πρώτη φορά με το πλοίο θαυμάζει το μεγάλο σύγχρονο λιμάνι της, μα και το παλιό ενετικό γραφικό λιμανάκι με τις βαρκούλες και το επιβλητικό κάστρο, τον Κούλε, που όμως μας είπε η καθηγήτρια της Γεωγραφίας πως είναι πολύ κατεστραμμένο, γιατί δεν του έγινε σωστή συντήρηση και κινδυνεύει αν το παρατήσουν έτσι. Και τότε, τι θα λένε οι ξένοι για μας; Ότι δεν φροντίζουμε τα μνημεία μας και δεν νοιαζόμαστε για την "πολιτιστική μας κληρονομιά".

Μιας και λέμε για μνημεία, στην πόλη μας έχουμε και κάτι μοναδικό, στολίδι της Κρήτης και όλου του κόσμου, την Κνωσό. Πηγαίνω συχνά με την οικογένειά μου εκεί, γιατί ο θείος μου μένει πολύ κοντά, σχεδόν δίπλα. Μεταξύ μας, όχι πως δεν τον αγαπώ το θείο μου, αλλά δεν θαυμάζει και τόσο το μινωικό ανάκτορο, γιατί λέει εξαιτίας του δεν μπορεί να χτίσει και στο διπλανό οικόπεδο, και επιμένει πως οι άνθρωποι θα 'πρεπε να μπορούν να χτίζουν εκεί γύρω· "κρίμα στα οικόπεδα!". Απορώ με τα νεύρα του, αφού γύρω απ' τον αρχαιολογικό χώρο ξεφυτρώνουν συνεχώς οικοδομές, κοντεύουν να τον πνίξουν, κι ο θείος δώστου μανία με τα οικόπεδα, που φαίνεται ευχαρίστως θα γκρέμιζε ό,τι έχει απομείνει από το ανάκτορο, για να χτίσει πολυκατοικία!

Ευτυχώς που οι περισσότεροι συμπολίτες μου δεν είναι σαν κι αυτόν, αγαπούν τα αρχαία και το πράσινο. Αυτό το αποδεικνύουν τα πάρκα της πόλης μας - εγώ ξέρω δύο - μάλιστα το ένα, το μεγαλύτερο, παραλίγο να γίνει πάρκινγκ!

Ξέρετε, στην πόλη μας κυκλοφορούν τόσο πολλά αυτοκίνητα, που είναι μαρτύριο να φτάσεις στο

κέντρο της και ιδίως να παρκάρεις εκεί. Εμείς το δικό μας δεν το παίρνουμε στο κέντρο, προτιμούμε το λεωφορείο, γιατί το ταξί είναι ακριβό, μόνο που πάντα αργούμε να φτάσουμε στον προορισμό μας· φανταστείτε, δεν είναι λίγες οι φορές που έχασα ολόκληρη την ώρα των Αγγλικών!

Λοιπόν, το πάρκο δεν έγινε πάρκινγκ, γιατί ξεσηκώθηκαν οι συμπολίτες μας, αν και ο θείος μου που σας έλεγα προηγουμένως εύχεται να γίνει, το θεωρεί λέει σίγουρο μετά τις εκλογές.

Ώρες-ώρες απορώ με τη σιγουριά αυτού του ανθρώπου, αλλά με προβληματίζει κιόλας και δεν σας κρύβω ότι ανησυχώ, γιατί ό,τι λέει μέχρι τώρα, γίνεται.

Τις προάλλες καμάρωνε πως έβαλε αμέσως ρεύμα στο αυθαίρετό του, η κόρη του με το που τελείωσε το σχολείο βρήκε δουλειά στο Δημόσιο, έχει λεφτά αν και φοβερά τσιγκούνης, ποτέ του δεν κερνάει, και σαν να μην έφταναν όλα αυτά, κέρδισε σε δύο παρακαλώ δικαστήρια το γείτονά του, ενώ ξέρω καλά πως ο θείος του έκλεψε πολλά τετραγωνικά απ' το χωράφι του, αφού από μικρός έπαιζα στον κήπο αυτού του ανθρώπου με τα παιδιά του. Πολύ τον συμπαθώ τον κύριο. Μορφωμένος, γλυκομίλητος, μας έμαθε χίλια δυο πράγματα για τη φύση που αγαπάει πολύ. Εξάλλου ο ίδιος είχε φυτέψει δέντρα και καλλιεργεί κηπευτικά κάθε λογής. Ακόμη και τις κατσίκες μού έμαθε να αρμέγω, και πολύ μου άρεσε, κανένας συμμαθητής μου δεν ξέρει. Ε, λοιπόν, ο θείος μου δεν τον χωνεύει καθόλου, τον αποκαλεί ειρωνικά "οικολόγο", έβαλε στόχο να του πάρει τον κήπο - από ζήλεια - για να κάνει γκαράζ και δυστυχώς το πέτυχε, δεν παρέλειψε μάλιστα να τσακωθεί με το μπαμπά μου, γιατί εκείνος αρνήθηκε να γίνει ψευδομάρτυρας στο δικαστήριο!

Εκτός των άλλων, αυτές τις μέρες έχω κακή διάθεση, γιατί έχουμε τη γιαγιά μου στο νοσοκομείο με

τη μέση της. Ευτυχώς η πόλη μας έχει δυο μεγάλα νοσοκομεία και αρκετά μικρότερα, αλλά "ακριβά για μας" κατά τη μαμά μου. Τέλος πάντων, πήγα χθες να δω τη γιαγιά και στο δρόμο θυμήθηκα τον παππού μου, που πριν μερικά χρόνια πέθανε σε ράντζο στο διάδρομο του ίδιου νοσοκομείου. Με πήραν τα κλάματα γιατί τον αγαπούσα πολύ τον παππού και δεν θα το πιστέψετε. Σε ράντζο και η γιαγιά μου! Ευτυχώς εκείνη δεν έχει την καρδιά της και ελπίζω να γίνει γρήγορα καλά.

Η καημένη μας βοηθάει τόσο! Τον περασμένο μήνα, καθώς γυρνούσε στο σπίτι φορτωμένη με τα νερά - έχω βαρεθεί πια να αγοράζουμε εμφιαλωμένα, της βρύσης το νερό δεν πίνεται, άσε που κόβεται συνεχώς - επειδή τα πεζοδρόμια - ο Θεός να τα κάνει! - είναι πολύ στενά, τη χτύπησε ένα αυτοκίνητο ψηλά στο πόδι. Διαμαρτυρηθήκαμε στον οδηγό κι ακούστε θράσος: Να παρακαλάτε, λέει, που δεν τη σκότωσε! "Τι θέλεις γρια γυναίκα και περπατάς στους δρόμους;", της είπε. "Να κάτσεις στο σπίτι σου!". Δηλαδή δεν κατάλαβα, μονάχα οι νέοι πρέπει να κυκλοφορούν στους δρόμους; Κι από τότε άρχισαν τα προβλήματα με τη μέση της γιαγιάς μου...

Ακόμη και η γειτόνισσα του πάνω ορόφου συνεχώς παραπονιέται γιατί δεν τη χωράει το πεζοδρόμιο μαζί με το παιδί της - με ή χωρίς το καροτσάκι του. Νομίζω τελικά πως ο καθηγητής μας έχει δίκιο όταν λέει πως "ο πολιτισμός σε μια κοινωνία φαίνεται και από το πόσο σέβεται τους πεζούς της".

Θα παρατηρήσατε πως μ' αρέσει να χρησιμοποιώ κάποιες φράσεις όμορφες, όπως τις ακούω απ' τους μεγάλους. Έτσι, νομίζω πως τις μαθαίνω καλύτερα.

Τώρα τελευταία έχω κάποιο ελεύθερο χρόνο και πολύ το χαίρομαι, αφού δεν μου συμβαίνει συχνά! Οι καθηγητές μας έχουν απεργίες και σχολάμε νωρίς. Η αδελφή μου η μικρή έχει εβδομάδες να κάνει μάθημα! Αν θέλετε τη γνώμη μου, οι εκπαιδευτικοί έχουν δίκιο· με τα αιτήματα που διάβασα στην αφίσα, συμφωνώ κι εγώ: "Καλύτερα σχολεία" - όσο θυμάμαι το υπόγειο νηπιαγωγείο της αδερφής μου που πιανόταν η ψυχή σου... - "με χώρους άθλησης, πράσινο, βιβλιοθήκες"... Μου άρεσε ιδιαίτερα εκείνο το "σχολεία κυψέλες πολιτισμού", γιατί τρελαίνομαι για μουσική και για ζωγραφική μα τα έργα μου δεν τα βλέπει ούτε τα ακούει ποτέ κανείς, ούτε καν οι γονείς μου, δεν έχουν χρόνο και μου λένε να τ' αφήσω αυτά και να πάω για διάβασμα και με πικραίνουν, αν και δεν τους το λέω ποτέ.

Θα ήθελα πολύ ας πούμε το απόγευμα να πηγαίνω στο σχολείο να παίζουμε μουσική με τους φίλους μου σε μια αίθουσα - φτιάξαμε ένα μικρό συγκρότημα μα το 'χουμε μυστικό - να δίνουμε και συναυλίες καμιά φορά, να έρχονται από τη γειτονιά να μας ακούνε, να εκθέτουμε τις ζωγραφιές μας, να οργανώνουμε αγώνες, έχω τόσα στο μυαλό μου.

Τι να το κάνω λοιπόν που έχω λίγες ελεύθερες ώρες; Πάλι μόνο στην εκκλησία, στον τεράστιο περίβολο πάμε η παρέα για παιχνίδι και προχθές σπάσαμε ένα τζάμι και μας τα 'ψαλε ο παπάς κι όπου φύγει-φύγει!

Ακόμη και στην παιδική χαρά - που όμως βρωμάει απ' τα σκουπίδια - μας αποδιώχνουν: "Φύγετε", μας λένε οι κυρίες, "εδώ παίζουν τα μικρά". Μία, μια φορά με είπε αλήτη επειδή δεν έφευγα, και πολύ μου κακοφάνηκε. Ας είναι. Βέβαια, εδώ που τα λέμε, έχουν δίκιο να μας διώχνουν, είναι τόσο μικρός ο χώρος με τις κούνιες - μερικές σπασμένες και επικίνδυνες - και επιπλέον βρώμικος! Α-πα-πα, αυτό καταντά παιδική ... δυστυχία!

Στη γιορτή μου, ο νονός μου μού έφερε δώρο ένα ωραίο ποδήλατο με ταχύτητες. Το έχουμε στην αποθήκη, η μαμά μού απαγορεύει να το κυκλοφορώ στο δρόμο. "Θέλεις να πάθεις ό,τι έπαθε η γιαγιά;" μου λέει. Οπότε το ποδήλατο δώρον-άδωρον.

Το μόνο που μου απομένει είναι να κάνω παρέα με τον πιο κοντινό σε μας συμμαθητή μου. Τον καλώ και παίζουμε ηλεκτρονικά, γιατί αυτός δεν έχει, αν και δεν μου πολυαρέσουν, αλλά τι να γίνει; Άσε που μπορεί να τον χάσω κι αυτόν γιατί ο θείος μου στην Κνωσό που σας έλεγα δεν χάνει ευκαιρία να κάνει την παρατήρηση στους γονείς μου πως με αφήνουν να κάνω παρέα με Αλβανούς, θα με χαλάσουν και τέτοια. Τι εξυπνάδα κι αυτή του θείου, μαζί με τόσες άλλες που ξεστομίζει. Ναι, είναι Αλβανός ο φίλος μου, αλλά το 'χω καμάρι που κάνουμε παρέα, εγώ διαλέγω τους φίλους μου· εξάλλου είναι ο καλύτερος μαθητής του τμήματος και ο αδερφός του πέρασε στο Πανεπιστήμιο μαζί με το δικό μου, ήταν μάλιστα και σημαιοφόρος. (Αν το μάθει αυτό ο θείος μου, σίγουρα θα πάθει εγκεφαλικό! Τελικά, μου φαίνεται, μ' αυτόν το θείο μου σε τίποτα δε συμφωνώ).

Και το άλλο; Όποτε εγώ και η αδερφή μου ζητήσουμε έξοδο, ο μπαμπάς μας αποπαίρνει: "Πού να πάμε με τόση ακρίβεια;"

Η αλήθεια είναι πως έχουμε έξοδα. Ο αδερφός μου είναι στο Πανεπιστήμιο σε άλλη πόλη και του στέλνουμε μηνιάτικο· ευτυχώς δεν πληρώνουμε πια τόσα φροντιστήρια - ο καημός του μπαμπά - τέλος καλό, όλα καλά λέω εγώ, όσο να 'ρθει και η σειρά μου μ' αυτά. (Αν και εγώ έχω βάλει στοίχημα με τον εαυτό μου να είμαι καλός μαθητής στο σχολείο για να μην τα χρειαστώ και ξοδέψω τους γονείς μου που στερούνται για μας).

Λοιπόν, παρασύρθηκα, βγήκα απ' το θέμα και δεν είπα το κυριότερο: Στην πόλη μας όλα αυτά τα χρόνια γίνονται έργα! Πολλά

έργα. Κάτι είναι κι αυτό. Ελπίζω όταν θα τελειώσουν να είναι οι δρόμοι καλύτεροι, τα πεζοδρόμια φαρδύτερα, το πράσινο περισσότερο, το νερό της βρύσης να πίνεται, το περιβάλλον καθαρότερο, τα σχολεία όπως τα λέει η αφίσα, η πόλη να μην πλημμυρίζει από τη βροχή, τα νοσοκομεία χωρίς ράντζα στους διαδρόμους και πάει λέγοντας. Χρειάζεται όμως υπομονή. Τα καλά έργα θέλουν χρόνια και χρόνια! Πολλοί δεν προλαβαίνουν να ζήσουν και να τα χαρούν!

Πάντως τα έργα στην πόλη μας προχωρούν τόσο αργά που σου σπάνε τα νεύρα!
Μερικές φορές έχω την εντύπωση ότι εδώ πολλά αρχίζουν, μα δεν τελειώνουν ποτέ! Κι αφού λένε πως δίνουν λεφτά, γιατί βαδίζουν σαν χελώνες; Εύχομαι να γίνει κάτι της προκοπής σύντομα, γιατί τώρα δεν μπορώ να πω πως βλέπω γύρω μου βελτίωση.

Όταν μιλώ για όλ' αυτά που παρατηρώ γύρω μου και στενοχωριέμαι, οι δικοί μου με λένε μικρό γκρινιάρη, "στυφό και καχύποπτο, ανυπόμονο, που δεν είμαι με τίποτα ευχαριστημένος".

Ευτυχώς που υπάρχει και η θεία μου που δουλεύει στην εφημερίδα. Μου φαίνεται πως μονάχα αυτή, ο οικολόγος στην Κνωσό κι ο φίλος μου ο Αλβανός με καταλαβαίνουν. "Εσύ μια μέρα θα γίνεις σπουδαίος δημοσιογράφος!" επιμένει η θεία και με συμβουλεύει: "Έτσι να κάνεις πάντα· να λες ό,τι σκέφτεσαι κι ας ενοχλείς, κι ας σε λένε γκρινιάρη και παράξενο, μη φοβάσαι". Εκείνη μου ζήτησε να γράψω κάτι για την πόλη μας όπως το αισθάνομαι, κι αυτό έκανα. Μου είπε μάλιστα πως θα το δημοσίευε στην εφημερίδα σαν μια "άμεση, φρέσκια, ειλικρινή, παιδική ματιά". Εύχομαι να το κάνει, να δούμε τι θα πουν μερικοί-μερικοί!

Υ.Γ.: Συγνώμη αν σας κούρασα με την πολυλογία μου, αλλά δεν μου ζητούν συχνά να γράψω για μια εφημερίδα!

Κ.Ρ. μαθητής Α' Γυμνασίου

Γνωστοποίηση

http://calledrama.blogspot.com *Angelito*

Μια 74χρονη συμπολίτισσα μας αυτοπυρπολήθηκε πάνω από τον τάφο του συζύγου της. Δυο μήνες αφότου εκείνος έφυγε από την ζωή, εκείνη τον ακολούθησε βάζοντας τελεία με τραγικό τρόπο στη ζωή της. Είχανε ζήσει σχεδόν μισό αιώνα ο ένας δίπλα στον άλλον και ο χαμός του συντρόφου της αποδείχτηκε αβάσταχτος για την ηλικιωμένη γυναίκα. Παράφορη αγάπη, αδυναμία να εξασφαλίσει τα προς το ζην μετά τον θάνατο του;

Στην πρώτη περίπτωση κανείς δεν θα μπορούσε να κάνει τίποτα μπροστά στο δυσαναπλήρωτο κενό του λατρεμένου ανθρώπου και στη απόγνωση που δημιουργεί αυτό, τον αβυσσαλέο πόνο για το χαμόγελο που δεν θα ξαναλάμψει, την μάταιη επιθυμία για ένα χάδι και μια κουβέντα, έστω ψιθυριστή.

Αν όμως αυτή η γυναίκα έφυγε γιατί κανείς δεν υπήρχε μετά από τον σύζυγο της για να της συμπαρασταθεί, να νοιαστεί για το πως τα βγάζει πέρα, αν έχει να φάει, αν μπορεί να αγοράσει τα φάρμακα της, η κοινωνία ευθύνεται σ' ένα μέρος για το απονενοημένο της διάβημα. Αν οι κοινωνικές υπηρεσίες δυσκολεύονται να εντοπίσουν τους ανθρώπους που έχουν πραγματικά ανάγκη βοήθειας, όλοι εμείς που αποτελούμε τον άμεσο περίγυρο σαν γείτονες, γιατί δεν μπορούμε να αντιληφθούμε ότι κάποιος άνθρωπος δίπλα μας χρειάζεται την στοιχειώδη ανθρωπιά; Την καλημέρα, το βλέμμα, το ενδιαφέρον για το πώς τα βγάζει πέρα, την πρόσκληση για έναν καφέ. Τόσα μικρά καθημερινά πράγματα που οι περισσότεροι θεωρούμε δεδομένα και που όσο πιο πολυτελή και άνετα γίνονται τα σπίτια μας, τόσο μας φυλακίζουν για να μην καταλαβαίνουμε ότι κάποιος άνθρωπος δύο ορόφους κάτω ή στο διπλανό διαμέρισμα βυθίζεται στην απελπισία. Τον θάνατο του θα τον μάθουμε, έτσι κι αλλιώς...

Μια από τις ιστορίες του Οκτώβρη που είχε μείνει στο συρτάρι. Συνέβη πριν από τέσσερα χρόνια στην Δράμα. Η φωτό τραβήχτηκε στον Μαραθόκαμπο της Σάμου...

Πειραματόζωα

http://dsrmlion.blogspot.com *Δέσποινα*

Διάβαζα την σειρά Πειραματόζωα του Αρκά και πραγματικά προβληματίστηκα πολύ…

Άραγε πόσο βοηθούν τα πειράματα στα ζώα? Είναι τόσο απαραίτητα όσο θέλουν να φαίνονται? Τα συμπεράσματα που εξάγονται από αυτές τις έρευνες βγάζουν κάποιο σίγουρο συμπέρασμα? Πόσο αξιόπιστο μπορεί να είναι ένα συμπέρασμα για ένα φάρμακο που δοκιμάστηκε σε ποντίκια για τον άνθρωπο? Εδώ για κάθε σκεύασμα διαφέρουν οι παρενέργειες από άνθρωπο σε άνθρωπο. Και αν για κάποιους ανθρώπους τα πειράματα σε ζώα είναι θεμιτά όταν πρόκειται για δοκιμές φαρμάκων, πόσο θεμιτά μπορεί να είναι όταν πρόκειται για δοκιμές καλλυντικών?

Σύμφωνα με την οδηγία 93/35/ΕΟΚ(1), θα έπρεπε να αρχίσει η εφαρμογή του μέτρου της απαγόρευσης πειραμάτων σε ζώα για καλλυντικά προϊόντα την 1η Ιανουαρίου 1998. Όμως, έως τώρα τα κράτη μέλη δεν έχουν σοβαρά προσπαθήσει να εξετάσουν και να αξιοποιήσουν εναλλακτικές μεθόδους για τα πειράματα σε ζώα. Κατ' αυτόν τον τρόπο, η απαγόρευση αυτή αναβλήθηκε για την 1 Μαΐου 2000 ενώ υπάρχουν ήδη τα μέσα ελέγχου των προϊόντων χωρίς να υπάρχει ανάγκη πειραμάτων σε ζώα.

Όσον αφορά τα πειράματα σε ζώα που γίνονται για εκπαιδευτικούς λόγους το INTERNICHE (Διεθνές Δίκτυο για Ανθρωπιστική Παιδεία) με τη νέα ιστοσελίδα του www.interniche.org/gr προωθεί την επιστημονική εκπαίδευση με μεθόδους ηθικές, προοδευτικές και επιστημονικά ορθές, στη θέση των πρακτικών που βασίζονται σε πειραματόζωα και βασανισμούς όπως είναι οι παρακάτω:

Είδη εναλλακτικών μεθόδων

- Μοντέλα και προσομοιωτές
- Ταινίες και βίντεο
- Προσομοίωση σε υπολογιστή με χρήση πολυμέσων
- Αυτο-πειραματισμός από τους διδασκόμενους
- Προμήθεια νεκρών ζώων από ηθικά αποδεκτές πηγές
- Κλινική πρακτική
- Εργαστήρια in vitro

Το διεθνές standard για το σήμα «Μη δοκιμασμένο σε ζώα» είναι ένα διεθνώς αποδεκτό standard για το πώς καθορίζεται ότι ένα καλλυντικό ή προϊόν περιποίησης είναι «Μη δοκιμασμένο σε ζώα». Το standard σχεδιάσθηκε από έναν διεθνή συνασπισμό φιλοζωικών οργανώσεων, από όλη την Ευρωπαϊκή Ένωση και την Βόρειο Αμερική, συμπεριλαμβανομένων και του Ευρωπαϊκού Συνασπισμού για την Κατάργηση των Πειραμάτων στα Ζώα (European Coalition to End Animal Experiments) και του Συνασπισμού για την Ενημέρωση των Καταναλωτών για τα Καλλυντικά (Coalition for Consumer Information on Cosmetics).

Στο παρελθόν, φιλοζωικές οργανώσεις και εταιρίες καλλυντικών που ισχυρίζονται ότι ακολουθούν τη λογική του «Χωρίς Βαρβαρότητα» - (Cruelty Free), λειτουργούσαν με διαφορετικά κριτήρια η κάθε μία, γεγονός που οδήγησε σε σύγχυση συνειδητοποιημένους πολίτες. Πολλές εταιρίες δηλώνουν στις συσκευασίες τους ότι «Αυτό το Προϊόν δεν Δοκιμάσθηκε σε Ζώα», ενώ εξακολουθούν να δοκιμάζουν σε ζώα τα συστατικά των προϊόντων τους.

Το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο ανταποκρινόμενο στη μαζική πίεση φιλοζωικών οργανώσεων και καταναλωτών από όλη την Ευρώπη, πρότεινε να απαγορευθεί το εμπόριο καλλυντικών που δοκιμάζονται σε ζώα. Συνειδητοποιημένοι καταναλωτές πίστεψαν, δικαιολογημένα, ότι τα πειράματα στα ζώα ανήκαν πλέον στο παρελθόν. Η ανακοίνωση της αναβολής αυτής της απαγόρευσης σήμαινε ότι τα πειράματα σε ζώα για καλλυντικά και είδη περιποίησης θα συνεχισθούν έως τον επόμενο αιώνα. Το μέλλον αυτών των ζώων βρίσκεται αποκλειστικά στα χέρια της βιομηχανίας καλλυντικών και των καταναλωτών που αγοράζουν τα προϊόντα της.

«Κάτι απαράδεκτο από άποψη ηθικής και δεοντολογίας δεν είναι δυνατόν να ευσταθεί από άποψη επιστήμης.»
R. D. Laing

Τελειώνοντας να γράψω μια ατάκα του Αρκά σχετική, που νομίζω τα λέει όλα: ***"Η έκφραση 'καμιά δουλειά δεν είναι ντροπή' είχε βγει πριν εμφανιστούν αυτοί που κάνουν πειράματα σε ζώα."***

Το Google, οι ατομικές ελευθερίες και η τεχνητή νοημοσύνη...

http://e-rooster.gr/ *Αλέξανδρος Νίξον*

Εν έτει 2006 πώς θα μας φαινόταν αν ξαφνικά εξαφανιζόντουσαν οι μηχανές αναζήτησης (search engines) από το διαδικτυο; Μπορείτε να φανταστείτε αυτή την εναλλακτική πραγματικότητα; Η ραγδαία και γεωμετρική ανάπτυξη του διαδικτύου μάς προσφέρει μια πληθώρα επιλογών και μια απάντηση σε κάθε ερώτηση που μπορούμε να φανταστούμε. Πώς όμως θα καταφέρναμε να αντιστοιχίσουμε τις ερωτήσεις μας με τις αντίστοιχες απαντήσεις, πώς θα βρίσκανε απήχηση οι επιθυμίες μας; Η απάντηση είναι προφανής. Απλά θα τα παρατούσαμε.

Σε όλους τους παλαιούς χρήστες του Διαδικτύου ονόματα όπως AltaVista, Lycos, Excite και Yahoo είναι συνυφασμένα με τις πρώτες τους αναζητήσεις στο δαιδαλώδη κόσμο του παγκόσμιου ιστού καιρό πριν τη σαρωτική επικράτηση του Google στο χώρο της διαδικτυακής αναζήτησης και έρευνας.

Το βιβλίο του John Battelle, “The Search” αποτελεί μια εξαίρετη ξενάγηση στον κόσμο των μηχανών αναζήτησης και ειδικότερα στην ιστορία του πιο γνωστού και επικρατούς αντιπροσώπου τους, το Google, καθώς και την επίδραση που έχουν στο σύγχρονο πολιτισμό. Το βιβλίο κινείται σε δύο άξονες, ο καθένας από τους οποίους παρουσιάζει έντονο ενδιαφέρον. Στον πρώτο άξονα περιγράφεται με μεγάλη λεπτομέρεια η επιχειρηματική ιστορία του Google, η δομή του, η λειτουργία του, και σκιαγραφούνται οι προσωπικότητες των δύο ιδρυτών του οι οποίοι έχουν αφήσει το προσωπικό τους στίγμα στην εταιρεία, καθώς και αναλύεται το ιδεολογικό υπόβαθρο της.

Η “Don’t be evil”, φιλοσοφία του Google

Το επιχειρηματικό motto “don’t be evil” το οποίο έχει υιοθετήσει το Google ακούγεται απλό έως και παιδιαρίστικο αλλά αποδεικνύεται πιο δύσκολο από ό,τι ακούγεται στην εφαρμογή του. Οι δύο συνιδρυτές Sergey Brin και Larry Page πιθανώς όταν δημιουργούσαν το Google να μην περίμεναν τη θεαματική επιτυχία που σημείωσε. Ο στόχος τους ήταν ξεκάθαρος. Να δημιουργήσουν μια μηχανή αναζήτησης αποτελεσματική και εύκολη στη χρήση χωρίς περιττά στοιχεία. Αποκήρυξαν από νωρίς το μοντέλο της δικτυακής πύλης (portal) το οποίο είχαν υιοθετήσει ανταγωνιστές όπως το Yahoo, αρνήθηκαν την παρουσία διαφημίσεων και κράτησαν την ιστοσελίδα λιτή. Το πιο σημαντικό όμως στοιχείο από όλα ήταν η δέσμευσή τους ότι δεν αλλοιώνουν τα αποτελέσματα της αναζήτησης. Όλα τα αποτελέσματα πηγάζουν από την ,χαρακτηριζόμενη από τους ιδίους, δημοκρατική διαδικασία του PageRank. Αυτός είναι ο μεγάλος εξισωτής των ιστοσελίδων. Ουδείς έχει ευνοϊκή μεταχείριση (οι θέσεις στο PageRank δεν εξαγοράζονται) και ουδείς “λογοκρίνεται”. Το μοντέλο αυτό αποδείχθηκε εξαιρετικά δημοφιλές με τους χρήστες καθώς εξυπηρετούσε την πιο βασική ανάγκη. Την ανεύρεση απαντήσεων σε ερωτήσεις. Τόσο απλά.

Σε συνδυασμό με αυτό τον ηθικό προσανατολισμό η εταιρεία απέκτησε και ένα προφίλ αισιόδοξο, “παιχνιδιάρικο”, σχεδόν παιδικό, πράγμα ασυνήθιστο για μεγάλες επιχειρήσεις αλλά σίγουρα μέσα στο πνεύμα της διάχυτης αισιοδοξίας (στον επιχειρηματικό κόσμο, λόγω της άνθησης του διαδικτύου) στα τέλη της δεκαετίας του ’90, μια εικόνα που προσπαθεί να διατηρήσει ακόμη και σήμερα.

Η προσκόλληση όμως και η αφοσίωση σε ένα όραμα μπορεί να αποδειχθεί εξαιρετικά δύσκολη υπόθεση ιδίως όταν το όραμά σου πραγματοποιείται απότομα. Οι αρχές που υιοθέτησαν εξαρχής οι δύο ιδρυτές πολλές φορές δε συμβαδίζουν με την επιχειρηματική πραγματικότητα. Η μεγαλύτερη δοκιμασία του “don’t be evil” ήλθε όταν το Google αναλογιζόταν αν θα έπρεπε να λογοκρίνει τις κινέζικες υπηρεσίες του υπό ξεκάθαρα εκβιαστικούς όρους από το κινεζικό καθεστώς. Ο κύριος ανταγωνιστής του το Yahoo είχε ήδη διεισδύσει στην αγορά αυτή το 1999 με τον όρο ότι τα αποτελέσματα που προκύπτουν να υφίστανται λογοκρισία. Η περίπτωση όμως του Google διέφερε λόγω της διαφημιζόμενης φιλοσοφίας του. Η έλλειψη λογοκρισίας στα αποτελέσματα του ήταν μια από τις μεγαλύτερες δεσμεύσεις του και προφανώς οτιδήποτε αντίθετο θα γινόταν αντιληπτό ως προδοσία στις βασικές του αρχές. Τελικά το Google συμμορφώθηκε με τις επιταγές του κινεζικού κράτους και υπέστη ουσιαστικά ένα ανεπανόρθωτο πλήγμα στη δημόσια εικόνα του μιας και προσάρμοσε τη λειτουργία του σύμφωνα με τις οδηγίες ενός μη δημοκρατικού καθεστώτος. Η κατάσταση δημιούργησε αμηχανία στο Google όσο και αν υποστήριξαν οι διοικούντες ότι με αυτή την ενέργεια εν τέλει επωφελούνται περισσότερο οι κινέζοι χρήστες του διαδικτύου μιας και η πλήρης απόσυρση του Google από την Κίνα θα λειτουργούσε αρνητικά στο επίπεδο των ατομικών ελευθεριών. Η άποψη αυτή σίγουρα είναι αμφισβητήσιμη, ιδίως αν αναλογιστούμε τη σχετικά πρόσφατη περιπέτεια του Yahoo στην Κίνα, όπου με τη συνδρομή του καταδικάστηκε κινέζος δημοσιογράφος για τη διαρροή πληροφοριών εθνικής ασφαλείας μέσω του διαδικτύου.

Πέρα όμως από το ζήτημα της Κίνας, η φιλοσοφία “don’t be evil” δοκιμάζεται σε πολύ μεγαλύτερο βαθμό στις ίδιες τις ΗΠΑ. Σύμφωνα με τις ρυθμίσεις που τέθηκαν σε ισχύ με το Patriot Act, εταιρείες όπως το Google μπορούν να υποχρεωθούν να παραδώσουν πληροφορίες σε σχέση με τους χρήστες του, και συγχρόνως απαγορεύεται οποιαδήποτε κοινοποίηση του γεγονότος αυτού. Ο ίδιος ο συγγραφέας σε προσωπική συνέντευξη με τον Brin ρώτησε αν έχει υπάρξει αντίστοιχο περιστατικό και η απάντηση που ήταν αρνητική.

Όμως όπως σημειώνει ο ίδιος:

> *“I remind him that had there been such a case, he would be legally required to answer in just that way. That stops him for a moment, as he realizes that his very answer, which I believe was in earnest, could be taken as evasive. If Google had indeed been required to give information over to the government, certainly he would not be able to tell either the suspect or the inquiring journalist.”*

Η παρατήρηση αυτή αποκτά ολοένα και μεγαλύτερη σημασία αν αναλογιστεί κανείς τις σχετικά νέες υπηρεσίες του Google όπως το Gmail (η υπηρεσία e-mail του Google) και το Google Desktop (όπως υποδηλώνει ο όρος η μηχανή αναζήτησης για τον προσωπικό υπολογιστή). Ιδίως το Gmail πυροδότησε έντονες αντιδράσεις λόγω της χρήσης του AdWords (το σύνολο των αλγορίθμων που χρησιμοποιεί το Google για να ταιριάζει τις διαφημίσεις του με τις αναζητήσεις των χρηστών) στην ηλεκτρονική αλληλογραφία. Ουσιαστικά το Google “διαβάζει” τα προσωπικά e-mail και αντιστοιχεί τις κατάλληλες, ανάλογα με το περιεχόμενο, διαφημίσεις. Επί της ουσίας, όλα γίνονται προφανώς αυτοματοποιημένα χωρίς να είναι απαραίτητη η ανθρώπινη παρέμβαση, αλλά η ύπαρξή του δημιουργεί και την πιθανότητα της κατάχρησής του από άτομα ή κυβερνήσεις. Αντίστοιχα, το Google Desktop παρακολουθεί τις διαδικτυακές κινήσεις μας στις διάφορες ιστοσελίδες και, ανάλογα με τις περιπλανήσεις μας, προτείνει αντίστοιχες ιστοσελίδες (π.χ. αν κάποιος ενδιαφέρεται πολύ για αθλητικές ιστοσελίδες τότε το Google Desktop του προτείνει αντίστοιχους διαδικτυακούς τόπους). Αυτές οι υπηρεσίες, σε συνδυασμό με το Google Earth καθώς και το MapQuest, δίνουν την εντύπωση ότι το Google προσπαθεί να αναλάβει το ρόλο του “Μεγάλου Αδελφού” του 1984. Άσχετα με το πόσο ευσταθούν οι φόβοι για κατάχρηση εξουσίας, το Google έχει ουσιαστικά απολέσει το αθώο προφίλ που διέθετε τα πρώτα χρόνια από την ίδρυσή του και κινδυνεύει να στιγματιστεί.

Επίσης η υπερτροφική ανάπτυξη της εταιρείας δίνει την εντύπωση ότι οι διοικούντες επιδιώκουν την μονοπωλιακή κυριαρχία του Google στο διαδίκτυο θυμίζοντας τις τακτικές της Microsoft. Κανείς βέβαια δεν μπορεί να κατηγορήσει μια εταιρεία όταν νόμιμα προσπαθεί να επικρατήσει σε μια αγορά. Το πρόβλημα και πάλι δεν εντοπίζεται εκεί αλλά στη δημόσια εικόνα της εταιρείας. Το Google στην αρχή ήταν απλά μηχανή αναζήτησης που λόγω αρχών δεν τοποθετούσε διαφημίσεις στη σελίδα του (με τη μορφή banner, δε μιλάμε για text-ads ¨όπως είναι το AdWords ή το AdSense). Η έντονη επιχειρηματική του δραστηριότητα έχει αποξενώσει αρκετούς από τους παλιούς φανατικούς χρήστες, που δε βλέπουν πλέον στο Google τον ηλεκτρονικό “επαναστάτη”.

Το Google οι επιθυμίες μας και η τεχνητή νοημοσύνη

Πέρα όμως από τις ανησυχίες για καταπάτηση της ιδιωτικής μας ζωής, το Google, και εν γένει οι μηχανές αναζήτησης, έχουν δημιουργήσει κάτι το πρωτόγνωρο στην ιστορία του πολιτισμού, τη βάση δεδομένων των προθέσεων (database of intentions όπως αναφέρει ο συγγραφέας). Στις ηλεκτρονικές υποδομές των μηχανών αναζήτησης είναι καταχωρημένες ανά πάσα στιγμή το σύνολο των επιθυμιών όλων των χρηστών του διαδικτύου. Για πρώτη φορά μπορούμε να παρακολουθήσουμε ζωντανά τις επιθυμίες και τις αναζητήσεις ενός τόσο μεγάλου τμήματος του ανθρώπινου πληθυσμού και προφανώς κάτι τέτοιο έχει τεράστια εμπορευματική αλλά και επιστημονική αξία ιδίως στο χώρο των κοινωνικών επιστημών.

Η συνεχής βελτίωση της διαδικτυακής (και όχι μόνο) αναζήτησης θα έχει και απροσδόκητες φιλοσοφικές διαστάσεις. Φανταστείτε την ιδανική μηχανή αναζήτησης. Η ιδανική μηχανή δεν οφείλει να παράγει απαντήσεις σε ό,τι ερώτηση και αν της θέσουμε μιας και μπορεί να μην υπάρχει απάντηση στην ερώτηση που κάνουμε. Εκείνο που καθιστά μια μηχανή ιδανική είναι να “καταλαβαίνει” την ερώτηση που κάνουμε, δηλαδή ουσιαστικά να συμπεριφέρεται σαν νοήμον ον, σαν άνθρωπος. Σύμφωνα με τη δοκιμασία του Turing (Turing’s test), όταν δε θα μπορούμε να καταλαβαίνουμε πλέον τη διαφορά στις απαντήσεις, δηλαδή αν προήλθαν από τη μηχανή αναζήτησης ή από άνθρωπο, τότε θα έχουμε περάσει το κατώφλι της τεχνητής νοημοσύνης. Είτε η μηχανή αναζήτησης “όντως καταλαβαίνει” (δηλαδή βιώνει αυτή την κατανόηση υποκειμενικά όπως το άτομό μου) είτε συμπεριφέρεται σαν να καταλαβαίνει δεν έχει ουσιαστικά διαφορά, πάλι τεχνητή νοημοσύνη είναι. Δεν πρέπει να μας ξενίζει αυτό, μιας και, όπως μας τονίζει ο Steven Pinker στο How the Mind Works, επί της ουσίας δεν μπορώ να ξέρω πέραν του εαυτού μου αν οι υπόλοιποι άνθρωποι καταλαβαίνουν, αισθάνονται κ.ο.κ. όπως το άτομό μου ή απλώς συμπεριφέρονται σαν να καταλαβαίνουν και να αισθάνονται κ.ο.κ.. Έτσι και με τους υπολογιστές και εν γένει με τα “άψυχα” όντα. Δε θα μπορέσουμε να μάθουμε ποτέ αν όντως “καταλαβαίνει” ή αν όντως “σκέπτεται”, όπως επίσης δε θα μάθω ποτέ το ίδιο πράγμα για όλους τους

υπόλοιπους από εσάς που διαβάζετε αυτό το κείμενο.

Μπορεί όλα αυτά να ακούγονται σαν τεχνολογική υπεραισιοδοξία, αλλά η βελτιστοποίηση των μηχανών αναζήτησης αποτελεί μια από τις πιο υποσχόμενες μεθόδους για να προσεγγίσουμε αυτό το αίνιγμα της τεχνητής νοημοσύνης. Ήδη υπηρεσίες όπως το Web Fountain της IBM εντυπωσιάζουν με τα αποτελέσματα που παραδίδουν και δείχνουν ότι το μέλλον δεν είναι πολύ μακριά. Αν αναλογιστούμε επίσης ότι καθώς προχωρά η τεχνολογική εξέλιξη ολοένα και περισσότερες ηλεκτρονικές συσκευές ενσωματώνονται στο διαδίκτυο, τότε μπορούμε να συμπεράνουμε τις πολυδιάστατες επιπτώσεις αυτής της αλματώδους προόδου. Με τις ιδανικές μηχανές αναζήτησης θα μπορούμε να "επικοινωνούμε" (ή αν προτιμάτε καλύτερα οι συσκευές θα συμπεριφέρονται σαν να "επικοινωνούν" μαζί μας) με τις συσκευές μας και ουσιαστικά με οτιδήποτε είναι δικτυωμένο.

Συμπερασματικά ο Battelle στο βιβλίο του μας παρουσιάζει ισορροπημένα τα θετικά και αρνητικά στοιχεία αυτού του διαδικτυακού γίγαντα. Μας αφηγείται σχεδόν με μια αίσθηση θαυμασμού τα τεχνολογικά και επιχειρηματικά επιτεύγματα της εταιρείας, διατηρώντας παράλληλα έναν υγιή σκεπτικισμό για τις μονοπωλιακές τάσεις του Google και την πιθανή παρεμβατικότητα των μηχανών αναζήτησης στις ατομικές μας ελευθερίες.

Ακόμα μια απόδειξη...

http://dilated.wordpress.com *Dilated*

...της αμεσότητας των blogs. Τη στιγμή που ακόμα και τώρα στο "και καλά" μεγαλύτερο μουσικό site της χώρας δεν υπάρχει review των Pearl Jam, στα blogs μπορούσες να διαβάσεις εντυπώσεις ακόμα και αργά το ίδιο βράδυ. Μέσα σε 24 ώρες δε, είχες τη δυνατότητα να διαβάσεις καμιά δεκαριά "ανταποκρίσεις". Νομίζω λοιπόν πως γίνεται απόλυτα κατανοητή η δυναμική του μέσου. Για άλλη μια φορά.

Για την ιστορία στο http://www.pearljam.com/tour/setlist.php?date=200609302000 μπορείτε να δείτε τι ακριβώς έπαιξαν οι Pearl Jam το Σάββατο.

υ.γ. Δε νομίζω να έχει κανείς απορία σχετικά με το ποιο είναι το μουσικό site έτσι;

Η κρήτη σίγουρα δεν είναι Κύπρος

http://ilias.wordpress.com *The Voyager*

Απο email που έλαβα σήμερα :
Η Ιρλανδία, χώρα που προεδρεύει το τρέχον εξάμηνο στην Ευρωπαϊκή Ένωση, για το σημαντικό γεγονός της επέκτασής της με 10 νέα μέλη εξέδωσε γραμματόσημο στο οποίο απεικονίζονται τα παλιά μέλη με μπλε χρώμα και τα νέα με κίτρινο.

Όμως, όπως συνήθως αγεωγράφητοι, αντί να τοποθετήσουν στο γραμματόσημο και να βάψουν την Κύπρο με κίτρινο χρώμα, έχουν χρωματίσει την Κρήτη. Παρά τα διαβήματα που έγιναν είναι τόσο μαλάκες που συνέχιζαν να επιμένουν ότι το κίτρινο χρωματισμένο νησί είναι η Κύπρος.

Θα ψηφίζατε το κόμμα της πολυγαμίας;

http://simossays.blogspot.com *Simos*

Αφού το αριστερό από το δεξιό, διπολικά τουλάχιστον, δεν έχουν μεγάλη διαφορά, ίσως θα ήταν καλύτερο να διαχωριστεί η πολιτική ψήφος και με άλλα κριτήρια...

Ο Warren Jeffs μπορεί να μην κατεβαίνει για δήμαρχος στο Κερατσίνι, ούτε καν για νομάρχης αν και νομίζω ότι αν το έκανε θα είχε το κοινό του και τις κάμποσες αντρικές ψήφους του (εδώ ψηφίζουμε άλλα κι άλλα.).... Ωστόσο ο Jeffs δε μένει καν στην Ελλάδα και ούτε είναι πολιτικός. Σήμερα κατοικεί στις δημόσιες φυλακές του Las Vegas.

Ο Warren Jeffs θεωρείται «προφήτης» (όπως τόσοι άλλοι στην Αμερική) και είναι ο ηγέτης της FLD (Fundamentalist Church of Jesus Christ) που μεταφράζει αλλιώς τα κηρύγματα του Ιησού. Η FLD είναι η μεγαλύτερη πολυγαμική αίρεση των ΗΠΑ. Και όταν λέμε «μεγαλύτερη» εννοούμε ότι αριθμεί περισσότερα από 10.000 μέλη που ζουν ευτυχισμένα (?) τον έγγαμο βίο με τουλάχιστον 6 γυναίκες...

Η FLD δεν είναι πονηρό δημιούργημα κάποιου τυχάρπαστου που βρήκε τρόπο να βγάλει λεφτά (ή μήπως όχι?..). Έχει την ιστορία της. Δημιουργήθηκε πριν από ένα αιώνα όταν οι Μορμόνοι αποφάσισαν να απαγορεύσουν την πολυγαμία. Και όπως κάθε φλέγον ζήτημα διαχωρίζει τις θρησκείες (π.χ. Άγιο Πνεύμα?), έτσι και η πολυγαμία θεωρήθηκε τόσο κρίσιμη που χώρισε τα πιστεύω στα δύο... Αλλά μήπως απαγορεύεται η πολυγαμία στις ΗΠΑ?

Μια έφοδος του FBI το 1953 εναντίον τους κατάφερε να ενδυναμώσει ακόμα περισσότερο τους δεσμούς των μελών. Και τώρα η φυλάκιση του ηγέτη της FLD ίσως έχει παρόμοια αποτελέσματα. Ωστόσο οι κατηγορίες είναι βαριές. Ο Warren Jeffs κατηγορείται για κακούργημα πρώτου βαθμού, καθώς ήταν συνεργός στο βιασμό μιας ανήλικης που έπρεπε, βάσει «θρησκείας», να παντρευτεί έναν ηλικιωμένο άντρα. Ωστόσο αυτό είναι μόνο ένα από τα μαύρα σημεία της FLD.

Όπως ένας μεγάλος αριθμός αιρέσεων, έτσι και η FLD κατηγορείται από πρώην μέλη της ότι εκμεταλλευόταν τις περιουσίες των μελών της, αλλά και ότι οι οικογένειες αναγκάζονταν να εκδιώξουν τα νεότερα μέλη τους αν ήταν αγόρια, για να μειώνεται ο ανταγωνισμός, και έτσι οι μεγαλύτεροι άντρες να βρίσκουν ευκολότερα γυναίκες... Αθέμιτος ανταγωνισμός! Αλλά οι γυναίκες τι κάνουν?

Δυστυχώς αντιλαμβάνομαι ότι οι γυναίκες έπαιξαν και αυτές, για άλλη μια φορά, το ρόλο τους. Το ρόλο του θύματος. Οι αρχές πιστεύουν ότι η εικόνα του προφήτη με χειροπέδες θα ξυπνήσει το γυναικείο θάρρος και θα δώσει αφορμή για νέες καταγγελίες από συζύγους που έχουν υποστεί βιασμό ή κακομεταχείριση με το σταυρό της θρησκείας. Τα πλαίσια όμως είναι λεπτά.

Το πόσο θα μείνει ο Warrren Jeffs στη φυλακή και ο τρόπος που θα τον μεταχειριστούν, καθώς και η ανάδειξη ή όχι νέου ηγέτη, θα κρίνουν το μέλλον μιας ιδιαίτερης και περίεργης αίρεσης που αναβιώνει γνήσιες ανατολίτικες εικόνες στο επίκεντρο του καπιταλισμού. Αν πεθάνει στη φυλακή, θα γίνει ήρωας. Αν υποτιμηθεί και μείνει για 10 χρόνια φυλακισμένος και αν δεν υπάρξουν ικανοί αντικαταστάτες του, τότε η αίρεση θα σβήσει. Μήπως όμως πρέπει κάποιος να ψηφίσει υπέρ της ενημέρωσης και της υποστήριξης των γυναικών εκεί στις ΗΠΑ? Γιατί μόνο εκείνες έχουν τώρα την κατάσταση και την ελευθερία τους στα χέρια τους? Ή μήπως όχι?

"Πίσω Θρανία": Μια πρωτοβουλία εθελοντικής διδασκαλίας ελληνικών σε μετανάστες

http://anorthografies.blogspot.com *Ανορθογραφίες*

Στις 30 Ιουνίου και 1, 2 Ιουλίου οι "ανορθόγραφοι" είχαμε την ευκαιρία να συμμετάσχουμε στο "11ο Αντιρατσιστικό Φεστιβάλ" στην Αθήνα, μια πετυχημένη, μαζική, πολυεθνική γιορτή αλληλεγγύης, και να καταγράψουμε κάποιες πτυχές του πώς η "εθνική" γλώσσα λειτουργεί ως όργανο ρατσισμού και κοινωνικού αποκλεισμού. Εκεί μας δόθηκε η δυνατότητα να συναντήσουμε μια ενδιαφέρουσα και σημαντική πρωτοβουλία εκπαιδευτικών. Πρόκειται για τα "Πίσω Θρανία - Πρωτοβουλία για Εκπαίδευση Χωρίς Διακρίσεις", μια πρωτοβουλία έμπρακτης αλληλεγγύης στους μετανάστες και τους πρόσφυγες. Τα "Πίσω Θρανία", δρώντας στα πλαίσια του "Δικτύου Κοινωνικής Υποστήριξης Προσφύγων και Μεταναστών", οργανώνουν από το 1999 εθελοντικά, χωρίς αμοιβή, μαθήματα ελληνικής γλώσσας σε ενήλικες μετανάστες και πρόσφυγες, αλλά και προσφέρουν ενημέρωση και βοήθεια σε θεσμικά θέματα και συμμετέχουν και στην ευρύτερη αντιρατσιστική, πολιτική παρέμβαση.

Το εγχείρημα των "Πίσω Θρανίων" ξεχωρίζει για την έμφαση που δίνει στην έμπρακτη, συγκεκριμένη αλληλεγγύη στους μετανάστες και τους πρόσφυγες μαζί με την κινηματική αντιρατσιστική δράση. Η πλουραλιστική και δημοκρατική εσωτερική δομή, με την ισότιμη συμμετοχή των μεταναστών-μαθητών, επιτρέπει την αποτελεσματική λειτουργία αλλά και την ένταξη και την ισότιμη συμμετοχή όσων θα επιθυμούσαν να συμμετάσχουν.

Στα "Πίσω Θρανία" η διδασκαλία της ελληνικής γλώσσας δεν έχει σκοπό την αναγκαστική αφομοίωση, την "ελληνοποίηση", αλλά την αλληλεγγύη και την ενδυνάμωση των μεταναστών για τη βελτίωση της ζωής τους στη χώρα που εργάζονται και κατοικούν. Η αντίθεση με τη μεταναστευτική πολιτική στην Ελλάδα, την Ευρώπη και τις ΗΠΑ, που τείνει όλο και περισσότερο να προβάλλει την "ανάγκη να μάθουν οι μετανάστες τη γλώσσα και τον πολιτισμό μας" και που είχαμε παρουσιάσει τον Ιούνιο, δε θα μπορούσε να είναι πιο χτυπητή. Εδώ η εκμάθηση της γλώσσας της χώρας υποδοχής είναι δικαίωμα και βοηθάει στην άσκηση και των υπόλοιπων δικαιωμάτων των μεταναστών. Στον ελληνικό νόμο του 2005 για τη μετανάστευση, στο αμερικάνικο κίνημα γλωσσικού ρατσισμού "English Only", είναι υποχρέωση και πρόσχημα για να καταπατώνται όλα τα δικαιώματα των μεταναστών. Ως προς αυτό χαρακτηριστικό είναι και το αίτημα που προβάλλουν τα Πίσω Θρανία για τη διδασκαλία στο σχολείο και της μητρικής γλώσσας των αλλοδαπών μαθητών.

Και φέτος οι δραστηριότητες των "Πίσω Θρανίων" συνεχίζονται ξεκινώντας από τη Δευτέρα 2 Οκτωβρίου στο "Στέκι Μεταναστών" (Τσαμαδού 13α, Εξάρχεια, ώρα 18:00, πληροφορίες στο 210-3813928).

Στη συνέχεια αναδημοσιεύουμε το κάλεσμα των "Πίσω Θρανίων" για τη φετινή σχολική / κινηματική χρονιά και δύο παλιότερα κείμενά τους όπου παρουσιάζονται τα προβλήματα που αντιμετωπίζουν οι μετανάστες στην ένταξή τους στο σχολείο και πώς θα μπορούσαν αυτά να περιοριστούν αλλά και το πλαίσιο λειτουργίας της πρωτοβουλίας των Πίσω Θρανίων και τις δραστηριότητες που οργανώνουν.

Μια προσπάθεια που αξίζει την έμπρακτη υποστήριξή μας.

Επισκεφτείτε επίσης:
Για μια πολυπολιτισμική αντίληψη στην εκπαίδευση (http://www.paremvasis.gr/ek15r.htm)
Η εκπαίδευση των μεταναστών, Ιός, 5.11.2000, με αναφορά στα "Πίσω Θρανία" (http://www.iospress.gr/ios2000/ios20001105b.htm)
Η δραστηριότητα της ομάδας "τα πίσω θρανία" της Ελένης Γραββάνη, Εν Πλω, τ.7, Φθινόπωρο 2000. (http://www.paremvasis.gr/enpl82.htm)

Μιχάλης Καλαμαράς

ΤΑ ΠΙΣΩ ΘΡΑΝΙΑ: ΠΡΩΤΟΒΟΥΛΙΑ ΓΙΑ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗ ΧΩΡΙΣ ΔΙΑΚΡΙΣΕΙΣ

Τη Δευτέρα 2 Οκτωβρίου στις 18:00 στο Στέκι των Μεταναστών (Τσαμαδού 13α Εξάρχεια) αρχίζουν τα μαθήματα ελληνικής γλώσσας για ενήλικους-ες μετανάστες-τριες και πρόσφυγες που οργανώνει η ομάδα δασκάλων "τα Πίσω Θρανία".

Τα μαθήματα γίνονται από Δευτέρα έως Παρασκευή 18:00 με 20:00 και απευθύνονται τόσο σε αρχάριους όσο και σε προχωρημένους. Οι μαθητές-τριες δεν χρειάζεται να καταβάλουν οποιοδήποτε χρηματικό αντίτιμο, μιας και όλες οι δασκάλες και οι δάσκαλοι των 'Πίσω Θρανίων' είναι εθελόντριες/ές.

Η πρωτοβουλία αυτή της ομάδας των "Πίσω Θρανίων", που αποτελείται στην πλειονότητά της από εκπαιδευτικούς, μετράει ήδη 7 χρόνια ζωής και περισσότερους από 2.000 μαθητές και μαθήτριες από πολλές διαφορετικές χώρες.

Θεωρώντας ότι η εκμάθηση της ελληνικής γλώσσας αποτελεί μια από τις πιο άμεσες ανάγκες των μεταναστών και προσφύγων και ένα ουσιαστικό βήμα για την διεκδίκηση των δικαιωμάτων τους, τα μαθήματα ελληνικών στο Στέκι των Μεταναστών είναι μια έμπρακτη έκφραση κοινωνικής αλληλεγγύης και αντιρατσιστικής στάσης.

Πληροφορίες στο 210 3813928 (17:00-21:00 Δευτέρα έως Παρασκευή)
Εγγραφές, χωρισμός τμημάτων, Δευτέρα 2 Οκτωβρίου,
6.00μ.μ. Στέκι Μεταναστών Τσαμαδού 13, Εξάρχεια

Τα Πίσω Θρανία είμαστε μια ομάδα εκπαιδευτικών που στα πλαίσια της δράσης μας του Δικτύου Κοινωνικής Υποστήριξης Προσφύγων και Μεταναστών κάνουμε μαθήματα της ελληνικής γλώσσας σε ενήλικες μετανάστες και πρόσφυγες.

Η καθημερινή μας δράση είναι κυρίως η δουλειά μας στα σχολεία, όπου ερχόμαστε σε επαφή με τα παιδιά των μεταναστών, που είναι μαθητές μας, και βέβαια με τους γονείς τους. Σ' αυτή την καθημερινότητα βιώνουμε σταθερά μια συνεχή αδιαφορία και έναν συνεχή πόλεμο από το εκπαιδευτικό σύστημα για καθετί "άλλο", διαφορετικό, αλλιώτικο, είτε αυτό είναι η γλώσσα είτε η θρησκεία, το χρώμα ή το παράξενο όνομα. Ελάχιστοι θα μπουν στον κόπο να μάθουν το όνομα "Ενκελέντα", Ελίνα θα την πουν. Δηλαδή κάτι συγγενές με το αρχικό όνομα, εντελώς όμως εξελληνισμένο. Παλεύουμε να φέρουμε τους γονείς των παιδιών στο σχολείο να συζητήσουμε. Η γλώσσα που δεν την ξέρουν είναι η ντροπή και η ενοχή - για ποιο λόγο άραγε; - ο φόβος είναι διάχυτα στις συναντήσεις μας, όταν κάποτε τις καταφέρνουμε. Και δίνουμε αγώνα για να μεταφέρουμε την ατμόσφαιρα του σεβασμού και της ισοτιμίας μεταξύ μας.

Θεωρούμε απαράδεκτη την αδιαφορία των κυρίαρχων κοινωνικών δυνάμεων απέναντι στα ανθρώπινα δικαιώματα των μεταναστών. Και αυτό που συναντάμε είναι η συστηματική προσπάθεια αφομοίωσης των "άλλων" στα ελληνικά "ιδεώδη", η εξάλειψη κάθε προσωπικής ταυτότητας, η εξαφάνιση της κουλτούρας τους, Είναι η προσπάθεια δημιουργίας ανθρώπων που μέσα από το φόβο, την απόρριψη, την απομόνωση θα γίνουν άβουλα όργανα του κοινωνικού συστήματος.

Τα νομοθετικά μέτρα που κατά καιρούς λαμβάνονται για τη διευκόλυνση της φοίτησης όλων των παιδιών των μεταναστών στα ελληνικά σχολεία, υπακούοντας στις Διεθνείς Συνθήκες για την ισότιμη πρόσβαση όλων στην εκπαίδευση, διευθετούν το γράμμα του νόμου - που μοιάζει να προωθεί την ισοτιμία και τον εκδημοκρατισμό, όχι όμως την ουσιαστική προσβασιμότητα.

Για παράδειγμα:

Δημιουργούνται τάξεις υποδοχής, χωρίς όμως την παρουσία 2ου δασκάλου γνώστη της μητρικής γλώσσας του παιδιού.
* Οι εκπαιδευτικοί στην πλειονότητά τους δεν έχουν επιμορφωθεί στη διδασκαλία των ελληνικών ως δεύτερης γλώσσας.
* Δεν υπάρχουν ενημερωτικά έντυπα για την εγγραφή των παιδιών στο σχολείο και τα δικαιώματά τους στη γλώσσα των γονιών τους.
* Δεν προβλέπονται διαμεσολαβητές ανάμεσα σε κάθε μεταναστευτική κοινότητα ή φορέα υποδοχής μεταναστών και τους εκπαιδευτικούς οργανισμούς.
* Δεν προβλέπεται η διδασκαλία της ελληνικής σε κάθε μετανάστη που περνά τα σύνορα της χώρας, καθώς και η ενημέρωσή του για υπηρεσίες που αφορούν την καθημερινότητά του.

Ως εκπαιδευτικοί είμαστε αντίθετοι στις νεοφιλελεύθερες πολιτικές που περιθωριοποιούν όχι μόνο τα παιδιά της εργατικής τάξης και των μεταναστών αλλά και οποιονδήποτε δεν εντάσσεται "ομαλά" στις υπάρχουσες δομές του συστήματος. Κι αυτό το σύστημα έχει μια πλούσια, κάθετη και οριζόντια οργάνωση, που σε κυκλώνει και σε πολιορκεί: ασφυκτικοί έλεγχοι, προγράμματα σπουδών, βαθμολογίες, εξετάσεις, διευθυντές, προϊστάμενοι, εκκλησία, νομικά πλαίσια που νομιμοποιούν τις αυθαιρεσίες τους. Όλα συνθέτουν τον αντιδημοκρατικό χαρακτήρα του σχολείου, που υπηρετεί τους στόχους της πολιτικής εξουσίας.

Η κοινή μας αντίληψη για όλ' αυτά μας έκανες να συναντηθούμε στα Πίσω Θρανία. Εκπαιδευτικοί που αισθανόμαστε ότι είμαστε των "πίσω θρανίων" της τάξης, της γαλαρίας του πούλμαν, ταραξίες της γωνίας, συναντηθήκαμε, γιατί πιστεύουμε σε μια εκπαίδευση χωρίς διακρίσεις. Γιατί στην εκπαίδευση χωράνε όλοι, από όποιο σημείο της γης κι αν έρχονται. Το εκπαιδευτικό σύστημα και οι κοινωνικές δομές είναι που διαχωρίζουν. Οι γλώσσες, οι διαφορετικοί πολιτισμοί, η "διαφορά" είναι τόπος συνάντησης της γνώσης και των ανθρώπων και όχι παράγοντας διαχωρισμού τους. Πιστεύουμε στο δικαίωμα στη διαφορά. Δεν αδιαφορούμε στη διαφορά παλεύοντας ταυτόχρονα ενάντια στις κοινωνικές ανισότητες. Η πραγματική ισοτιμία μπορεί να εξασφαλιστεί μόνο μέσα από την αποδοχή και τον απόλυτο σεβασμό της διαφοράς, μέσα από την πάλη για την ουσιαστική δημοκρατία σε κάθε χώρο, μέσα από την πίστη στη θέση ότι δεν υπάρχουν ανώτεροι και κατώτεροι πολιτισμοί και την υπεράσπιση της θέσης αυτής στην πράξη. Μπορεί να εξασφαλιστεί με τη διαμόρφωση πολιτών που θα πιστεύουν στην ομορφιά και την αξία της διαφοράς και θα 'ναι περήφανοι για το κομμάτι πολιτισμού που κουβαλούν, για τον αγώνα τους για τη ζωή, για τ' όνομά τους.

Παλεύουμε για μια κοινωνία χωρίς διακρίσεις, με πολίτες που θα απολαμβάνουν τα ατομικά και κοινωνικά τους δικαιώματα όποια γλώσσα κι αν μιλούν, όποιο χρώμα και αν έχουν. Θέλουμε μια Ευρώπη ανοιχτή, όχι φρούριο απέναντι στους μετανάστες και τα παιδιά τους. Θέλουμε έναν κόσμο ανοιχτό, που να εμπνέει σεβασμό και ισοτιμία. Θέλουμε έναν κόσμο που να μη βλέπει τον "άλλο" σαν "ξένο".

Κι αυτός ο κόσμος πιστεύουμε ότι είναι εφικτός.
Γι' αυτόν παλεύουμε!

Τα Πίσω Θρανία, σε συνεργασία με τις Κινήσεις, Παρεμβάσεις, Συσπειρώσεις Εκπαιδευτικών Πρωτοβάθμιας Εκπαίδευσης, οργάνωσαν αντιπολεμικές εκδηλώσεις στα σχολεία και τις γειτονιές, εξαιτίας του πολέμου στο Ιράκ. Μια από τις δραστηριότητες τους ήταν η έκθεση ζωγραφικής με θέμα τον πόλεμο στην οποία πήραν μέρος μαθητές-τριες από όλη την Ελλάδα, από τις κοινότητες των μεταναστών αλλά και την Παλαιστίνη. Το αποτέλεσμα όλων αυτών των δραστηριοτήτων βρίσκεται στο 8ο αντιρατσιστικό φεστιβάλ [στην Αθήνα] και αντανακλά τη δράση μας ως μαχόμενων εκπαιδευτικών, μέσα κι έξω από το σχολείο, ενάντια στον πόλεμο, το ρατσισμό και την παγκοσμιοποίηση.

Πίσω Θρανία - Πρωτοβουλία για Εκπαίδευση Χωρίς Διακρίσεις

Τα Πίσω Θρανία συγκροτήθηκαν το φθινόπωρο του 1999 στο πλαίσιο του Δικτύου Κοινωνικής Υποστήριξης Προσφύγων και Μεταναστών ως μια πρωτοβουλία έμπρακτης αλληλεγγύης στους μετανάστες.

Στα Πίσω Θρανία, ενταγμένα στο διεθνές κίνημα της αντιπαγκοσμιοποίησης, αντιπαλεύουμε τον εθνικισμό, το ρατσισμό και τον κοινωνικό αποκλεισμό. Αντιπαραβάλλουμε στη νεοφιλελεύθερη λαίλαπα την κοινωνία της αποδοχής, την υποστήριξη των εργασιακών διεκδικήσεων, την υπεράσπιση των δικαιωμάτων ενάντια στην κρατική καταστολή.

Επειδή δεν υπάρχουν λαθραίοι άνθρωποι αλλά λαθραίες αντικοινωνικές κυβερνητικές πολιτικές και ρατσιστικοί μεταναστευτικοί νόμοι, η δράση των Πίσω Θρανίων στοχεύει στην ανάπτυξη της έμπρακτης αλληλεγγύης στους μετανάστες τόσο σε εκπαιδευτικό όσο και σε κοινωνικό και πολιτικό επίπεδο.

Ιδιαίτερα στοχεύουμε στην κατοχύρωση του δικαιώματος, ενηλίκων και ανηλίκων, μεταναστών να έχουν πρόσβαση σε όλα τα επίπεδα του εκπαιδευτικού μας συστήματος χωρίς να κινδυνεύουν να αποκλειστούν από ρατσιστικές πολιτικές, καθώς επίσης και στην επεξεργασία, σχολιασμό και παρέμβαση στο θεσμικό πλαίσιο που καθορίζει τους όρους ένταξης των αλλοδαπών μαθητών στο ελληνικό εκπαιδευτικό σύστημα.

* Τα μαθήματα είναι βιωματικά και προσαρμοσμένα στο επίπεδο και τις ανάγκες των μεταναστών.
* Κάθε Παρασκευή γίνονται μαθήματα σε συνδυασμό με τη μουσική και μαθήματα με θεατρικό τρόπο που δίνουν την ευκαιρία σε όσους μετανάστες θέλουν να εκφραστούν διαφορετικά αλλά και βοηθούν τους αναλφάβητους.
* Καθημερινά γίνονται μαθήματα σε υπολογιστές.
* Κάνουμε μαθήματα σε γονείς μαθητών μεταναστών σε σχολεία.
* Έχοντας σαν στόχο την πολύπλευρη γνωριμία και τη μεταξύ μας επικοινωνία οργανώνουμε επισκέψεις σε θέατρα, αρχαιολογικούς χώρους, εκδρομές και γλέντια στο Στέκι Μεταναστών με μουσική και φαγητά από διάφορες χώρες.
* Συμμετέχουμε σε πορείες και συλλαλητήρια που οργανώνονται από το αντιρατσιστικό κίνημα εναντίον κάθε ρατσιστικής και αντιμεταναστευτικής πολιτικής.
* Συμμετέχουμε στα αντιρατσιστικά φεστιβάλ.
* Συμμετέχουμε σε ημερίδες, συνέδρια και εκδηλώσεις σχετικές με τη διαπολιτισμική εκπαίδευση και τη μεταναστευτική πολιτική.
* Συμμετέχουμε στη διοργάνωση εκπαιδευτικών φεστιβάλ.

Οι εκπαιδευτικοί των Πίσω Θρανίων:

* Στηρίζουμε και εφαρμόζουμε στα σχολεία μας εναλλακτικές εκπαιδευτικές πρωτοβουλίες με μαθήματα εκτός αναλυτικού προγράμματος.
* Οργανώνουμε στα σχολεία αντιπολεμικές εκδηλώσεις, φιλομεταναστευτικά μαθήματα και εκθέσεις (όπως έκθεση ζωγραφικής στο 8ο αντιρατσιστικό φεστιβάλ [στην Αθήνα] με έργα μαθητών από όλη την Ελλάδα και την Παλαιστίνη).
* Παρεμβαίνουμε για την εγγραφή των παιδιών στα σχολεία ανεξάρτητα από την ηλικία και τα χαρτιά των παιδιών και των νέων.
* Αγωνιζόμαστε για την κατοχύρωση της διδασκαλίας της μητρικής γλώσσας των αλλοδαπών μαθητών στο σχολείο.
* Είμαστε μάχιμοι στις τάξεις, στους συλλόγους και τα συνδικάτα.
* Διεκδικούμε μέσα κι έξω από το σχολείο.

Πίσω Θρανία - Πρωτοβουλία για Εκπαίδευση Χωρίς Διακρίσεις

Καλοκαιρινό ημερολόγιο ενός ακόμη πολέμου

http://eothinon.pblogs.gr *Θανάσης Πολυμένης*

ΜΑΚΡΥ πληκτικό καλοκαίρι ή απλά ένα ακόμα καλοκαίρι που, ημερολογιακά τουλάχιστον, πλησιάζει στο τέλος του; Μακρύ, πληκτικό καλοκαίρι ή μήπως η θέαση του πολέμου από τους τηλεοπτικούς μας δέκτες μας κάνει πλέον να πλήττουμε τρομερά;

Το έργο το έχουμε ξαναδεί. Το είδαμε στον Πόλεμο του Κόλπου, στο Αφγανιστάν, το είδαμε στη Σερβία, το είδαμε στο Ιράκ και τώρα το βλέπουμε στον Λίβανο, στην κατεστραμμένη Βηρυτό, στην ισοπεδωμένη Τύρο.

Μακρύ, πληκτικό καλοκαίρι, όπως οι πόλεμοι που αρχίζουν και τελειώνουν επί των εγχρώμων οθονών στο σαλόνι μας ή στο δροσερό μπαλκόνι του Αυγούστου. Κουβέντα για έναν ακόμη πόλεμο, κουβέντα για μια ακόμα πλήξη που δεν οδηγεί πουθενά. Πόλεμος είναι θα περάσει. Κι όμως, σε τούτον τον πόλεμο στον Λίβανο, δεν έγιναν διαμαρτυρίες όπως σ' αυτόν του Ιράκ, όπως σ' αυτόν της Σερβίας.

Δεν βγήκαν οι χιλιάδες διαμαρτυρομένων στους δρόμους να ξεσπάσουν, να φωνάξουν, να θρηνήσουν. Παραξενεύτηκα και ένας φίλος έλυσε την απορία μου: «γιατί είναι καλοκαίρι. Γι' αυτό ισοπέδωσαν τον Λίβανο τέτοια εποχή. Οι Εβραίοι είναι έξυπνοι. Ποιος θα τρέχει τώρα στους δρόμους μ' αυτόν τον καύσωνα;» Δεν έχει κι άδικο. Μπορεί έτσι να είναι. Αλήθεια, πού να τριγυρνάς κατακαλόκαιρο τώρα μ' ένα πλακάτ στα χέρια, με τον ήλιο να πυρώνει το σώμα σου; Γυαλιά ηλίου, καπελάκι δροσερό, αντηλιακό κι ένα πλαστικό μπουκαλάκι νερό των 0,50 λεπτών στο ένα χέρι. Μια εφημερίδα στην κωλότσεπη κι από κάτω το μαγιό, γιατί μετά πάμε παραλία!

Αρκεί πάντως που κάποιοι από εμάς προσφέραμε και την πενιχρή μας βοήθεια, που ίσως να μην φτάσει ποτέ εκεί που πρέπει. Η βοήθεια που έχει προσφέρει ο Έλληνας από το υστέρημά του είναι αλήθεια, είναι τεράστια. Πόση όμως από αυτήν έχει φτάσει στον τελικό και πραγματικό αποδέκτη; Σαράντα χιλιάδες ευρώ κοστίζει κάθε αποστολή ανθρωπιστικής βοήθειας με C-130 και έτσι τεράστιες ποσότητες κιβωτίων δεν ξεκινούν καν από την Ελλάδα. Πολλά τρόφιμα σάπισαν στις αποθήκες νομαρχιών, δήμων και ενοριών σε όλη τη χώρα. Αλλά και πάλι, άντε και ξεκίνησε η όποια βοήθεια με τρόφιμα, φάρμακα, νερό, είδη ένδυσης.

Σύμφωνα με τις ανθρωπιστικές οργανώσεις οι οποίες μπαίνουν κυριολεκτικά στη φωτιά, η βοήθεια αυτή μπορεί:

- να κλαπεί από ντόπιους τραμπούκους και το περιεχόμενό της να βγει στη μαύρη αγορά,
- να ρίξει την τιμή των προϊόντων των εγχώριων παραγωγών που περιμένουν πώς και πώς να διαθέσουν το εμπόρευμά τους και από το εισόδημα να ζήσουν,
- να σαπίσει σε ανοργάνωτες αποθήκες και σε υπόγεια αγνώστου ιδιοκτήτη, με την προσδοκία ότι θα κάνουν αυτοψία οι αειθαλείς εγχώριοι γραφειοκράτες και θα αποφανθούν για το πώς και ποιος θα παραλάβει τα προσφερόμενα είδη,
- να χρησιμοποιηθεί ως μέσο εκβιασμού και πίεσης των αμάχων,
- να γίνει αντικείμενο ανταλλαγής με όπλα ή άλλα υλικά πολέμου ενισχύοντας έτσι την αιματηρή δραστηριότητα,
- να πάει χαμένο για θρησκευτικούς λόγους. Οι μουσουλμάνοι και οι μουσουλμάνες δεν μπορούν να εκτιμήσουν δεόντως τα κολλητά τζιν και τα ξώβυζα μπλουζάκια που κατά καιρούς έχουν παραλάβει,
- να πάει χαμένο για πρακτικούς λόγους. Αν πρόκειται π.χ. για φάρμακα, να μην υπάρξει το κατάλληλο επιστημονικό προσωπικό που θα αποκωδικοποιήσει τις ονομασίες και θα ενημερώσει για τις ενδείξεις.

Η αποστολή βοήθειας από εμάς προς τους συνανθρώπους μας είναι ένα αρκετά σοβαρό ζήτημα. Καλύτερο είναι λοιπόν να ενισχύουμε οργανώσεις οι οποίες προσφέρουν το έργο τους επί τόπου, όπως οι Γιατροί Χωρίς Σύνορα, οι Γιατροί του Κόσμου και άλλες παρόμοιες οργανώσεις. Η βοήθεια όλων μας είναι πραγματικά σημαντική.

Σημαντικότερη όμως για όλους εμάς, για τη χώρα μας, για τον κόσμο μας, για το μέλλον των παιδιών μας, είναι να συνειδητοποιήσουμε τι πραγματικά συμβαίνει στον πλανήτη. Να αντισταθούμε, να αντιδράσουμε, να φωνάξουμε, να διαμαρτυρηθούμε. Να κουβεντιάζουμε και να προβληματιζόμαστε. Να διαμαρτυρηθούμε προς κάθε κατεύθυνση κατά του οποιουδήποτε πολέμου όπου κι αν διεξάγεται στον πλανήτη.

ΤΟ ΚΕΙΜΕΝΟ ΑΥΤΟ ΔΗΜΟΣΙΕΥΘΗΚΕ ΣΤΗΝ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ "ΗΩΣ" ΠΡΟΣΟΤΣΑΝΗΣ ΔΡΑΜΑΣ ΣΤΟ ΦΥΛΛΟ ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ 2006 ΜΕ ΒΟΗΘΕΙΑ ΣΤΟΙΧΕΙΩΝ ΑΠΟ ΤΗΝ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ "ΤΟ ΠΟΝΤΙΚΙ"

Κλασσικός κινηματογράφος

http://filosofia.gr/blogs *kouros*

Στην πρωτόγονη εποχή, ο μύθος αποτελούσε για την κοινότητα το αποκλειστικό όργανο ερμηνείας του κόσμου και μια συμβολική διατύπωση των συλλογικών της αξιών και των ανώτερων ηθικών προτύπων. Στο κέντρο ορισμένων εξ αυτών βρίσκονταν ένας ήρωας, που μέσα από τον αγώνα και τις αρετές του ξεπερνούσε τελικά τα εμπόδια που του παρουσιάζονταν και επιβεβαίωνε έτσι την αξία των ανώτερων ηθικών προτύπων και αξιών, στα οποία η κοινότητα στήριζε την ύπαρξή της.
Στις ιεροτελεστίες, που δεν ήταν άλλο από την αναπαράσταση των δρώμενων του μύθου και των πράξεων του ήρωα από τα μέλη της κοινότητας, η τελευταία, ταυτιζόμενη μ' αυτόν, βίωνε τον ηρωισμό των πράξεών του και την τελειότητα των αρετών του, με αποτέλεσμα την εμφάνιση ενός λυτρωτικού συναισθήματος κάθαρσης, εξευγενισμού, μεταρσίωσης.
Ήταν μέσα από αυτές τις ιεροτελεστίες που ξεπήδησε εντελώς τυχαία και η τέχνη του θεάτρου στην κλασική Ελλάδα. Ο Αριστοτέλης πρώτος στην "Ποιητική" του θέσπισε τους κανόνες που πρέπει να διέπουν την ανάπτυξη ενός δραματικού έργου. Καταλήγοντας σ' ένα μοντέλο ορθολογιστικό, μίλησε για την έννοια της "αναγκαιότητας", της αυστηρής δηλαδή αιτιακής σχέσης που θα πρέπει να υπάρχει ανάμεσα στα μέρη ενός έργου (όπου το ένα γεγονός της ιστορίας θα πρέπει να διαδέχεται το άλλο σε μια λογική αλληλουχία) και της ενότητας ανάμεσά τους.
Ο Αριστοτέλης έβλεπε το δράμα σαν έναν ζωντανό οργανισμό όπου τα μέρη του (γεγονότα, επεισόδια, πράξεις) δεν αποτελούν απλώς άθροισμα, αλλά ένα ενιαίο όλο με αρχή, μέση, τέλος. Η αριστοτελική αρχή της αναγκαιότητας με την λογική αλληλουχία και την ενότητα των μερών μιας ιστορίας, που συνεπάγεται την δημιουργία ενός αυστηρού διηγηματικού τόξου στην δομή της (αρχή - μέση - τέλος), είχε για αιώνες ισχύ φυσικού νόμου και αναγνωρίστηκε σαν απαράβατος κανόνας μιας ορθής δομικής ισορροπίας.
Από την Αρχαία Ελλάδα και μέχρι τις αρχές περίπου του 20ου αιώνα, οι τέχνες που βασίζονταν στην αφήγηση (το θέατρο, η λογοτεχνία και αργότερα ο κινηματογράφος) ακολουθούσαν πιστά το αφηγηματικό μοντέλο του Αριστοτέλη. Ο Αριστοτέλης ανάμεσα στ' άλλα τόνισε ακόμη και την σημασία της ψυχολογικής ταύτισης των θεατών με τα δρώμενα του μύθου, θεωρώντας την ως απαραίτητη προϋπόθεση του έργου και επομένως ως θεμιτή και αναγκαία επιδίωξη του δημιουργού αυτού του έργου, ώστε ο θεατής, ταυτιζόμενος με τον κεντρικό ήρωα, να μπορεί να γευτεί το λυτρωτικό συναίσθημα της κάθαρσης, αφού όμως πρώτα ζήσει τον πόνο, τον φόβο και τις λύπες του.

Ο κινηματογράφος τώρα, απ' ορισμένες απόψεις προήλθε από το θέατρο και το μυθιστόρημα. Όταν εμφανίστηκε στο ιστορικό προσκήνιο - στα τέλη του 19ου με αρχές του 20ού αιώνα - βρήκε ένα κοινό εθισμένο από το ευρωπαϊκό κοινωνικό θέατρο και το ρεαλιστικό μυθιστόρημα, για τα οποία η αφήγηση μιας ιστορίας αποτελούσε θεμελιώδες στοιχείο της δομής τους. Η αντικειμενική ανάγκη να προσελκύσει και να συγκρατήσει αυτό το εθισμένο στις μυθοπλασίες κοινό, του επέβαλλε την αφήγηση μιας ιστορίας και έτσι από την γέννησή του σχεδόν επικράτησε να είναι μία ακόμα τέχνη της αφήγησης, ακολουθώντας για χρόνια το αριστοτελικό μοντέλο. Ο κινηματογράφος αυτός είναι ο "κλασικός κινηματογράφος", ο "αφηγηματικός", "ακαδημαϊκός", η "κυρίαρχος" κινηματογράφος.

Προκειμένου όμως να εξυπηρετηθεί η αφήγηση μιας ιστορίας και ο θεατής να ταυτίζεται μ' αυτήν, απαιτούνται δύο πράγματα:
1) Η απόκρυψη των διαδικασιών παραγωγής μιας ταινίας, και της ασυνέχειας που υπάρχει ανάμεσα στις εικόνες της και η δημιουργία εντύπωσης της πραγματικότητας και αληθοφάνειας, ώστε ο θεατής να λησμονεί ότι αυτό που βλέπει είναι μία κατασκευή (επομένως οι ιδέες ενός ανθρώπου), αλλά μια υπαρκτή πραγματικότητα που καλείται να πιστέψει όπως και την αληθινή.
Για την εντύπωση της συνέχειας και της απόκρυψης του γεγονότος ότι στο φιλμ δεν υπάρχει καμία κίνηση, αλλά απλώς στατικές φωτογραφίες (καρέ) η μία δίπλα στην άλλη, η μηχανή προβολής των κινηματογραφικών αιθουσών προβάλλει το φιλμ επάνω στην επίπεδη οθόνη με ταχύτητα 24 καρέ το δευτερόλεπτο, εκμεταλλευόμενη το βιολογικό φαινόμενο του "μετεικάσματος". (Ο εγκέφαλός μας κρατά για ένα ολόκληρο δέκατο του δευτερολέπτου μια εικόνα που δέχεται, προκειμένου να την επεξεργαστεί, πράγμα που σημαίνει ότι χρειάζεται το περισσότερο δέκα εικόνες το δευτερόλεπτο για να συνειδητοποιήσει ότι πρόκειται για στατικές και διαφορετικές μεταξύ τους φωτογραφίες. Με τον "βομβαρδισμό" όμως των 24 φωτογραφιών το δευτερόλεπτο, αδυνατεί να διαπιστώσει την ασυνέχεια ανάμεσα τους και έτσι του δημιουργείται η ψευδαίσθηση της κίνησης.)

Για την εντύπωση της πραγματικότητας, ο κινηματογράφος επιδόθηκε σ' ένα ασταμάτητο κυνήγι του "ρεαλισμού" στον τρόπο που αναπαριστά τον κόσμο, ακολουθώντας έτσι τα πρότυπα της Αναγεννησιακής ζωγραφικής που από τον 15ο αιώνα, με την τεχνική ενός συστήματος προοπτικής που ονομάστηκε "κεντρική προβολή", επιτεύχθηκε η δυνατότητα απεικόνισης τρισδιάστατων αντικειμένων σε μια επίπεδη επιφάνεια, με τρόπο τέτοιο ώστε η εικόνα να επιδρά στο μάτι του παρατηρητή με τον ίδιο τρόπο που επιδρούν σ' αυτό τα φυσικά αντικείμενα και έτσι να δημιουργείται η αίσθηση της αληθοφάνειας.
Ο φακός της φωτογραφικής κάμερας φτιάχτηκε σύμφωνα μ' αυτά τα ρεαλιστικά πρότυπα της αναγεννησιακής ζωγραφικής. Το ζητούμενο δεν ήταν η αλλοίωση της εικόνας που είχε ο άνθρωπος για τον κόσμο, αλλά η πιστή αναπαραγωγή της. Με την επινόηση του φωτογραφικού φακού και των συνεχών βελτιώσεων του, αλλά και ολόκληρου γενικά του φωτογραφικού μηχανισμού, εκπληρώθηκε στον μεγαλύτερο δυνατό βαθμό το όραμα του Αναγεννησιακού ανθρώπου, για όσο το δυνατόν πιστότερη αναπαραγωγή της φυσικής πραγματικότητας.
Με τον ερχομό του ήχου και αργότερα του χρώματος, ολοκληρώθηκε τελικά, σε μεγάλο βαθμό, το "κυνήγι του ρεαλισμού". Η εικόνα πλέον απέκτησε όλα εκείνα τα στοιχεία που διαθέτει και η φυσική πραγματικότητα, κίνηση, ήχο, χρώμα, βάθος πεδίου, σε τέτοιο ολοκληρωτικό βαθμό μάλιστα που παύει πλέον να διακρίνεται απ' αυτήν. Η επίπεδη επιφάνεια της οθόνης γίνεται έτσι - όπως πολύ εύστοχα επισήμανε ο Μπαζέν - "ένα παράθυρο στον κόσμο".

2) Η χρήση ορισμένων μηχανισμών και αισθητικών αρχών, που συμβάλλουν στην ταύτιση του θεατή με τα δρώμενα της ιστορίας. Αυτά είναι: α) το "αναλυτικό ντεκουπάζ" (ο "τεμαχισμός της σκηνής" σε πολλά πλάνα), με το οποίο αποφεύγεται η "ψυχρή", "αποστασιοποιημένη", "αντικειμενική" ματιά στα δρώμενα και ο θεατής "μπαίνει" μέσα στον χώρο όπου αυτά τελούνται, για να ταυτιστεί με τα πρόσωπα και το δράμα τους (ας μην ξεχνάμε ότι η κάμερα είναι το βλέμμα του σκηνοθέτη και κατά προέκταση το βλέμμα του θεατή, έτσι όταν αυτή ακολουθεί από κοντά τα πρόσωπα του έργου και εισέρχεται δυναμικά στους χώρους που αυτά κινούνται με το αναλυτικό ντεκουπάζ - αποφεύγοντας τα "γενικά πλάνα" - τότε αναγκαστικά την ίδια διαδρομή θα ακολουθήσει και το βλέμμα - συνείδηση του θεατή, με αποτέλεσμα την ταύτιση), β) ο κανόνας του άξονα και τα ρακόρ, ορισμένοι δηλαδή κανόνες και τρόποι συνδεσμολογίας των πλάνων, με τα οποία διασφαλίζεται η ομαλή μετάβαση από πλάνο σε πλάνο και αποφεύγεται ο αποπροσανατολισμός και το ξάφνιασμα του θεατή, που ενδεχομένως να τον αποταύτιζαν από τα δρώμενα της ιστορίας, γ) η ρεαλιστική χρήση των μέσων (των φακών, του ήχου, του χρώματος, κ.ο.κ.) όπως είδαμε προηγουμένως και δ) ο μηχανισμός του "σταρ σύστεμ", μια συστηματική δηλαδή και οργανωμένη επιχείρηση των εταιριών (δισκογραφικών, κινηματογραφικών, κλπ) μυθοποίησης ενός ανθρώπου και αναγωγής του σε σύμβολο της μάζας, μια επιχείρηση που ο κινηματογράφος ξεκίνησε από τα πρώτα χρόνια της ύπαρξής του.
Οι εταιρίες του Χόλιγουντ, αντιλαμβανόμενες την ανάγκη της μάζας για μία "ανώτερη ζωή" από αυτήν που ζούνε, "πατάνε" πάνω στις απωθημένες επιθυμίες της (τις περισσότερες φορές "πλαστές" και δημιουργημένες από το σύστημα) και μυθοποιούν κάποιο πρόσωπο - μέσω του μάρκετινγκ - που έτυχε σε μια δεδομένη στιγμή να ανταποκρίνεται σ' αυτές τις απωθημένες επιθυμίες, εξ αιτίας ενός "κάτι" που αναδύει η παρουσία του (π.χ., Μάρλον Μπράντο, Γκρέτα Γκάρμπο, Μέρυλιν Μονρό, κλπ), αδιαφορώντας πολλές φορές για την αισθητική και το περιεχόμενο της ταινίας. Εκείνο που νοιάζει εξάλλου, δυστυχώς, ένα μεγάλο ποσοστό του πληθυσμού, είναι πρωτίστως το ποιος παίζει σε μια ταινία (με κριτήριο βεβαίως την εμφάνιση και όχι το υποκριτικό του ταλέντο) και όχι το αισθητικό ή ιδεολογικό της περιεχόμενο.

Συνοψίζοντας, θα λέγαμε ότι με τους όρους "κλασικό", "ακαδημαϊκό", "αφηγηματικό", ή "κυρίαρχο", ονομάζουμε εκείνο το είδος του κινηματογράφου, που για να εκφράσει τα νοήματα και τις ιδέες του, στηρίζεται κυρίως στην αφήγηση μιας ιστορίας, ακολουθώντας με θρησκευτική ευλάβεια τους δραματουργικούς κανόνες που θέσπισε ο Αριστοτέλης, ενώ αποκρύπτοντας τις διαδικασίες παραγωγής μιας ταινίας, μεταχειριζόμενος απολύτως ρεαλιστικά τα διάφορα εκφραστικά του μέσα και εφαρμόζοντας αυστηρά συγκεκριμένες αισθητικές αρχές και κανόνες (οι κανόνες του άξονα, τα ρακόρ, κ.ά.), δημιουργεί στον θεατή την "εντύπωση της πραγματικότητας", την ψευδαίσθηση της κίνησης, και τον ταυτίζει με τα δρώμενα που αναπαρίστανται στην οθόνη.

Αφηγηματική μεταβατικότητα (το ένα γεγονός ακολουθεί με απόλυτη λογική αλληλουχία το άλλο), ταύτιση (συναισθηματική και συγκινησιακή εμπλοκή του θεατή με τους χαρακτήρες του έργου), "διαφάνεια της γραφής" (η "γλώσσα" των εικόνων εξαλείφει τον εαυτό της και γίνεται απλώς το εργαλείο για την μεταφορά του νοήματος που είναι η αναπαράσταση του κόσμου, η οθόνη "ένα παράθυρο στον κόσμο"), απλή διήγηση που δεν πρέπει να μπερδεύει τον θεατή, διασκέδαση με στόχο την ψυχαγωγία, ξεκάθαρο τέλος (συνήθως ευτυχισμένο, "happy end"), είναι τα σημαντικότερα χαρακτηριστικά του κλασικού κινηματογράφου.
Θεμελιωτές του κλασικού κινηματογράφου θεωρούνται οι Γκρήφιθ και Αϊζενστάιν

Η ιστορία που δεν μας έμαθαν ποτέ (Μέρος 1ο, 2ο και 3ο)

http://mavrosgatos.blogspot.com *Μαύρος Γάτος*

Μια ιστορία σαν παραμύθι...

Η νύχτα έπεφτε στις Πλαταιές της Βοιωτίας, βόρεια της Αθήνας, όπου οι Έλληνες επιτέλους ενωμένοι, αναγκαστικά βέβαια, μπροστά στον άμεσο κίνδυνο, ετοιμάζονταν να αντιμετωπίσουν τους Πέρσες εισβολείς. Όμως οι Έλληνες, σύμφωνα με την πανάρχαια Παράδοση, που κρατάει ως σήμερα, ήταν ακόμα και εκείνη την στιγμή πολύ απασχολημένοι να καυγαδίζουν μεταξύ τους, να ανταγωνίζονται, οι Αθηναίοι με τους Σπαρτιάτες. Σαν αποτέλεσμα, είχαν πεισματικά αφήσει αφύλαχτο διάστημα ανάμεσα στις γραμμές τους, χωρίς να υποψιάζονται ότι ο Πέρσης Αρχιστράτηγος Μαρδόνιος ετοιμαζόταν να τους χτυπήσει ακριβώς εκεί, με το πρώτο φως της ημέρας, με την φοβερή του πολεμική μηχανή των 300.000 ανδρών, στους οποίους αντιπαρατάσσονταν 37.000 (ή κατ' άλλους 110.000) Έλληνες. Ήταν Άνοιξη του έτους 479 π.Χ., και ο ρους του παγκόσμιου πολιτισμού έμελλε να κριθεί εκεί, στις Πλαταιές της Βοιωτίας, δίπλα στον ποταμό Ασωπό.

Ξαφνικά ένας ιππέας αναδύθηκε ολομόναχος μέσα από την βαθιά νύχτα, από την κατεύθυνση του αντίπαλου στρατόπεδου. Παρέδωσε στους Έλληνες το μεγάλο μυστικό και τα πλήρη σχέδια των Περσών. Επειδή, τους είπε,

«αυτός τε γαρ Έλλην γένος ειμί τωρχαίον
και αντ' ελεύθερης δεδουλωμένην ουκ αν εθέλοιμι οράν την Ελλάδα».

«γιατί είμαι κι εγώ Έλληνας από αρχαίο γένος
και δεν θα ήθελα να δω την Ελλάδα, αντί ελεύθερη, υποδουλωμένη»

Νόμισμα του Αλεξάνδρου Α'

Ήταν ο Αλέξανδρος Α΄, γιος του Αμύντα, Βασιλεύς των Μακεδόνων, πρόγονος του Μεγάλου Αλεξάνδρου. Η παρέμβασή του, το χρονικό της οποίας παραδόθηκε σ' εμάς από τον Ηρόδοτο, τον πατέρα της επιστημονικής Ιστορίας, έκρινε το αποτέλεσμα της μάχης των Πλαταιών πριν καν αυτή δοθεί. Με τη θριαμβευτική νίκη των Ελλήνων, επικυρώθηκαν τα κεκτημένα του Μαραθώνα και της Σαλαμίνας, και οι Πέρσες δεν επανήλθαν πια στον Ελληνικό χώρο. Ή Ελλάδα πήρε την πίστωση χρόνου που χρειαζόταν για να φτάσει τον πολιτισμό στον κολοφώνα του Χρυσού Αιώνα, τα επιτεύγματα του οποίου καταυγάζουν την Οικουμένη ως σήμερα. Και όλα αυτά γιατί ο Μακεδών είπε, «είμαι κι εγώ Έλληνας από αρχαίο γένος, και δεν θα ήθελα να δω την Ελλάδα, αντί ελεύθερη, υποδουλωμένη», κι έπραξε ανάλογα.

Δεν ήταν η πρώτη φορά που ο Αλέξανδρος Α΄ πρόσφερε στην Ελλάδα σπουδαίες υπηρεσίες. Ένα χρόνο νωρίτερα, είχε σώσει τον Θεμιστοκλή, ρισκάροντας, για μιαν ακόμη φορά, την τύχη του, τη δική του και του λαού του:

Ο Αθηναίος στρατηγός Θεμιστοκλής με 10.000 Έλληνες πολεμιστές φύλαγε τα Τέμπη, το στενό πέρασμα ανάμεσα στον Όλυμπο και τον Κίσσαβο, στο φαράγγι του ποταμού Πηνειού. Το πέρασμα αυτό χωρίζει (κι ενώνει) γεωγραφικά την Μακεδονία και την Θεσσαλία. Πολιτικά, η Μακεδονία ήταν ένα ελληνικό βασίλειο υποτελές στην παντοδύναμη περσική Αυτοκρατορία, ο Θεμιστοκλής φύλαγε τα σύνορα της ελεύθερης Ελλάδας από την αναμενόμενη επίθεση του Ξέρξη, του Πέρση Βασιλιά.

Ο Ξέρξης ήξερε ότι οι Έλληνες τον περίμεναν στα Τέμπη, και βρήκε έναν τρόπο να περάσει από αλλού, να επιτεθεί στους Έλληνες από πίσω και να τους περικυκλώσει, οπότε εύκολα θα τους σφαγίαζε.

Αλλά ο Αλέξανδρος Α΄ ήταν Έλληνας, και δεν μπορούσε να ανεχτεί να σφαγιασθούν οι Έλληνες υπερασπιστές και να υποδουλωθεί η Ελλάδα στους Πέρσες. Έστειλε λοιπόν ένα μήνυμα στον Θεμιστοκλή και τον ειδοποίησε για τα σχέδια του Ξέρξη... Αυτό δυστυχώς δεν έγινε λίγο αργότερα στις Θερμοπύλες, όπου κανείς δεν ειδοποίησε τους Έλληνες για τον ερχομό του Περσικού στρατού από την Ανόπαια οδό, που υπέδειξε ο ντόπιος προδότης Εφιάλτης, μια προδοσία που κόστισε την θυσία του Λεωνίδα και των Τριακοσίων του μαζί με τον Θηραμένη και τους Επτακόσιους Θεσπιείς, την καταστροφή της Αθήνας, και την προέλαση των Περσών, που ανακόπηκε μόνο με την νίκη στην ναυμαχία της Σαλαμίνας. Αν υπήρχε κι εκεί ένας Αλέξανδρος...

Για τις πολύτιμες υπηρεσίες του στα Τέμπη και στις Πλαταιές ο Αλέξανδρος Α΄ τιμήθηκε από τους Ελλανοδίκες της Πανελληνίου Αμφικτυονίας με ειδικό Δίπλωμα, όπου προσφωνούνταν «Έλλην των πάνυ Ελλήνων», δηλαδή Έλληνας από τους μεγαλύτερους Έλληνες. Τρία χρόνια μετά, συμμετείχε πανηγυρικά στους Ολυμπιακούς Αγώνες. Οι Αθηναίοι τον έκαναν επίτιμο Αθηναίο Πολίτη, ενώ χρυσός αδριάντας στήθηκε προς τιμήν του στο πανελλήνιο Ιερό του Απόλλωνα, στους Δελφούς. Αυτός ήταν ο Αλέξανδρος ο Α΄ ο Μακεδών, ο Φιλέλλην. Ο τιμητικός τίτλος Φιλέλλην αποδίδονταν με μεγάλη φειδώ και αποκλειστικά σε Έλληνες, που πρόσφεραν εξαιρετικές υπηρεσίες στην Ελλάδα.

Μετά τους Περσικούς πολέμους η Ελλάδα ανέκαμψε και πήρε την πίστωση του χρόνου που χρειαζόταν για να προλάβει να δώσει στην Ανθρωπότητα τον Χρυσό της Αιώνα, τον 5ο π.Χ. αιώνα που όλοι αναγνωρίζουν σαν το αποκορύφωμα του Παγκόσμιου πολιτισμού. Ο Χρυσός Αιώνας, που έδωσε τις τραγωδίες του Αισχύλου, του Ευριπίδη και του Σοφοκλή, τις κωμωδίες του Αριστοφάνη, τον Σωκράτη και τον Πλάτωνα, τον Παρθενώνα και τα κλασικά γλυπτά, και που το πνεύμα του συνοψίζεται στον Επιτάφιο του Περικλή:

Φιλοκαλούμεν μετ'ευτελείας, και φιλοσοφούμεν άνευ μαλακίας…

Δηλαδή, μας αρέσει το ωραίο, αλλά δεν ξιπαζόμαστε, και φιλοσοφούμε, χωρίς όμως να το παρακάνουμε, χωρίς να γινόμαστε μαλθακοί.

Η ΑΝΤΑΛΚΙΔΕΙΟΣ ΞΕΦΤΙΛΑ ΚΑΙ ΟΙ ΣΥΝΕΠΕΙΕΣ ΤΗΣ ΣΤΟ 2006

Ο Επιτάφιος του Περικλή ήταν και ο επιτάφιος του Κλασικού ελληνισμού. Εκφωνήθηκε για τους νεκρούς του Πελοποννησιακού πολέμου, που εξάντλησε την Ελλάδα και την έφερε πολύ κοντά στην ολική καταστροφή. Ο φονικότατος λοιμός της Αθήνας (κάποια θανατηφόρα επιδημία, άγνωστο ακριβώς ποια), που συνέβαλε σημαντικά στην τελική νίκη των Σπαρτιατών, πήρε και τη ζωή του ίδιου του Περικλή. Ακόμα και οι "νικητές" Σπαρτιάτες, όμως, βρέθηκαν στο τέλος του πολέμου αποδεκατισμένοι και εξουθενωμένοι.

Οι Πέρσες δεν έχασαν την ευκαιρία, και αυτό που δεν κατάφεραν να πετύχουν με τα όπλα το πέτυχαν με το πλήρωμα του χρόνου στην εξασθενημένη πια Ελλάδα με το χρήμα και με την διπλωματία. Ταυτόχρονα στην Δύση, παρόμοια πίεση με αυτήν πού ασκούσαν οι Πέρσες στην Ανατολή, ασκούσαν στη Μεγάλη Ελλάδα της Σικελίας και της νότιας Ιταλίας οι Καρχηδόνιοι, και σε μικρότερο βαθμό η ανερχόμενη δύναμη της Ιστορίας, οι Ρωμαιοι.

Για την κυρίως όμως Ελλάδα, το θλιβερό επιστέγασμα της Δόξας των Θερμοπυλών, της Σαλαμίνας, των Πλαταιών, και του Μαραθώνα, ήταν η εξευτελιστική Ανταλκίδειος ειρήνη: μια επαίσχυντη συνθήκη μεταξύ της Ελλάδας και της Περσικής Αυτοκρατορίας…

Οι νικητές του Πελοποννησιακού πολέμου και κυρίαρχοι της Ελλάδας, οι εκφυλισμένοι Σπαρτιάτες του Αγησίλαου, τα βρήκαν γρήγορα και πάλι σκούρα με την Αθήνα, που σιγά-σιγά ξανασήκωνε κεφάλι. Τσάκισαν λοιπόν με περσική βοήθεια τον Αθηναϊκό στόλο στους Αιγός ποταμούς, ο ηττημένος Αθηναίος ναύαρχος όμως τα έκανε πλακάκια με τους Πέρσες και αντιτσάκισε τον Σπαρτιατικό στόλο στην Κνίδο, και πάλι με περσική βοήθεια! Και όχι μόνο αυτό, αλλά ξαναέχτισε, και πάλι με περσικά χρήματα, τα τείχη της Αθήνας, που οκτώ χρόνια νωρίτερα είχε γκρεμίσει ο νικητής του Πελοποννησιακού πολέμου βασιλιάς της Σπάρτης Λύσανδρος, και πάλι με περσικά χρήματα, φυσικά. Σόδομα και Γόμορρα, δηλαδή.

Πανικόβλητοι προφανώς οι Σπαρτιάτες απέστειλαν τον Ανταλκίδα σαν δουλική αντιπροσωπεία στα Σούσα, με την ουρά κατεβασμένη, και πρόσφεραν στους Πέρσες γη και ύδωρ, καθιστώντας τους de facto ρυθμιστές των Ελληνικών πραγμάτων, και αναγνωρίζοντας στους Πέρσες την κυριαρχία στις Ελληνίδες πόλεις των μικρασιατικών παραλίων. Όλα αυτά για να εγγυηθούν οι Πέρσες, με το χρήμα και με την επιρροή τους, την Σπαρτιατική κυριαρχία στην Ελλάδα. Ουσιαστικά, για να δείξουν τα δόντια τους στην Αθήνα.

Κάπου είχαν ακούσει οι Πέρσες φαίνεται το "διαίρει και βασίλευε", κάμποσους αιώνες πριν ειπωθεί… Δίνουν λοιπόν μια, συλλαμβάνουν πάραυτα τον τέως φίλο τους τον Αθηναίο Ναύαρχο Κόνωνα, και βγάζουν μαζί με τους Σπαρτιάτες το εξής φιρμάνι - τελεσίγραφο:

«Ο βασιλιάς Αρταξέρξης θεωρεί δίκαιο να του ανήκουν όλες οι πόλεις της Ασίας, και οι Κλαζομενές, και από τα νησιά, η Κύπρος. Οι άλλες ελληνικές πόλεις, μικρές και μεγάλες, θα αφεθούν ελεύθερες, εκτός από τη Λήμνο, την Ίμβρο και την Σκύρο, που θα ανήκουν, όπως και πριν, στην Αθήνα. Όσους δεν αποδεχθούν την ειρήνη αυτήν, θα τους πολεμήσω, με συμμάχους όλους όσους θα την αποδεχθούν, από την ξηρά και από την θάλασσα, με τα όπλα και με τα χρήματα.»

Ο Θείος (θεϊκός) Πλάτωνας χαρακτήρισε το κείμενο αυτό, που μας το παρέδωσε ο Ξενοφών στα «Ελληνικά» του, αισχρό και προδοτικό. Για την επαίσχυντη αυτή Ειρήνη, που έμεινε στην ιστορία σαν Ανταλκίδειος, και τα όσα προηγήθηκαν, ο Αθηναίος ρήτορας Ισοκράτης έλεγε, κλαίγοντας σχεδόν, στον «Πανηγυρικό» του…

> *«Άλλοτε, εμείς περιορίζαμε τα όρια του κράτους του βασιλέως των Περσών, και κανονίζαμε το ποσοστό του φόρου τον οποίο έπρεπε να καταβάλουν ορισμένες υποτελείς του πόλεις, και του θέταμε φραγμούς στον ελεύθερο διάπλου των θαλασσών. Σήμερα, αντίθετα, εκείνος καθορίζει την ελληνική πολιτική κατάσταση, και υπαγορεύει στον καθένα τις υποχρεώσεις του, και μόνο που δεν διορίζει και σατράπες στις πόλεις της Ελλάδας. Γιατί, αν εξαιρέσουμε αυτόν, ποιος άλλος εξευτελισμός απομένει; Μήπως δεν διευθύνει εκείνος την πολιτική κατάσταση; Δεν κάνουμε ολόκληρο ταξίδι εμείς οι Έλληνες για να πάμε σ' αυτόν να κατηγορήσουμε ο ένας τον άλλον, σαν*

να ήταν ο αφέντης μας; Δεν τον προσφωνούμε με τον τίτλο του μεγάλου βασιλέως, σαν να ήμασταν αιχμάλωτοί του; Όταν πολεμούμε μεταξύ μας, δεν στηρίζουμε τις ελπίδες μας στην βοήθεια εκείνου, που με ευχαρίστηση θα εξόντωνε, αν μπορούσε, όλους μαζί τους Έλληνες; Αφού λοιπόν λάβουν όλα αυτά υπ' όψιν τους οι Έλληνες, επιβάλλεται να νιώσουν αγανάκτηση για το σημερινό κατάντημα, και να αποδώσουν μομφή στους Λακεδαιμονίους, γιατί ενώ κάποτε κήρυξαν τον Πελοποννησιακό πόλεμο με σκοπό την ελευθερία των Ελλήνων, κατέληξαν να παραδώσουν τους περισσότερους στους βαρβάρους».

Όλα αυτά έγιναν το 387π.Χ. Αν σάς θυμίζουν τίποτα από την σύγχρονη και την πρόσφατη ελληνική ιστορία, κάποια ταξίδια πρωθυπουργών στην Ουάσιγκτον, κάποιες εμφύλιες αλληλοφαγωμάρες, καλά κάνουν και σάς τα θυμίζουν, δυστυχώς η ιστορία επαναλαμβάνεται…

Ο ΜΕΓΑΣ ΑΛΕΚΟΣ ΚΑΙ ΟΙ (ΑΝ)ΑΞΙΟΤΙΜΟΙ ΚΛΗΡΟΝΟΜΟΙ ΤΟΥ

Στη θλιβερή αυτή κατάσταση, όπου οι Σπαρτιάτες με Περσική χρηματοδότηση ανταγωνίζονταν για την ηγεμονία της Ελλάδας με τους ανανήψαντες Αθηναίους και με τους Θηβαίους του Επαμεινώνδα ενώ οι Πέρσες έτριβαν τα χέρια τους καταχαρούμενοι, βλέποντας τους Έλληνες να αλληλοσπαράζονται χωρίς τελειωμό με τα χρήματα που εκείνοι υπερευχαρίστως τους χορηγούσαν, στην όμορφη λοιπόν αυτή κατάσταση έβαλε τέλος ο Φίλιππος Β΄ της Μακεδονίας, ο πατέρας του Μεγάλου Αλεξάνδρου. Κατέλαβε με φωτιά και με σίδερο όλη την κυρίως Ελλάδα, και την ένωσε με το ζόρι κάτω από την Βασιλική του Ποδάρα, βάζοντας τα θεμέλια για την πανελλήνια εκστρατεία του Μεγάλου Αλεξάνδρου στην Ασία. Εκστρατεία σχεδόν πανελλήνια, φυσικά: ήταν μια εκστρατεία όλων των Ελλήνων, πλην Λακεδαιμονίων, που δεν πήγαν, γιατί απαγορεύονταν από το Νόμο του Λυκούργου να συμμετέχουν σε εκστρατεία όπου δεν θα ήταν αυτοί οι αρχηγοί… Αλλά, για Λακεδαιμονίους θα μιλάμε τώρα;

…Κι απ' την θαυμάσια πανελλήνιαν εκστρατεία,
την νικηφόρα, την περίλαμπρη,
την περιλάλητη, την δοξασμένη
ως άλλη δεν δοξάσθηκε καμιά,
την απαράμιλλη, βγηκαμ' εμείς.
ελληνικός καινούργιος κόσμος, μέγας.
(…)
Για Λακεδαιμονίους θα μιλάμε τώρα…

Κ. Π. Καβάφης, "Πλην Λακεδαιμονίων"

Ο Μέγας Αλέξανδρος δεν εκδικήθηκε απλά τις Περσικές εκστρατείες του Ξέρξη και του Δαρείου, στο όνομα όλων των Ελλήνων, πλην Λακεδαιμονίων: συνέτριψε και κατέλυσε την κραταιά Περσική Αυτοκρατορία, την μεγαλύτερη και ισχυρότερη Αυτοκρατορία εκείνης της εποχής. Και πήγε κυριολεκτικά ακόμα παραπέρα, κατακτώντας το μεγαλύτερο μέρος του τότε γνωστού κόσμου. Άνοιξε διάπλατα τους δρόμους, έφερε σε επαφή λαούς που ως τότε βρίσκονταν σε απομόνωση μεταξύ τους, τους έδωσε μια κοινή γλώσσα, την ελληνική, και ένα κοινό Κράτος, προετοιμάζοντας το έδαφος για την πρώτη παγκοσμιοποίηση της Ιστορίας, την παγκοσμιοποίηση της Ρωμαϊκής Αυτοκρατορίας. Αν ζούσε, ξέρουμε πως είχε σκοπό να συνεχίσει το έργο του με την Εκστρατεία στην Δύση, απαλλάσσοντας την Μεγάλη Ελλάδα από την πίεση της Καρχηδόνας: στην περίπτωση που γινόταν αυτό, τότε ο Ελληνικός Πολιτισμός θα κύκλωνε την Μεσόγειο, όπως έκανε αργότερα η Ρώμη. Αν ζούσε λίγα χρόνια ακόμα, ίσως ο κόσμος να ήταν σήμερα πολύ διαφορετικός.

Όμως ο Μεγαλέκος πέθανε ξαφνικά, πολύ νέος ακόμα, και όλα τέλειωσαν απότομα. Πέθανε στην Βαβυλώνα το 323 π.Χ., υπό περίεργες συνθήκες, και σε πολύ περίεργη γενική κατάσταση: έχοντας αποξενώσει έως και δολοφονήσει τους παλιούς του φίλους και πιστούς συναγωνιστές (είπαμε, «ουδείς βεβαιότερος εχθρός του ευεργετηθέντος»), έχοντας πικράνει σε πολλές περιπτώσεις τους Μακεδόνες του, έχοντας υιοθετήσει τα περσικά ήθη και έθιμα, και διάγοντας μια ανατολίτικη ζωή, δηλαδή έκλυτη, σε σχέση με τον λιτό ελληνικό τρόπο ζωής που ως τότε ακολουθούσε. Πεθαίνοντας, δεν όρισε κανένα διάδοχο, παρά μόνο το Χάος: άναψε συνειδητά τεράστιες φωτιές, με την σιβυλλική του ρήση [αφήνω την Αυτοκρατορία μου] "τω κρατίστω", "στον ισχυρότερο". Οι καταστροφικότατοι εμφύλιοι πόλεμοι που άναψαν αυτές οι δύο λέξεις κράτησαν πολλές δεκαετίες, και τελικά συνέβαλαν τα μέγιστα στο γκρέμισμα της Μακεδονικής Αυτοκρατορίας και στην τελική υποδούλωση του Ελληνικού κόσμου στους Ρωμαίους. Πολύ Μεγάλος, τελικά, ο Μεγάλος: "Αφού Εγώ πεθαίνω, εσείς, να πάτε όλοι να σφαχτείτε", είπε, κι αποχώρησε…

Αμέσως μετά το θάνατό του, η Αυτοκρατορία διαμοιράστηκε μεταξύ των ισχυρότερων στρατηγών, των λεγόμενων και Επιγόνων, που άρχισαν αμέσως να αλληλοσφάζονται με χαρά, όπως ακριβώς διέταξε ο Μεγάλος: Ο μέγας στρατηγός Πτολεμαίος ο [γιος του] Λάγου πήρε την Αίγυπτο, όπου ίδρυσε την ένδοξη δυναστεία των Λαγιδών. Η δυναστεία των Λαγιδών έφτασε στο απόγειό της δόξας της, της δικής της και της Αιγύπτου, με τον Πτολεμαίο τον 7ο τον Ευεργέτη (143-116 π.Χ..), όνομα και πράγμα. Η Αυτοκρατορία των Πτολεμαίων υπήρξε το μακροβιότερο από τα Ελληνιστικά Βασίλεια, και έσβησε το 30 π.Χ., με την εκτέλεση από τους Ρωμαίους του τελευταίου Πτολεμαίου: του μικρούλη Καισαρίωνα, που δεν ήταν άλλος από τον Πτολεμαίο 15ο-16ο, γιο του Ιουλίου Καίσαρα και της τελευταίας Πτολεμαίας Βασίλισσας της Αιγύπτου, της γοητευτικής Μακεδόνισσας Κλεοπάτρας της 7ης. ΤΗΣ Κλεοπάτρας, που είχε ήδη αποπλανήσει τον Ιούλιο (που μετά έγινε Ιούλιος Καίσαρ),

που προσπάθησε να τον χρησιμοποιήσει για να αναστηλώσει το Πτολεμαϊκό Βασίλειο της Αιγύπτου, σε βάρος της Ρώμης. Αφού αυτός έφαγε το κεφάλι του, η Κλεοπάτρα την έπεσε επιτυχώς στον μεγαλύτερο εχθρό του, τον Μάρκο Αντώνιο... Πριν τους φάει όλους μαζί η μαρμάγκα, παναπεί ο θετός γιος της ο Οκταβιανός... Κορίτσι για σπίτι, δηλαδή... Ας πούμε ότι τα έκανε όλα για χάρη της χώρας της. Βέβαια η Αίγυπτος ήταν ουσιαστικά υπό Ρωμαϊκή κυριαρχία ήδη από τα τέλη του 2ου αι. π.Χ....

Κλεοπάτρα: Οι Αιγύπτιοι είναι ο πιο ένδοξος και ο πιο υπέροχος λαός που υπήρξε ποτέ.
Ιούλιος Καίσαρ: Όχι, αγαπητή μου. Οι Ρωμαίοι είναι ο πιο ένδοξος και ο πιο υπέροχος λαός που υπήρξε ποτέ.
Κλεοπάτρα (σπάζοντας ένα βάζο): Όχι, οι Αιγύπτιοι είναι οι καλύτεροι!
Ιούλιος Καίσαρ: Γιατί διαμαρτύρεσαι; Δεν είσαι αληθινή Αιγύπτια! Η καταγωγή σου είναι από την Ελλάδα! Είσαι ψευτοαιγύπτια!
Κλεοπάτρα (σπάζοντας άλλο ένα βάζο): Αργγγγγγγγγγγγγκκκκκκκκκκκ! (από τη γαλλική ταινία του 2000 "Αστερίξ και Κλεοπάτρα")

Αυτά στην Αφρική. Στην Ανατολή, ο έτερος μέγας στρατηγός Σέλευκος πήρε την τέως Περσική Αυτοκρατορία, που εκτεινόταν από την Ινδία μέχρι και την Μικρά Ασία. Με έδρα την Βαβυλώνα, ίδρυσε την δυναστεία των Σελευκιδών, που όμως δεν κράτησε πολύ... Τέλος ο στρατηγός Δημήτριος ο Πολιορκητής, γαμπρός του Μεγαλέκου, παντρεμένος με την ετεροθαλή αδελφή του Μεγάλου Θεσσαλονίκη, ναι, όπως η πόλη, αυτός ο ίδιος την ίδρυσε το 297 π.Χ. προς τιμήν της γυναίκας του, ο γαμπρός λοιπόν του Μεγάλου πήρε την Μακεδονία και την υπόλοιπη Ευρωπαϊκή Αυτοκρατορία, που περιλάμβανε για λίγο και τη νότια Ελλάδα.

Πέρα από τις δολοπλοκίες, τις δολοφονίες, τα μίση και την αλληλοφαγωμάρα που βασίλευαν πια παντού μετά τον θάνατο του μόνου συνεκτικού κρίκου αυτής της αχανούς επικρατείας, του ίδιου του Μεγαλέκου δηλαδή, υπήρχε και η έχθρα των περήφανων για τα περασμένα τους μεγαλεία νότιων Ελλήνων ("και διηγώντας τα να κλαις"...) απέναντι στους «βάρβαρους» Μακεδόνες «καταπιεστές», έχθρα που βρήκε την απόλυτη ενσάρκωσή της στο πρόσωπο του Αθηναίου ρήτορα Δημοσθένη.

Ο Δημοσθένης γεννήθηκε πνέοντας μένεα εναντίον του Φιλίππου Β΄ του Μακεδόνα, του πατέρα του Μεγαλέκου, που κατέκτησε όπως είπαμε και ένωσε υπό την βασιλική του Ποδάρα όλη την υπόλοιπη Περσο-Ελλάδα (για το "Περσο-", βλέπε προηγούμενο μέρος), και πέθανε βγάζοντας αφρούς ενάντια στον Μεγαλέκο τον ίδιο. Αλλά ο Δημοσθένης δεν ήταν καθόλου μόνος του: Σε κάθε ελληνική πόλη υπήρχαν δύο αντιμαχόμενα κόμματα που κυριολεκτικά αλληλοφαγώνονταν, (σας θυμίζει τίποτα αυτό;), το ένα φιλομακεδονικό, ίσον κάτι σαν «φιλομοναρχικό», και το άλλο αντιμακεδονικό, ίσον κάτι σαν «δημοκρατικό». Αυτή η πολιτική αλληλοφαγωμάρα ήταν η βασική αιτία της σταδιακής κατάκτησης του Ελλαδικού χώρου από την Ρώμη, η ίδια αλληλοφαγωμάρα που μας κόστισε, πολύ αργότερα, αλλά με συγκλονιστικά παρόμοιο τρόπο, την παραλίγο κατάπνιξη της Επανάστασης του 21, τη Μικρασιατική Καταστροφή, έναν καταστροφικότατο Εμφύλιο πόλεμο καπάκι στον Β΄ Παγκόσμιο, και την τραγωδία της Κύπρου, μεταξύ πολλών άλλων.

Η αλληλοφαγωμάρα, η αιώνιά μας κατάρα...

Περί ελευθερίας

Keim

Η ελευθερία είναι ένα θέμα ΚΛΙΣΕ στα μπλογκ όλου του κόσμου. Πώς να αντισταθώ; Γράφω μερικές σκέψεις στο λεπτό.

Στο λεξικό Τεγόπουλος – Φυτράκης, η ερμηνεία της λέξης έχει ως εξής:

1) ανεξαρτησία από κάθε βία ή επίδραση

2) (ειδ.) η εθνική ή πολιτική ανεξαρτησία, αυτοτέλεια

3) το σύνολο των δικαιωμάτων του πολίτη σύμφωνα με τα συνταγματικά θέσμια

4) άνεση, ευκινησία

5) έλλειψη ηθικού περιορισμού

Τα αντίθετα της λέξης είναι η "δουλεία" και η "σκλαβιά".

"Την ενδεκάτη εντολή την ξέρουν μόνο οι τρελοί και όλης της γης οι σκλάβοι", τραγουδάει η Νανά Μούσχουρη. Είναι η ενδέκατη εντολή που λέγεται πως αντιπροσωπεύει το "ζήσε ελεύθερα". Όσοι ζούνε ελεύθερα και ανεξάρτητα από τους ηθικούς φραγμούς του κόσμου, καταλήγουν περιθωριακοί και "τρελοί". Οι σκλάβοι γνωρίζουν καλά αυτό που δεν έχουν: την ελευθερία. Οι σκλάβοι, με την ευρεία έννοια του όρου, σκλάβοι είμαστε όλοι, υποταγμένοι στις επιταγές κάθε εποχής, στα "πρέπει" και τα "μη".

Τι μπορούμε να κάνουμε για να προσεγγίσουμε την όποια αφηρημένη έννοια της «ελευθερίας»; Να καταλήξουμε τρελοί και περιθωριακοί. Να ξεφύγουμε από την ρουτίνα της καθημερινότητας που μας σκλαβώνει. Δουλειά. Υποχρεώσεις. Κοινωνικό γίγνεσθαι. «Τι θα πει ο κόσμος;» Καθημερινά υποβαλλόμαστε σε ψυχαναγκαστικές πράξεις που δε συνάδουν με την ελευθερία, όπως:

1. **Να σιδερώνουμε τα ρούχα που φοράμε,** όσο βαρετό και αν είναι. Φανταστείτε να κυκλοφορούμε με τσαλακωμένα ρούχα. FREE ΚΑΤΑΣΤΑΣΗ, που μας κατατάσσει άμεσα στους δακτυλοδεικτούμενους.
2. **Να προσπαθούμε να φτιάξουμε την εικόνα μας γενικότερα**, να στρώσουμε το μαλλί, να περιποιηθούμε εν πάση περιπτώσει το εξωτερικό μας περίβλημα, να πλησιάσουμε τα πρότυπα ομορφιάς και της «μόδας». Ποιος τη γ*μάει την ομορφιά και τη μόδα; Ποιος ορίζει αυτά τα πρότυπα; Πρότυπα που ούτως ή άλλως στο πέρασμα των αιώνων αλλάζουν. Θυμάμαι από την Ιστορία Τέχνης πως κάποτε, πριν χιλιάδες χρόνια, της μόδας ήτανε οι στρουμπουλές γυναίκες. Και επίσης οι τριχωτοί άνδρες. Τώρα χτυπιόμαστε στα γυμναστήρια για την «ομορφιά», να είμαστε «φιτ», για να μην πω και για τις αποτριχώσεις. (Θα μπορούσαμε να κυκλοφορούμε γυμνοί… καταλήγοντας στο Δαφνί.)
3. **Να σκύβουμε το κεφάλι στα αφεντικά,** για να μη χάσουμε τη δουλειά μας, κάπως πρέπει να βγάζουμε τα προς το ζην. Να υποκύπτουμε σε παράλογες απαιτήσεις και παραξενιές των αφεντικών. Να κουνάμε το κεφάλι συγκαταβατικά λέγοντας ότι έχουν πάντα δίκαιο. Να δουλεύουμε υπερωρίες και σαββατοκύριακα χωρίς να αμειβόμαστε αναλόγως.
4. **Να τρώμε τζανκ φουντ.** Ό,τι πιο βολικό και γρήγορο, επιζήμιο για την τσέπη και εξαιρετικά συμφέρον για τις αλυσίδες γρήγορης εστίασης. Που να συντηρείς τον δικό σου λαχανόκηπο τη σήμερον εποχή; Ή να φτιάχνεις το δικό σου ψωμί; Άσε που δεν μένει και χρόνος.
5. **Να υποτασσόμαστε** υποσυνείδητα ή και ευσυνείδητα στην ηλιθιότητα της τηλεόρασης.
6. **Να ψηφίζουμε πολιτικούς** που ξέρουμε πως δεν θα καλυτερέψουν τίποτα στη ζωή μας.
7. **Να υποκύψουμε σ' ένα γάμο** και να πιστέψουμε πως αυτή πρέπει να είναι η εξέλιξη μας, πως η αγάπη και η ευτυχία μπορούν να κρατήσουν για πάντα, απλά μετά από κάποιο διάστημα αποδεικνύεται ότι στην περίπτωση μας συμβαίνει να είμαστε λιγάκι άτυχοι.
8. **Να προσπαθούμε ν' αποκτήσουμε κάτι που έχει και ο διπλανός μας.** Π.χ. ένα ωραίο πολυτελές αυτοκίνητο ή μια καινούργια επίπεδη τηλεόραση 40 ιντσών. Μπορεί να λυπόμαστε τα παιδιά στις χώρες του Τρίτου Κόσμου, όσα όμως παιδιά ζούνε υπό "συνθήκες εξαθλίωσης", τη στιγμή που δεν γνωρίζουν τι έχει ο υπόλοιπος κόσμος γύρω τους, δεν κυνηγούν υλικά αγαθά και είναι ευτυχισμένα με ό,τι διαθέτουν.
9. **Να φανατιζόμαστε εξ απαλών ονύχων με διάφορες ιδέες και πεποιθήσεις,** για παράδειγμα θρησκευτικές ή πολιτικές, και να μην μπορούμε να ξεφύγουμε από αυτές, να μην μπορούμε να σκεφτούμε χωρίς «σύνορα», ελεύθερα.

ΤΙ ΕΙΝΑΙ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ; Πως θα την προσεγγίσουμε; Προσωπικά, πιστεύω πως ελευθερία δεν είναι να κάνεις τα πράγματα που θέλεις. Εξάλλου, δεν μπορούμε να κάνουμε πάντα ό,τι θέλουμε, μπορούμε όμως να προσεγγίζουμε αυτό που θέλουμε με άλλους τρόπους.

*(Είδα μια ταινία μικρού μήκους της Ιρίνας Μπόικο, «Δίπλα στην άκρη της μπλε-μπλε θάλασσας». Έτσι όπως τα 'φερε η γ*μημένη ζωή δε θα μπορούσε ποτέ η ηρωίδα με την μικρή κόρη της να πάνε έστω και για*

μια εβδομάδα διακοπές δίπλα στη θάλασσα, σ' ένα νησί. Το ήθελε πολύ η μικρή. Κάθε χρόνο η μαμά της υποσχόταν πως θα πάνε διακοπές, κάθε χρόνο τελικά δεν μπορούσαν… Ονειρευόταν τις διακοπές και τη θάλασσα η μικρή. Που να φτάσουν τα φράγκα της μαμάς – ήταν διαζευγμένη - που δούλευε μόνη για να τα βγάλει πέρα…. Μια μέρα το ποτήρι ξεχείλισε. Πήρε την μικρή. Δεν πήγανε σε νησί. Αλλά στην κοντινότερη ακρογιαλιά που βρήκανε και την άραξαν εκεί…).

Σίγουρα, ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ δεν είναι να κάνουμε τα πράγματα που θέλουμε. Δεν μπορούμε πάντα να τα κάνουμε. ΑΛΛΑ ΤΟΥΛΑΧΙΣΤΟΝ, ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ ΕΙΝΑΙ να ΜΗΝ κάνουμε τα πράγματα ΠΟΥ ΔΕΝ ΘΕΛΟΥΜΕ… Με αυτή τη σκέψη στο μυαλό μου, έφυγα από αρκετές δουλειές, γιατί δεν ήθελα να πέφτω θύμα της εκμετάλλευσης της εργασίας. Ίσως κάποτε με αυτά τα μυαλά, καταλήξω μόνος και άστεγος, κάπου στο κέντρο της Αθήνας, κάνοντας κατάληψη σ' ένα κατουρημένο παγκάκι. **Τουλάχιστον θα 'χω μείνει ΠΙΣΤΟΣ στα ελεύθερα πιστεύω μου.**

Ελευθερία είναι να μην κάνουμε ΤΑ ΠΡΑΓΜΑΤΑ που ΔΕΝ ΘΕΛΟΥΜΕ…. Ή να ΜΗΝ κάνουμε τα πράγματα που «ΠΡΕΠΕΙ» να κάνουμε. Όπως το να «ερωτευτούμε» και να «παντρευτούμε». Σύμφωνα με μια πικρόχολη άποψη, πολλοί άνθρωποι δεν θα ερωτεύονταν ποτέ, αν δεν είχαν ακούσει για τον έρωτα στη ζωή τους. Και κανείς δεν θα παντρευόταν, αν κάποιος δεν είχε «επινοήσει» τον γάμο. Θα υπήρχε ενδεχομένως μια πιο ελεύθερη μορφή συμβίωσης.

Η ελευθερία, πιστεύω πως είναι εξαδέλφη της ΕΥΤΥΧΙΑΣ, αλήθεια πείτε μου, δεν θα ήμασταν λιγάκι πιο ευτυχισμένοι αν ΔΕΝ ΚΑΝΑΜΕ όσα πράγματα ΔΕΝ ΘΕΛΟΥΜΕ ΝΑ ΚΑΝΟΥΜΕ αλλά υποκύπτουμε σ' αυτά;

ADSL: Διπλάσια ονομαστική ¼ πραγματική

http://aggelos-x-aggelos.blogspot.com *Aggelos-xaggelos*

Πριν από 5 μήνες αγόρασα ένα πακέτο ADSL από τη Forthnet. Όταν πήγα από τα γραφεία τους για να κάνω την αίτηση, μου είπαν ότι μπορούσα αντί για έξι μήνες στα 384 kbps να επιλέξω 5 μήνες στα 512. Δεν υπήρξε δεύτερη σκέψη, είπα ναι. Μετά από 12 ατελείωτες μέρες αναμονής έλαβα ένα sms που με ειδοποιούσε ότι η σύνδεση είχε γίνει.

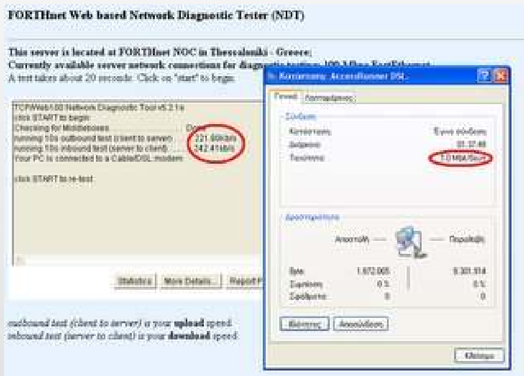
Ηδονή! Από τα 3-4 kbps που κατέβαζα με την PSTN είχα φτάσει τα 45-60. Οι σελίδες άνοιγαν λες και ήταν αποθηκευμένα αρχεία. Το refresh είχε γίνει παιχνιδάκι. Η inetrnetική μου ζωή είχε πάρει πια το σωστό δρόμο.

Επειδή, όμως, όπως λέει και ο Ντοστογιέφσκι, όλα τα συνηθίζει το κάθαρμα ο άνθρωπος, κάποια στιγμή έγινε και αυτό ρουτίνα. Δεν με εντυπωσίαζε πλέον το νούμερο που έβλεπα, αντιθέτως τσαντιζόμουν πολύ αν κάποτε έπεφτα κάτω από το 40. Και τότε δέχτηκα μια μαχαιριά. Άκουσα ένα φίλο μου να λέει ότι ο ΟΤΕ θα διπλασιάσει όλες τις ταχύτητες, λόγω του ότι έχουμε ακριβό internet στην Ελλάδα, και έτσι όποιος είχε πληρώσει 384 θα του το έκανε 512, το 512 θα το έκανε 1024 και πάει… τρέχοντας. Και αυτός είχε otenet! Όταν ξεπρασίνισα από τη ζήλια μου, έμαθα ότι αυτό θα το έκαναν και οι άλλες εταιρείες, αλλά όχι αμέσως.

Όμως ο θεός της ζήλιας αυτή τη φορά ήταν μαζί μου. Έτσι, ένα πρωί, συνδέομαι στο inetrnet και βλέπω το μαγικό 1Mbps! Η καλή μου η Forthnet δεν με άφησε να στεναχωρηθώ για πολύ. Παρόλα αυτά, ξεκινώντας το κατέβασμα, διαπίστωσα ότι τώρα κατέβαζα πιο αργά από πριν. Η ταχύτητα με το ζόρι έφτανε τα 35 ενώ ο μέσος όρος ήταν τα 17-25. Το πρώτο που σκέφτηκα ήταν ότι είχα ιό. Κανένα πρόβλημα, έκανα format. Καμία αλλαγή, τσάμπα ο κόπος.

Τους πήρα, λοιπόν, τηλέφωνο, έτοιμος να βρίσω χοντρά. Κάνε αυτό, κάνε restart, κάνε εκείνο, ξανά restart…

(Παρένθεση για να ευθυμήσουμε. Ξέρετε τι είναι το restart; Είναι η τέχνη της ξεκούρασης. Όσο είμαστε στον υπολογιστή είμαστε απασχολημένοι. Όταν όμως για κάποιο λόγο χρειαστεί restart, τότε μπορούμε να στρίψουμε τσιγάρο, να φτιάξουμε καφέ, ή να πάμε τουαλέτα. Για αυτό μην το βλέπεται πλέον σαν re-start, αλλά σαν rest-art ή αλλιώς the art of resting. Αυτός είναι και ο λόγος που η Microsoft έφτιαχνε παλιότερα τα windows έτσι ώστε να κολλάνε συνέχεια. Παλιές καλές εποχές, τώρα ούτε και αυτά κολλάνε συχνά – άρα δουλεύουμε περισσότερο).

Φωτό από την testing page της forthnet.

Όταν τα κάναμε όλα, και είδε ότι δεν τρέχει κάτι με το μηχάνημα ή τη σύνδεση, μου είπε να μην ανησυχώ γιατί όλος κόσμος είχε το ίδιο πρόβλημα. Ο ΟΤΕ, από τότε που άρχισε να διπλασιάζει τις ταχύτητες, άρχισε να κάνει και εργασίες βελτίωσης, γιατί οι γραμμές δεν επαρκούσαν. Έτσι, μέχρι το τέλος του Νοέμβρη όλοι θα σερνόμαστε. Κανένα πρόβλημα αφού είναι για καλό, αλλά στην πράξη μας διπλασίασε την ταχύτητα και μετά μας την έριξε στο ένα τέταρτο. Μου έδωσε και μια διεύθυνσή τους για να δω την πραγματική μου ταχύτητα και ιδού ο πόνος της πραγματικότητας σε αντίθεση με τη θεωρία.

Έρποντας λοιπόν και εγώ σας γράφω τούτο το κείμενο. Αν κάποιος αντιμετωπίζει το ίδιο πρόβλημα ας αφήσει ένα σχόλιο συμπαράστασης. Θα με κάνει να αισθανθώ λιγότερο κορόιδο.

Το ίντερνετ σκότωσε τη μουσική (κι άλλα παραμύθια)

http://bizwriter.wordpress.com *Bizwriter*

Πριν από πολλά, πολλά χρόνια (μετρώντας σε internet time), στα τέλη της δεκαετίας του '90, αρθρογράφοι, επιχειρηματίες, επενδυτές, σύμβουλοι κι άλλοι, έλεγαν κι έγραφαν "το internet αλλάζει τα πάντα", "η 'Νέα Οικονομία' είναι εδώ", "η στρατηγική είναι νεκρή", "αυτοί είναι οι νέοι κανόνες του επιχειρείν" κ.λπ.

Δεν ήταν όμως έτσι. Όπως διαπίστωσε πολύς κόσμος, μετά το ξεφούσκωμα του nasdaq βέβαια, η "Νέα Οικονομία" ήταν περισσότερο μπαρούφες παρά πραγματικότητα. Το internet δεν άλλαξε, τελικώς, τα πάντα. Βέβαια, πολλοί -οι συνήθεις ύποπτοι- βγήκαν κερδισμένοι από όλο εκείνο το hype: πάσης φύσεως αναλυτές, σύμβουλοι επιχειρήσεων, συγγραφείς επιχειρηματικών βιβλίων κι άλλοι. Οι περισσότεροι, όμως, επενδυτές κυρίως, οι οποίοι έκαναν σαν τρελοί να πάρουν ένα κομμάτι από το IPO της εκάστοτε dot-com ακόμη το φυσάνε και δεν κρυώνει.

Η πραγματικότητα είναι ότι οι επιχειρήσεις εκείνης της εποχής, είτε μιλάμε για dot-com είτε για καθιερωμένες επιχειρήσεις, στην προσπάθειά τους να ανταγωνιστούν στο internet παραβίασαν κάθε θεμελιώδη αρχή επιχειρηματικής στρατηγικής (corporate strategy).

Αντί να εστιάσουν στην κερδοφορία, προσπάθησαν άκριτα να "μαζέψουν" όσο γίνεται περισσότερους πελάτες μέσω της παροχής εκπτώσεων προς τους καταναλωτές, κινήτρων προς τους προμηθευτές τους κι αλόγιστης χρήσης της διαφήμισης.

Αντί να προσπαθήσουν να παράσχουν "αξία" (value) ώστε να κάνουν τους πελάτες τους να πληρώσουν μια ικανοποιητική τιμή γι' αυτήν, επέλεξαν να βγάλουν χρήματα έμμεσα μέσω των click-through και παρόμοιων διαφημιστικών ενεργειών.

Με δυο λόγια, η δημιουργία ανταγωνιστικού πλεονεκτήματος (competitive advantage) δεν απαιτούσε τότε (ούτε απαιτεί τώρα) την εφαρμογή εξωτικών, "νέων" κανόνων. Αυτό που απαιτείται είναι η κατανόηση κι εφαρμογή των θεμελιωδών αρχών της στρατηγικής που έχουν αποδείξει την αξία τους εδώ και χρόνια.

Όσοι από εσάς έχετε σπουδάσει διοίκηση επιχειρήσεων, μάρκετινγκ και τα συναφή (πρέπει λογικά να) γνωρίζετε τον Michael E. Porter και το έργο του. Τα βιβλία του Competitive Strategy και Competitive Advantage μπορεί να μην διαβάζονται τόσο εύκολα όσο κάποια άλλα σύγχρονα business books της κακιάς ώρας... αλλά σίγουρα αποτελούν must read για οποιονδήποτε θέλει να κατανοήσει τι είναι η στρατηγική.

Σε ένα άρθρο του, που δημοσιεύθηκε στο Harvard Business Review, με τίτλο Strategy and the Internet (full text [.pdf]), ο Porter βάζει τα πράγματα στη θέση τους.

Στο άρθρο του ο Porter εξηγεί γιατί:

1. το internet δεν είναι "disruptive" για τους περισσότερους κλάδους κι εταιρείες.
2. σπάνια εξουδετερώνει τις πηγές (σύμφωνα με το γνωστό framework των πέντε δυνάμεων) ανταγωνιστικού πλεονεκτήματος· τουναντίον, τις καθιστά ακόμη πιο αναγκαίες.
3. το internet αυτό καθαυτό θα εξουδετερωθεί ως πλεονέκτημα δεδομένου ότι όλες οι εταιρείες αργά ή γρήγορα το ενστερνίζονται.

Επιπλέον, ο Porter καταρρίπτει διάφορους μύθους, όπως είναι το first-mover advantage, η δύναμη των virtual εταιρειών, τα network effects ενώ, επίσης, εξηγεί ότι το internet δεν απαρχαιώνει αλλά συμπληρώνει τις υφιστάμενες πρακτικές του επιχειρείν. Τέλος, περιγράφει τις αναγκαίες στρατηγικές τόσο για τις dot-com όσο και για τις παραδοσιακές εταιρείες.

Εάν αναλογισθούμε ότι σήμερα, στην εποχή του λεγόμενου Web 2.0, η ιστορία μοιάζει να επαναλαμβάνεται (βλ. Dot-Com Bubble, Part II? Why It's So Hard to Value Social Networking Sites), η ανάλυση του Porter γίνεται ακόμη πιο χρήσιμη. Αξίζει. Διαβάστε την.

Ζω, σκέφτομαι, κοιμάμαι...

http://mikropaidi.pblogs.gr *BlueBloy*

Στη ζωή μου μπορώ να κάνω πολλά πράγματα ταυτόχρονα. Μπορώ να διαβάζω τα μαθήματα μου και να παρακολουθώ τηλεόραση, να παίζω πιάνο και να τρώω παράλληλα (με το άλλο χέρι βρε κουτό), να κάνω μπάνιο και να μιλάω στο τηλέφωνο, κτλ κτλ... Ο μπαμπάς αναρωτιέται πώς καταφέρνω μερικές από τις δυαδικές ενέργειες και πάντα αναφέρει ειρωνικά, ειδικά όταν με πιάνει να διαβάζω μπροστά από την τηλεόραση, πώς τα καταφέρνω, και ότι μόνο ο Ναπολέων μπορούσε να κάνει δύο πράγματα ταυτόχρονα....

Ωστόσο υπάρχουν 3 πράγματα που δεν μπορώ να τα κάνω ποτέ ταυτόχρονα.... Στη ζωή μου κάνω 3 πράγματα, πάντα μόνα τους... Ζω, σκέφτομαι και κοιμάμαι........ Ναι ναι ναι...

Δυστυχώς όταν ζω, δεν μπορώ να σκέφτομαι ή / και να κοιμάμαι, όταν σκέφτομαι δεν μπορώ να ζω ή / και να κοιμάμαι και όταν κοιμάμαι δεν μπορώ να σκέφτομαι ή / και να ζω...

Και όντως....

Ζω, καθημερινά από τη στιγμή που θα ξυπνήσω, τρέχω, πάω σε δουλειές, βιάζομαι, μιλάω, εξυπηρετώ κόσμο στη δουλειά....

Σκέφτομαι, το βράδυ όταν ξαπλώσω στο κρεβάτι όπου δεν κάνω τίποτα άλλο από το να περιμένω να με πάρει ο ύπνος... Πράγμα πολύ βαρετό, πίστεψέ με. Ε, και όσο περιμένω σκέφτομαι. Σκέφτομαι τη μέρα, τι έγινε, με ποιους μίλησα, τι είπα, τι θα 'πρεπε να χω πει κτλ κτλ.... Την ημέρα και ενώ τρέχω για όλες τις δουλειές δυστυχώς δεν έχω χρόνο να σκεφτώ αυτά που σκέφτομαι στο κρεβάτι μου πριν κοιμηθώ.

Κοιμάμαι, όταν δηλαδή φιλοτιμηθεί και έρθει ο ύπνος να με πάρει... Όπου εκεί, ούτε ζω, ούτε σκέφτομαι... Κοιμάμαι και ονειρεύομαι, η κοιμάμαι σαν το βόδι....

Αυτά για σήμερα... Εδώ βρέχει τρομερά... Ωραίο πράγμα η βροχή..... Μου χτυπά το τζάμι δειλά και μου γράφει "μου λείπεις".... χμμμμμ

Εσύ και ο άλλος το Σάββατο

http://metafragmenoi.blogspot.com *Pink Revolution*

Σιωπή. Αυτό ίσως είναι το μεγαλύτερο πλεονέκτημα του να ζεις σε ένα σπίτι μόνος σου. Ανοίγεις τα μάτια σου όταν ξυπνάς και βλέπεις το ταβάνι. Ανέκφραστο και σοβαρό, σε καλωσορίζει και πάλι στην πραγματικότητα χωρίς όμως να βγάλει άχνα. Σηκώνεσαι, πλένεσαι, πίνεις καφέ, ντύνεσαι και δεν ακούς τίποτα. Κι ύστερα συνειδητοποιείς ότι έχεις ένα ολόκληρο σαββατοκύριακο στη διάθεσή σου. Είναι τόση η χαρά που δεν την αντέχεις και ξαναπέφτεις στο κρεβάτι. Κοιτάς το ταβάνι και σε κοιτάει κι αυτό, πάντα σιωπηλό. Εσύ του μιλάς, του αναλύεις πράγματα, βρίζεις, κάνεις γκριμάτσες κι αυτό σ' ακούει χωρίς να αρθρώσει λέξη. Βαρέθηκες; Δεν πειράζει. Ώρα να αυτοσχεδιάσεις. Σκέφτεσαι τι θέλεις να κάνεις, τοποθετείς τους πρωταγωνιστές στις θέσεις τους, κάθεσαι κι εσύ στη θέση σου και η παράσταση αρχίζει. Υπέροχη παράσταση. Εσύ είσαι ο συγγραφέας, ο σκηνοθέτης, ο βασικός πρωταγωνιστής. Κι αν δεν πάει καλά χέστηκες. Το ξανακάνεις από την αρχή. Σηκώνεσαι από την πολυθρόνα που καθόσουν, σκοτώνεις τη συμπρωταγωνίστρια που τόλμησε να σου κάνει ένα μορφασμό, βάζεις το συμπρωταγωνιστή σου να ακουμπήσει στον τοίχο κοιτώντας τον καναπέ, κάθεσαι εσύ στον καναπέ, ανάβεις τσιγάρο κι η παράσταση ξαναρχίζει από την αρχή. Μεγάλο πράγμα η σιωπή.
Πωπώ, με κείνα και με τούτα η ώρα πέρασε. Είπαμε, είναι Σάββατο απόψε. Τι, δεν θα βγεις; Α, όλα κι όλα, ωραία η σιωπή, αλλά δεν θα γίνεις κι αντικοινωνικός κιόλας. Το Σάββατο οι άνθρωποι βγαίνουν για να διασκεδάσουν. Δεν το άκουσες, το είπε κι η κοπελίτσα στο ραδιόφωνο. Εμπρός, ντύσου να φύγουμε. Άντε, ακόμα να ετοιμαστείς, δεν θα σε περιμένω για πάντα.

Ώρες-ώρες, θες να τον σκοτώσεις. Το καταλαβαίνω καλέ μου, αλλά τι να κάνεις; Είσαι καταδικασμένος να ζεις μαζί του για πάντα. Τυχερός όμως είσαι απόψε. Μόλις έπιασε μπόρα και η Αθήνα

θα είναι άδεια. Τι καλύτερο θα μπορούσε να σου συμβεί. Ευτυχώς, η στάση είναι κάτω από το σπίτι σου.

Βγαίνοντας από την πόρτα, να σου δυο γκόμενες με γόβα στιλέτο και κακόγουστα μαύρα φορέματα. Έχουν κουρνιάσει στην είσοδο της πολυκατοικίας για να μη βραχούν και χαχανίζουν ακατάπαυστα. Θες να τις κλωτσήσεις και να τους αδειάσεις τη σακούλα με τα σκουπίδια που 'χει μέσα και τα γιουβαρλάκια που είχε φέρει η μάμα το προηγούμενο Σάββατο. Δεν το κάνεις όμως γιατί ο άλλος θα σου βγάλει τα μάτια. Α, όλα κι όλα, θα σου πει, όταν είμαστε σπίτι κάνε ότι θες, αλλά έξω θα 'μαστε κύριοι. Δε θα με κάνεις εσύ ρεζίλι.

Ευτυχώς, ήρθε γρήγορα το λεωφορείο. Έχεις εισιτήριο; Πού λες να πάμε; Εγώ προτείνω Κολωνάκι. Τι λες κι εσύ; Καλέ σου μιλάω. Τι παράξενος που 'χεις γίνει πια. Μια βόλτα είπαμε να πάμε και θα μου το βγάλεις ξινό. Να, σήκω, φτάσαμε στο Σύνταγμα. Α, τι ωραία, κόπασε κι η βροχή.

Ο άλλος ετοιμάζεται να περάσει απέναντι για ν' ανέβει προς Κολωνάκι, αλλά εσύ δεν θα του κάνεις τη χάρη. Αφού η Όαση είχε κλείσει, στρίβεις κι αρχίζεις να καταβαίνεις τη Μητροπόλεως. Ο κακομοίρης τρέχει να σε προλάβει. Θαυμάσια, το καφέ στη γωνία με την Ευαγγελιστρίας είναι σχεδόν άδειο. Πιάνεις μια καλή θέση, παραγγέλνεις και αρχίζεις το αγαπημένο σου σπορ: χαζεύεις το δρόμο και τους περαστικούς. Ο άλλος σου κρατάει μούτρα. Θύμωσε που τον έφερες εδώ και δεν σου μιλάει. Τυχεράκια, σιωπή. Η βροχή έχει ξαναδυναμώσει. Κοιτάς το δρόμο και χάνεσαι. Ο άλλος ψιλοβαριέται, ξεφυλλίζει την εφημερίδα, κουνάει το πόδι του, καπνίζει. Που και που, κοιτάει και κείνος το δρόμο, βλέπει τις λιγοστές παρέες και τα αμάξια που κατεβαίνουν προς του Ψυρρή, αναστενάζει και σκέφτεται πως θα ήθελε και κείνος να είναι ντυμένος όμορφα, χτενισμένος και παρφουμαρισμένος, αξιοπρόσεκτος, πετυχημένος και έτοιμος για ξέφρενα σαββατόβραδα. Ώρες-ώρες σου θυμίζει τους "απέναντι" που έλεγε κι η Frosoula, κι αυτό σε εξοργίζει και σε κάνει να τον σιχαίνεσαι. Τελοσπάντων, βαρέθηκες κι είπες να σηκωθείς.

Που θα πάμε, σε ρωτάει όλο περιέργεια. Προχώρα και βλέπουμε, του απαντάς κοφτά. Σκύβει το κεφάλι και σ' ακολουθεί. Δεν είναι η μέρα του σήμερα. Κατά βάθος έχει αρχίσει και κείνος να αρέσκεται στο ρόλο της ατυχήσασας συμβίας που η μοίρα της έμελλε να δεθεί για πάντα μ' έναν χαμένο. Βέβαια, και συ ακόμα τον αγαπάς κατά βάθος. Του αναγνωρίζεις τις προσπάθειες που κάνει. Διαφορετικά, θα χες βρει τον τρόπο να απαλλαγείς απ' αυτόν μια και καλή.

Περνάς γύρω από τη μητρόπολη και χάνεσαι στα στενάκια προς την Πλάκα. Τι όμορφη που είναι αυτή η γωνιά της Αθήνας, ειδικά τη νύχτα κι όταν ψιλοβρέχει. Τα στενά ερημώνουν και είναι λες και βρίσκεσαι στο σκηνικό μιας ταινίας. Μπορείς να σιγοτραγουδάς, να μιλάς με τον άλλο, να γελάς, να κλαις, να φαντάζεσαι ιστορίες και τη ζωή όπως τη θες εσύ. Σήμερα, θα 'ταν ωραία ν' ανέβαινες στην Ακρόπολη. Θ' άρεσε και στον άλλο. Το σκέφτεσαι, κοιτάς τον ιερό βράχο αλλά νιώθεις εξαντλημένος. Αλήθεια, γιατί κουράζεσαι τόσο εύκολα τον τελευταίο καιρό; Τελικά, το παίρνεις απόφαση, δεν θ' ανέβεις. Τι θα κάνουμε, θα γυρίσουμε σπίτι, σε ρωτά αποκαμωμένος σχεδόν ψιθυριστά. Το σκέφτεσαι λίγο μιας και συ δεν θες να γυρίσεις ακόμη. Θυμάσαι που 'χαμε δει ένα μαγαζάκι στη Βουλής; Θες να πάμε να πιούμε ένα κρασί, τον ρωτάς. Σου γνέφει καταφατικά.

Αρχίζεις να κατεβαίνεις προς τα κάτω, περνάς από την Κυδαθηναίων, χώνεσαι πάλι στα στενά και φτάνεις στη Βουλής. Ανοιχτό είναι. Έξω δεν κάθεται κανείς, είναι όλοι μέσα και παρακολουθούν τον αγώνα. Μα καλά πόσο έχει κρατήσει αυτός ο αγώνας; Στις εννιάμιση δεν άρχιζε; Καλύτερα. Εσένα δεν σε πειράζει, θα 'χεις την ησυχία σου. Το γκαρσόνι σε κοιτάει λίγο σαν εξωγήινο, σου φέρνει το κρασί και θεωρεί καλό να σε ψυχαγωγήσει. Ξαφνικά, αρχίζεις ν' ακούς σε πολύ χαμηλή ένταση την Έλλη να αναρωτιέται "τι της έχεις βρει, τι της έχεις βρει, ώρες την κοιτώ σου λέω μα δε βλέπω κάτι ωραίο". Αχ, καλοσύνη βέβαια του παιδιού, αλλά μάλλον λίγο άστοχη η επιλογή. Πάντως το κρασί είναι πολύ ωραίο κι είναι καλά γιατί ακόμα ψιλοβρέχει. Έρχεται και κάθεται και ένα ζευγάρι τουρίστες. Πλάκα έχουν, πενήντα και κάτι, ήρθαν στην Ελλάδα για τον ήλιο και τους βρήκε η βροχή. Παρατηρείς λίγο τους τουρίστες, λίγο το απέναντι νεοκλασικό, λίγο το δρόμο. Ο άλλος δεν μιλάει. Κοιτάζει σιωπηλός τους τουρίστες και χαμογελά. Ξέρεις τι σκέφτεται. Του αρέσει να βλέπει τέτοια ζευγάρια, ανθρώπους κάποιας ηλικίας που δεν το βάζουν κάτω, κάνουν τα ταξίδια τους, πίνουν το ποτό τους, γελάνε κι είναι ερωτευμένοι ακόμα ο ένας με τον άλλο. Όλα είναι ωραία μέχρι που εμφανίζεται ένας μαλάκας με το τζιπ του ο οποίος προσπαθεί να παρκάρει στη Βουλής όπου ούτε Smart δε χωράει να περάσει. Morbleu!!! Είχε δεν είχε, στα 'σπασε τα νεύρα ο κύριος. Καιρός να φεύγεις.

Θα περπατήσουμε, σε ρωτάει. Φυσικά, του λες, και ξεκινάς για το Σύνταγμα. Παίρνεις το Βήμα και μετά η πεπατημένη. Μία από τις αγαπημένες σου βόλτες. Ζάππειο, Αρδηττού, Μετς, Πρώτο Νεκροταφείο, Αγία Φωτεινή. Πότε ψιλοβρέχει και πότε σταματά. Έχει ελάχιστο κόσμο. Κάνεις και κανα-δυο στάσεις στο πράσινο, απλά και μόνο για να συνειδητοποιήσεις πως εσύ δεν έχεις καμιά δουλειά εκεί πέρα, και συνεχίζεις να περπατάς χωρίς ομπρέλα μες στο ψιλόβροχο. Τι να την κάνεις την ομπρέλα αφού δεν έχεις πουθενά να πας. Εσύ εξάλλου την αγαπάς τη βροχή. Όταν πια φτάνεις στη Συγγρού, αποφασίζεις να πάρεις ένα ταξί και να γυρίσεις πίσω. Έχει πάει σχεδόν τέσσερις πια. Ο άλλος σε ακολουθεί στωικά. Είπαμε δεν ήταν η βραδιά του απόψε. Μιλάει εκείνος βέβαια με το λαλίστατο ταξιτζή αφού εσύ δεν έχεις καμία διάθεση. Στην αρχή, μέχρι που ξέχασες να του πεις που πας.

Στο σπίτι, πέφτεις στο κρεβάτι χαρούμενος αφού τελικά σου άρεσε η βόλτα σου η αποψινή. Κοιτάς το ταβάνι και σκέφτεσαι ότι αύριο πρέπει να ανέβεις επάνω. Κυριακάτικο γεύμα με την οικογένεια. Δεν έχεις καμία όρεξη αλλά πρέπει να πας. Ευτυχώς, θα αναλάβει δράση ο άλλος. Θα μιλά, θα ρωτάει, θα σχολιάζει και θα είναι ένας πρόσχαρος γιος ώστε κανείς να μην καταλάβει ότι εσύ θα προτιμούσες να είσαι παρέα με το αγαπημένο σου ταβάνι. Ύστερα σκέφτεσαι ότι μετά ξανάρχεται η Δευτέρα. Θα πρέπει και πάλι να συρθείς στη δουλειά, να βλέπεις φάτσες που σιχαίνεσαι, να κάνεις κάτι που δεν σου λέει τίποτα πια. Κι όλο το βάρος πέφτει στις πλάτες του άλλου που θα πρέπει να 'ναι επαγγελματίας, να προσπαθεί να δουλέψει ενώ εσύ έχεις παραιτηθεί από καιρό πια. Κοιτάς το ταβάνι που σε συντροφεύει τις νύχτες πιστά έντρομος κι απελπισμένος, και κείνο σου χαμογελά και σου λέει σιωπηλά: Κοιμήσου. Δεν ωφελεί να σκοτίζεσαι πια. Εγώ θα 'μαι πάντα εδώ για να σου μιλώ σιωπηλά.

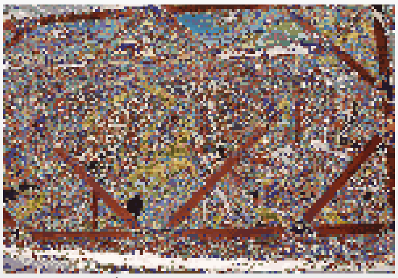
Η τέχνη των δημόσιων χώρων

http://korinthos.blogspot.com/ *Mike*

Τι μένει άραγε στο μυαλό ενός ανθρώπου που μόλις επισκέφθηκε μια πόλη; Ποια θα ήταν η εικόνα της Αθήνας χωρίς τον Παρθενώνα; Του Παρισιού χωρίς τον Πύργο του Άιφελ; Της Νέας Υόρκης χωρίς τους ουρανοξύστες της; Είναι αλήθεια πως είναι η υπογραφή της τέχνης και της τεχνικής που ανεξίτηλα διαμορφώνει την εικόνα μιας πόλης. Αλλά πέρα από την ιστορική διαδρομή αιώνων ή χιλιετιών, που απαιτούν ένα μέγα-έργο, υπάρχει και η καθημερινή εικόνα της πόλης που φέρουμε όλοι μέσα μας. Μιας εικόνας που έχει να κάνει με κτίρια που γνωρίσαμε, με στέκια, με γειτονιές. Μιας εικόνας που, πέρα από το χώρο, επεκτείνεται στο χρόνο. Το χρονικό εύρος αυτής της εικόνας ξεκινά από την πόλη του παππού μας και φτάνει στις μέρες μας. Κάθε φορά που θυμάμαι τον παππού μου το Γιώργο, προσπαθώ να θυμηθώ το καφενείο του Μανιάτη, όπου έπαιζε πρέφα.

"Everglades" by Jan Kolenda & John Foster, 2003
Foster is a professor at Broward Community College and Kolenda is a teacher at the Museum.

τοιχογραφία του Joseph Hindley, στο αεροδρόμιο της Quad City

Κάθε γενιά λοιπόν προσθέτει κάτι και φεύγοντας, αφήνει κάτι πίσω της που οι νεότεροι γνωρίζουν –έστω και αχνά– και που συνήθως αφήνεται να αργοσβήνει. Είναι ως ένα σημείο φυσικό. Το παλιό κτίριο θα δώσει τη θέση του σε ένα νεότερο. Αυτό που λείπει είναι τα σταθερά σημεία, τα ορόσημα. Προέκυψε έτσι μια ασυνέχεια, μια παύση της ιστορίας, μια αμήχανη βουβαμάρα που στην περίπτωση της Κορίνθου χρονολογείται από το 1928, μετά το νέο ρυμοτομικό, που είναι ακόμη σήμερα ό,τι καλύτερο έχει να επιδείξει αυτή η πόλη. Να γιατί τα έργα τέχνης των δημόσιων χώρων είναι απαραίτητα σε μια πόλη. Γιατί προσωποποιούν τους χώρους, γιατί θυμίζουν σε όλους πως κάποιος άλλος πέρασε από εκεί και άφησε κάτι πίσω του, γιατί αποκαθιστούν το νήμα της ιστορίας. Γιατί στην εποχή της αποπροσωποποίησης και της ανωνυμίας, προσθέτουν κάποιες προσωπικές πινελιές. Όχι όμως ρε γαμώτο μόνο με την ηρωική τους μορφή, δηλαδή τους ανδριάντες. Υπάρχουν και άλλες μορφές τέχνης των δημόσιων χώρων (public art). Όπως οι τοιχογραφίες. Όχι η γελοία συνθηματογραφία, ή το βιαστικό spray των πιτσιρικάδων, αλλά η αληθινή τοιχογραφία.

τα παγκάκια, (οι φωτο από διαγωνισμό στη Laguna Beach για παγκάκια, αλλά εκεί θα βρείτε και πολλά άλλα έργα τέχνης για δημόσιους χώρους)

ακόμα και τα καπάκια της αποχέτευσης, μπορούν όπως δείχνουν και οι φωτογραφίες να γίνουν αντικείμενα τέχνης.

Αλλά και οτιδήποτε επαναλαμβανόμενο όπως οι κάλαθοι αχρήστων (η φωτο από το Trash can Project, στο οποίο συμμετείχαν σχολεία)

Ο κόσμος είναι γεμάτος με λαμπερά παραδείγματα. Αν εμείς επιλέγουμε να τα αγνοούμε, τότε είμαστε χωριάτες εξ ορισμού. Διαφωνείτε; Τότε ας φτιάξουμε μια διεύθυνση 'τέχνης δημόσιων χώρων' στο δημαρχείο μας. Όπως έχουν τόσες και τόσες πόλεις σε όλο τον πολιτισμένο κόσμο.

Gabriel Garcia Marquez saying goodbye

"Αν ο Θεός ξεχνούσε για μια στιγμή ότι είμαι μια μαριονέτα φτιαγμένη από κουρέλια και μου χάριζε ένα κομμάτι ζωή, ίσως δεν θα έλεγα όλα αυτά που σκέφτομαι, αλλά σίγουρα θα σκεφτόμουν όλα αυτά που λέω εδώ.

Θα έδινα αξία στα πράγματα, όχι γι' αυτό που αξίζουν, αλλά γι' αυτό που σημαίνουν.

Θα κοιμόμουν λίγο, θα ονειρευόμουν πιο πολύ, γιατί για κάθε λεπτό που κλείνουμε τα μάτια χάνουμε εξήντα δευτερόλεπτα φως. Θα συνέχιζα όταν οι άλλοι σταματούσαν, θα ξυπνούσα όταν οι άλλοι κοιμόταν. Θα άκουγα όταν οι άλλοι μιλούσαν, και πόσο θα απολάμβανα ένα ωραίο παγωτό σοκολάτα!

Αν ο Θεός μου δώριζε ένα κομμάτι ζωή, θα ντυνόμουν λιτά, θα ξάπλωνα μπρούμυτα στον ήλιο, αφήνοντας ακάλυπτο όχι μόνο το σώμα αλλά και την ψυχή μου.

Θεέ μου, αν μπορούσα, θα έγραφα το μίσος μου πάνω στον πάγο και θα περίμενα να βγει ο ήλιος. Θα ζωγράφιζα μ' ένα όνειρο του Βαν Γκογκ πάνω στα άστρα ένα ποίημα του Μπενεντέτι κι ένα τραγούδι του Σερράτ θα ήταν η σερενάτα που θα χάριζα στη σελήνη. Θα πότιζα με τα δάκρια μου τα τριαντάφυλλα, για να νοιώσω τον πόνο από τ' αγκάθια τους και το κοκκινωπό φιλί των πετάλων τους...

Θεέ μου, αν είχα ένα κομμάτι ζωή... Δεν θα άφηνα να περάσει ούτε μία μέρα χωρίς να πω στους ανθρώπους ότι αγαπώ, ότι τους αγαπώ. Θα έκανα κάθε άνδρα και γυναίκα να πιστέψουν ότι είναι οι αγαπητοί μου και θα ζούσα ερωτευμένος με τον έρωτα.

Στους ανθρώπους θα έδειχνα πόσο λάθος κάνουν να νομίζουν ότι παύουν να ερωτεύονται όταν γερνούν, χωρίς να καταλαβαίνουν ότι γερνούν όταν παύουν να ερωτεύονται! Στο μικρό παιδί θα έδινα φτερά, αλλά θα το άφηνα να μάθει μόνο του να πετάει. Στους γέρους θα έδειχνα ότι το θάνατο δεν τον φέρνουν τα γηρατειά αλλά η λήθη. Έμαθα τόσα πράγματα από σας, τους ανθρώπους... Έμαθα πως όλοι θέλουν να ζήσουν στην κορυφή του βουνού, χωρίς να γνωρίζουν ότι η αληθινή ευτυχια βρίσκεται στον τρόπο που κατεβαίνεις την απόκρημνη πλαγιά. Έμαθα πως όταν το νεογέννητο σφίγγει στη μικρή παλάμη του, για πρώτη φορά, το δάχτυλο του πατέρα του, το αιχμαλωτίζει για πάντα.

Έμαθα πως ο άνθρωπος δικαιούται να κοιτά τον άλλον από ψηλά μόνο όταν πρέπει να τον βοηθήσει να σηκωθεί. Είναι τόσα πολλά τα πράγματα που μπόρεσα να μάθω από σας, αλλά δεν θα χρησιμεύσουν αλήθεια πολύ, γιατί όταν θα με κρατούν κλεισμένο μέσα σ' αυτή τη βαλίτσα, δυστυχώς θα πεθαίνω.

Να λες πάντα αυτό που νιώθεις και να κάνεις πάντα αυτό που σκέφτεσαι. Αν ήξερα ότι σήμερα θα ήταν η τελευταία φορά που θα σ' έβλεπα να κοιμάσαι, θα σ' αγκάλιαζα σφιχτά και θα προσευχόμουν στον Κύριο για να μπορέσω να γίνω ο φύλακας της ψυχής σου. Αν ήξερα ότι αυτή θα ήταν η τελευταία φορά που θα σ' έβλεπα να βγαίνεις απ' την πόρτα, θα σ' αγκάλιαζα και θα σού 'δινα ένα φιλί και θα σε φώναζα ξανά για να σου δώσω κι άλλα. Αν ήξερα ότι αυτή θα ήταν η τελευταία φορά που θα άκουγα τη φωνή σου, θα ηχογραφούσα κάθε σου λέξη για να μπορώ να τις ακούω ξανά και ξανά. Αν ήξερα ότι αυτές θα ήταν οι τελευταίες στιγμές που σ' έβλεπα, θα έλεγα "σ' αγαπώ" και δεν θα υπέθετα, ανόητα, ότι το ξέρεις ήδη.
Υπάρχει πάντα ένα αύριο και η ζωή μάς δίνει κι άλλες ευκαιρίες για να κάνουμε τα πράγματα όπως πρέπει, αλλά σε περίπτωση που κάνω λάθος και μας μένει μόνο το σήμερα, θα 'θελα να σου πω πόσο σ' αγαπώ κι ότι ποτέ δεν θα σε ξεχάσω.

Το αύριο δεν το έχει εξασφαλίσει κανείς, είτε νέος είτε γέρος. Σήμερα μπορεί να είναι η τελευταία φορά που βλέπεις τους ανθρώπους που αγαπάς. Γι' αυτό μην περιμένεις άλλο, κάν' το σήμερα, γιατί αν το αύριο δεν έρθει ποτέ, θα μετανιώσεις σίγουρα για τη μέρα που δεν βρήκες χρόνο για ένα χαμόγελο, μια αγκαλιά, ένα φιλί και ήσουν πολύ απασχολημένος για να κάνεις πράξη μια τελευταία τους επιθυμία. Κράτα αυτούς που αγαπάς κοντά σου, πες τους ψιθυριστά πόσο πολύ τους χρειάζεσαι, αγάπα τους και φέρσου τους καλά, βρες χρόνο για να τους πεις "συγνώμη", "συγχώρεσέ με", "σε παρακαλώ", "ευχαριστώ" κι όλα τα λόγια αγάπης που ξέρεις.

Κανείς δεν θα σε θυμάται για τις κρυφές σου σκέψεις. Ζήτα απ' τον Κύριο τη δύναμη και τη σοφία για να τις εκφράσεις. Δείξε στους φίλους σου τι σημαίνουν για σένα."

Βλάσης Μπονάτσος: 14.10.2004

Τα χρόνια περάσαν τον είδανε όλοι και ήταν πολύ ευτυχισμένος
οι νέοι γεράσαν και φύγαν οι γέροι και φεύγει και αυτός ο καημένος
μαζεύεται πλήθος να τον χαιρετήσει κανένας πια δε γελάει
στα ουράνια ο Γαρύφαλος βρίσκεται τώρα και με τους αγγέλους μιλάει

Για κάθε τι που σε λυτρώνει να τ' αγαπάς.
Για κάθε τι που σε σκοτώνει αγάπα το πιο πολύ.

Έλενα Σιούφτα

Άννα μου! Αδελφούλα μου! Ψυχούλα μου! Εύχομαι αυτό το γράμμα να σε βρει καλά. Τόσο καλά όσο είμαι κι εγώ! Είμαι ευτυχισμένη Αννούλα μου. ευ-τυ-χι-σμέ-νη. Γνώρισα το πιο απίθανο παιδί. έναν τρελό τρελό ονειροπόλο, που κατάφερε να μου γεμίσει την ψυχή με μουσικές και χρώματα. Κάποιον που δε λέει ποτέ "ΕΓΩ"...

Πόσο πολύ θα 'θελα να ήσουν τώρα εδώ! Να μοιραστούμε όλη αυτή τη χαρά, όλο αυτό τον καταιγισμό από ιδέες, όνειρα κι οράματα. Να ζήσουμε μαζί σ' αυτό τον προσωρινό παράδεισο της ευτυχίας. Το ξέρω ότι δε θα κρατήσει πολύ, αλλά μπορώ τουλάχιστον να ζήσω, όσο πιο έντονα γίνεται ετούτη τη στιγμή. να βυθιστώ στη γαληνεμένη θάλασσα που μου προσφέρει. να πω κι εγώ, επιτέλους, μια φορά ότι "η ζωή είναι ωραία", και να το εννοώ.

Πρέπει να γνωρίσεις τον Ν. ρε Άννα, πρέπει να τον γνωρίσεις. Μόλις τον γνώρισα, απ' την πρώτη φορά που μιλήσαμε, κατάφερε και μπήκε στην καρδιά μου, μίλησε στην ψυχή μου, περπάτησε μέσα απ' τους διαδρόμους των πονεμένων μου ματιών και σε κείνα τα βρεγμένα με δάκρυα μονοπάτια, διάβασε της ζωής μου - της ψυχής μου - την ιστορία.

Μπήκε με φοβερή ευκολία στο υποσυνείδητό μου. Στην αρχή τρόμαξα, αλλά μετά αφέθηκα. Μπορείς να το διανοηθείς Άννα; Εγώ, η Ελένη, η εσωστρεφής, η κυκλοθυμική, η τόσο πεισματάρα, άδειασα την ψυχή μου στα χέρια, στα στοχαστικά, τρυφερά μάτια κάποιου αγνώστου!

Δεν το περίμενα από τον εαυτό μου, ο οποίος - το ομολογώ -, εξακολουθεί να με εκπλήττει. Δεν ξέρω τι ήταν στ' αλήθεια εκείνο που με έκανε να βγω απ' την ψυχολογική φυλακή που είχα τόσο περίτεχνα κτίσει. Δεν ξέρω αν ποτέ αυτό θα μπορούσε να συμβεί, κάτω από διαφορετικές, λιγότερο ανώδυνες για μένα, συνθήκες...

Αλλά, το να βρίσκεσαι σ' ένα πάρτι εγκατελειμμένη απ' τ' αγόρι σου. να βγαίνεις στον κήπο, να κάθεσαι σε μια γωνιά και να κλαις· και ξαφνικά να εμφανίζεται ένας άγνωστος από το πουθενά· και να δείχνει αληθινό ενδιαφέρον για σένα· και να βλέπεις στα μάτια του ότι δε λέει ψέματα· και να σου μιλά λες και σε ξέρει για χρόνια· κι έτσι απρόσμενα, να μετατρέπεται σε εξομολογητή και παρηγορητή σου· ε, λοιπόν, αυτό είναι κάτι που δε συμβαίνει κάθε μέρα!

Ρε Άννα, μ' αυτόν το μεγάλο γνωστό και άγνωστο μίλησα, όπως δε μίλησα ποτέ με κανένα άλλο στη ζωή μου! "Σίγουρα κάπου θα υπάρχει κάποιος που να ξέρει πως ν' ακούει και να μιλά". Αυτό μου είπες κάποτε. Να που είχες δίκιο! Τον βρήκα... Μάλλον, με βρήκε! Αλλά πολύ φοβάμαι ότι βρήκε λάθος άτομο Άννα μου. Δεν είμαι φτιαγμένη για κείνον. Εγώ είμαι φτιαγμένη για τον Μ., με όλη τη σκληρότητά του. Ποτέ δε μου άρεσε εκείνο, που φάνταζε στα μάτια ιδανικό. Τον Μ. τον χρειάζομαι σαν εραστή· τον Ν. για να μου θυμίζει ότι έχω ψυχή. Το πάλεμα της σάρκας με το πνεύμα!

Λίγες μέρες μετά που τον γνώρισα, ένα βράδυ σιωπηλό που βρισκόμουνα στο κρεβάτι με τον Μ. κι έγραφα κάτι, σκέφτηκα ότι αν υπάρχει σ' αυτό τον κόσμο ένα άτομο που θα μπορούσε να ζήσει ποτέ μ' αυτό τον άνθρωπο, να γίνει η αδελφή ψυχή του, είσαι εσύ! Μονάχα εσύ· με το φλογισμένο σου βλέμμα, με τη σιωπηλή σου αποφασιστικότητα· εσύ, που κάνεις πάντα ό,τι θέλεις, όσο δύσκολο κι αν φαντάζει στα μάτια των άλλων· εσύ, που δέχεσαι τους άλλους όπως είναι· εσύ, που αγαπάς τον κόσμο όλο. Μονάχα εσύ!

Άννα, ο Ν. κατέφθασε στη ζωή μου σα θείο δώρο. Προτού τον γνωρίσω ήμουνα σαν ένα αστέρι, που σιγά-σιγά έχανε τη δύναμή του, κι άρχισε να τρεμοσβήνει. μέχρι, που ήλθε αυτός κι έφερε μαζί του περίσσιο φως, μια καινούρια λάμψη.

Ακούγεται τρελό το να νοιάζεσαι για κάποιον άλλο περισσότερο απ' ό,τι νοιάζεσαι για το ταίρι σου; για κάποιον που γνώρισες μόλις χθες; Δεν ξεχωρίζω πια τα όρια, ανάμεσα στο λογικό και το παράλογο· ίσως να μην υπάρχουν άλλωστε.

Είμαι γυναίκα, και μέσα μου υπάρχει μια αιώνια σύγκρουση ανάμεσα στα πάντα και το τίποτα. Είμαι πλήρης αντιθέσεων. Η καρδιά μου με πάει όπου εκείνη θέλει. Τη μια δεν υπάρχει λογική, μόνο συναίσθημα. την άλλη το αντίθετο. Τη μια τάζει στον ένα τον ουρανό και τη γη, και την άλλη παραδίδεται στην αγκαλιά ενός που μόλις γνώρισε!

Ο Ν. δεν είναι σαν τους άλλους. Δεν ανήκει στη φυλή της συνήθειας. Αντιπροσωπεύει το κάθε τι το διαφορετικό. Είναι σαν ένας... αγγελιοφόρος ονείρων! Δε νοιάζεται καθόλου για τα καθημερινά κι εφήμερα. Δεν τον ενδιαφέρει τι θα φέρει γι' αυτόν η επόμενη μέρα· απλά, θα τη ζήσει. Δεν τον απασχολεί αν θα φάει ή αν θα μείνει νηστικός. Δε δίνει μία για το τι πιστεύουν οι άλλοι για κείνον. Είναι ακριβώς εκείνο το είδος άντρα που φοβίζει τις γυναίκες· όπως εσύ είσαι το είδος γυναίκας που φοβίζει τους άντρες. Δεν προσφέρει ασφάλεια, είναι απρόβλεπτος - μπορεί να φύγει για διακοπές στη Σαλονίκη και να βρεθεί στο

Δουβλίνο -, δεν εκπλήσσεται εύκολα, αλλά δε θεωρεί και τίποτα σα δεδομένο.

Αυτό τον άνθρωπο, θα μπορούσα μονάχα να τον αγαπήσω, όχι να τον ερωτευτώ! Και τον αγαπώ, με μια βαθιά αγάπη, που γεννήθηκε απ' τη μια στιγμή στην άλλη. Αγαπώ αυτό που είναι: η χαμένη αθωότητά μας, ο καταπνιγμένος μας ρομαντισμός, μια παλλόμενη καρδιά!

Εύχομαι κάποια μέρα να μπορέσω να τον ξεπληρώσω για το καλό που μου 'χει κάνει, αν και ο ίδιος δεν περιμένει καμιά ανταμοιβή…

Πίστευα πως αγαπούσα, μέχρι που μου εξήγησε τι πάει να πει Αγάπη! Νόμιζα πως πονούσα, μέχρι που μου εξήγησε τι πάει να πει Πόνος! Φανταζόμουνα πως έκανα όνειρα, μέχρι που μου εξήγησε ότι "η ζωή που φτιάχνουμε με τα χρώματα της καρδιάς της γης", είναι το Όνειρο! Ήξερα πολλά, και δεν ήξερα τίποτα!

Όλο για τον Ν. σου γράφω σήμερα, αλλά δεν υπάρχει τίποτ' άλλο, που ν' αξίζει τόσο όσο αυτός, στη ζωή μου. Αχ, πόσο θα ήθελα να μην ήσουν τώρα τόσο μακριά. Να τον γνώριζες. Να έβλεπες ότι έχω δίκιο. Να ένιωθες τους παλμούς της ύπαρξής του. Να γευόσουν το μέλι απ' τα λόγια του. Να τον έβλεπες στα μάτια όπως τον είδα εγώ, για να καταλάβεις… Να καταλάβεις ότι στ' αλήθεια, εσύ κι αυτός είστε αδελφές ψυχές, φτιαγμένες απ' το ίδιο καλούπι, πλην όμως σε διαφορετικά μέρη της γης.

Το πιστεύεις, πως τώρα που κάθομαι εδώ και σου γράφω, είναι ζωγραφισμένο στα χείλη μου το πιο πλατύ χαμόγελο; Τον σκέφτομαι και χαμογελώ! Για φαντάσου! Και ξέρεις, νιώθω πως σα φτάσει η τελευταία μου ώρα σε τούτη τη γη, καθώς θα σβήνω απ' το χάρτη των σωμάτων, η στερνή μου σκέψη, το στερνό χαμόγελο θα 'ναι για κείνον.

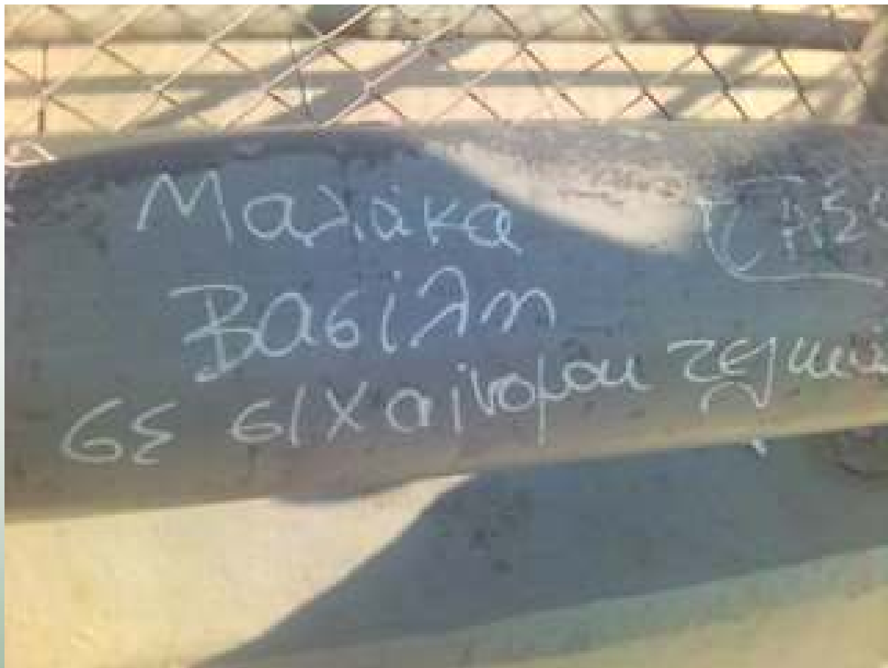
Ω, δεν είναι εκπληκτικό, αυτό που μου συμβαίνει; Πολλές φορές, για να πω την αλήθεια, νιώθω άβολα· φοβάμαι πως δεν αξίζω όλ' αυτά που μου δίνει· πως είμαι μικρή, πολύ μικρή για την αγάπη του. Είναι δυνατόν, εκείνο που αγαπάς να σε φοβίζει; Μπορεί ποτέ κανείς να φανταστεί, ότι λυπάμαι βαθιά όταν καταλάβω ότι μ' αγαπούν; Ίσως να φταίει η μέχρι πρόσφατα ανύπαρκτη αυτοπεποίθησή μου, καθώς και η ψευδαίσθηση ότι όλοι είναι οι ίδιοι· ότι κανείς δε σε αγαπά γι' αυτό που είσαι· η έμμονη ιδέα ότι όλοι θέλουν να πάρουν κάτι από σένα…

Ο Ν. μου απέδειξε ότι η ανθρωπιά, η συμπόνια, η αγάπη, οι μεγάλες ψυχές, υπάρχουν ακόμα. Με έκανε να πιστέψω περισσότερο στη ζωή και στ' όνειρο.

Δεν ξέρω πού θα καταλήξει αυτή η ιστορία, αλλά εσύ, Αννούλα μου, θέλω να ξέρεις ότι η αδελφούλα σου είναι ευτυχισμένη - όσο θα μπορούσε ποτέ να είναι - και σ' αγαπά γι' αυτό που είσαι!

Κλείνω τώρα. Θα περιμένω γράμμα σου. Μη με παραμελήσεις και "ζήσε το τώρα", όπως λέει κι ο ποιητής μου!…

Βασίλη
γουστάρω
τρελά τα

Μαλάκα
Βασίλη

"Ορισμένα τινά Ελληνικά θήλεα ζητούν να δοθή ψήφος εις τας γυναίκας. Σχετικώς με το ίδιον τούτο θέμα διαπρεπέστατος επιστήμων είχεν άλλοτε αναπτύξη από του βήματος της Βουλής το επιστημονικώς πασίγνωστον, άλλως τε, γεγονός ότι παν θήλυ διατελεί εις ανισόρροπο και έξαλλον πνευματικήν κατάστασιν ωρισμένας ημέρας εκάστου μηνός.
Επειδή, εν τούτοις, αι ημέραι αύται, δεν συμπίπτουν ως προς όλα τα θήλεα, είναι αδύνατον να ευρεθεί ημέρα πνευματικής ισορροπίας και ψυχικής γαλήνης όλων των θηλέων, ώστε την ευτυχή εκείνη ημέραν να ορίζωνται αι εκάστοτε εκλογαί. Η γυναικεία συνεπώς ψήφος είναι πράγμα επικίνδυνον, άρα αποκρουστέον".

("Νέα Ημέρα", 20.3.1928)

Αν ζούσαμε σε τσόντα

http://tolisbak.blogspot.com

Γουρουνόπουλο

....έτσι θα ήταν η ζωή μας

- Ολες οι γυναίκες φτανουν μεχρι 35 ετών. Μετα πεθαινουν
- Δεν υπάρχουν κινέζοι άνδρες.
- Οι γυναικες δεν είναι ποτε έφηβες. Πάνε κατευθείαν στα 25 και εχουν κοτσιδάκια.
- Όλοι οι άντρες πανε γυμναστηριο
- Όλοι οι αντρες εχουν ξυρισμένο σωμα
- Όλες οι γυναικες ειναι ξυρισμένες (παντου)
- Όλοι και όλες εχουν τατουαζ
- Οι γυναίκες δεν έχουν ποτέ πονοκέφαλο.
- Οι γυναίκες δεν έχουν ποτέ περίοδο.
- Ολοι οι άντρες εχουν μεγάλα και αλύγιστα εργαλεία που τελειωνουν μετα απο καμια ωρα συνεχους απασχολησης
- Στη δουλεια οι υφιστάμενες γυναίκες εχουν πάντοτε όρεξη για ερωτικα παιχνιδια με τους προϊσταμενους τους
- Δεν υπάρχει αντρας που να εργάζεται και να μην υποκύπτει στις ορεξεις της διευθυντριας
- Κατά τη διαρκεια της εφηβειας ο αντρας πηγαινει με ολες του τις συμμαθητριες και δεν υπαρχει η λεξη χυλοπιτα
- Στο στρατόπεδο παντα θα υπάρχει μια γυναικα
- Στις γυναικείες φυλακές ειναι όλες λεσβίες
- Στο συνεργείο αυτοκινητων η γυναίκα δεν πληρωνει ποτέ με χρηματα
- Οι σωστες συζυγοι ειναι αυτες που ανηκουν σε ολους
- Οι σωστοι συζυγοι ειναι αυτοι χαιρονται να μοιραζονται τη γυναικα τους
- Οταν δυο τυποι πηδανε μια γυναικα δεν υπαρχει ποτε περιπτωση το ενα πεος να ακουμπησει το αλλο. Τα παντα ειναι υπολογισμενα με ακριβεια χιλιοστου
- Ο αντρας ποτε δεν κουραζεται απο τη δουλεια, ποτε δεν δινει προτεραιοτητα σε κατι αλλο και ποτε δεν βλεπει μπαλα
- Οποιοδηποτε παντρεμενο ζευγαρι εχει κορη, πρεπει να αναγκασει τον οικογενειακο φιλο να τη μυησει στον ερωτα
- Οι γυναίκες δεν εγκυμονούν και δεν τεκνοποιουν
- Ολοι και όλες ειναι νεοι ωραίοι και επιτυχημένοι
- Δεν υπαρχει άβαφη και αμακιγιάριστη γυναικα
- Σε οποιοδηποτε ταξιδι με οποιοδηποτε μεσο μεταφορας, θα σου κατσει τουλαχιστον μια γκομενα
- Ολες οι γυναίκες που ειναι γραμματείς τον παίρνουν
- Ολες οι καθηγητριες πάνε με τους μαθητες τους και αντίστοιχα ολοι οι καθηγητες με τις μαθήτριες
- Καμια λεσβία δεν ειναι ακριβως λεσβια. Κατα βαθος θέλουν και hetero, για αυτο πάντοτε έχουν και την απαραίτητη γκαμα σε πλαστικά εξαρτηματα
- Ολοι οι σπιτονοικυρηδες έχουν υπηρετριες. Αν δεν εχουν σιγουρα η γειτονισα θα συναψει σχεσεις μαζι τους
- Ολα τα μπαλκόνια εχουν θεα σε μια γκόμενα που τα βγαζει και τον παιρνει ασυστολα.

- Καμια γυναικα δεν ξερει να μαγειρεύει. Για τις εξαιρεσεις, το γαλα και η σαντιγυ ειναι σεξουαλικα εδεσματα
- Ο καθαριστής πισινας, ο κηπουρος, ο πιτσαδόρος και ο ταχυδρομος εχουν παντα μεγαλο οργανο
- Η οδοντίατρος ποτε δεν σου φτιαχνει τα δοντια
- Ο χωρος της μοδας και του γκλαμ δεν εχει αδερφες αλλα μονο εραστες
- Οι γυναίκες φορούν πάντα γόβες-στιλέτο στο κρεβάτι.
- 5-10 δευτερόλεπτα φλερταρίσματος είναι πάντα αρκετά.
- Αν ένας άγνωστος βρει μια γυμνή γυναίκα να "χαϊδεύεται" μόνη της, αυτή δεν θα ουρλιάξει τρομαγμένη. Αντίθετα, θα τον προσκαλεσει να κάνουν σεξ.
- Οι γυναίκες χαμογελούν πάντα με ικανοποίηση όταν οι άνδρες τελειωνουν στο πρόσωπο τους.
- Οι γυναίκες πάντα μουγκρίζουν ανεξέλεγκτα όταν κάνουν στοματικο.
- Οι γυναίκες έρχονται πάντα ταυτόχρονα σε οργασμό με τους άνδρες τους.
- Όλες οι γυναίκες ουρλιάζουν στο κρεβάτι.
- Οι γυναίκες πάντα χαμογελούν όταν τις παίρνουν ταυτόχρονα από πίσω κι από εμπρός.
- Οι νοσοκόμες πάντα κάνουν στοματικο στους ασθενείς σαν μερος της θεραπειας.
- Όταν η γκόμενα σου σε πιάσει να πηδάς την καλύτερη της φίλη θα θυμώσει μόνο για 30" και μετά θα συμμετάσχει ευχαρίστως στην παρτουζα.
- Οι γυναίκες πάντα δείχνουν ευχάριστα έκπληκτες όταν ανοίγουν το παντελόνι ενός άνδρα και βρίσκουν ενα πεος μέσα.
- Οι άνδρες ποτέ δεν χρειάζεται να παρακαλέσουν για σεξ.

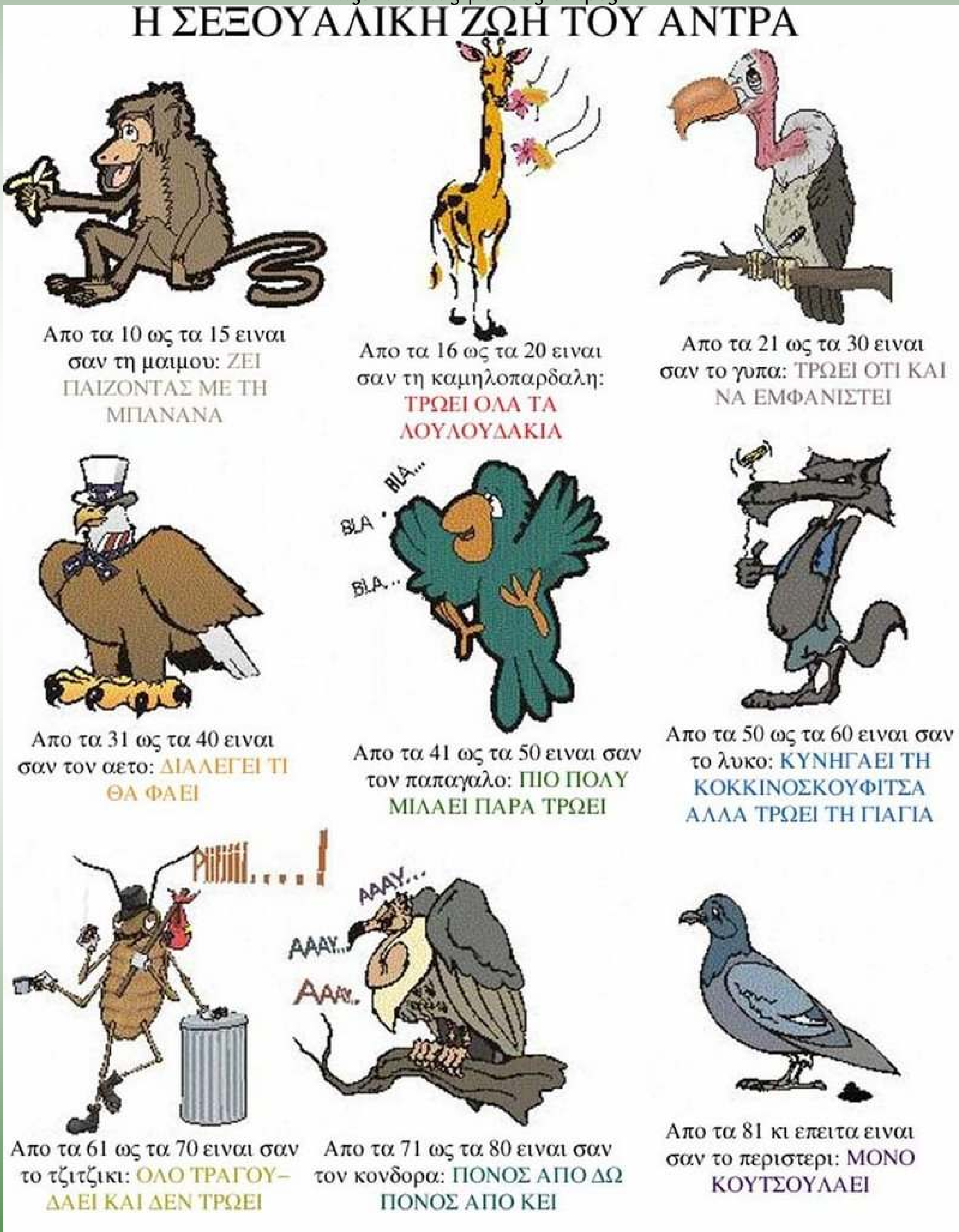
Όπως καταλαβαίνετε, επέστρεψα....

Άντε να ευθυμήσουμε

http://gova-stileto.blogspot.com *convinced*

και επειδή τώρα τελευταία πολύ σας ψυχοπλάκωσα…
και επειδή από την φύση μου είμαι άνθρωπος που βλέπω τα πράγματα από την θετική τους πλευρά…
και επειδή χρόνο για να γράψω δεν έχω και δεν βλέπω να προκύπτει για λίγες μέρες ακόμη…
και επειδή έχω φιλαράκια που με σκέφτονται και μου στέλνουν διάφορα ωραία…
Θέλω να τα μοιραστώ και να σας κάνω να χαμογελάσετε Βρε…

….ξεκινώντας με τους άντρες…

…καλά δεν νομίζω πως υπάρχει πιο αντιπροσωπευτικό του είδους…

και συνεχίζοντας με τις γυναίκες….

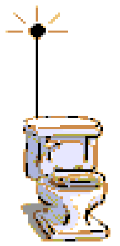
Ένα φεγγάρι είχα μια κολλητή που όλη την ώρα πήγαινε τουαλέτα.

Όχι απαραίτητα για να ενεργηθεί. Από συνήθειο. Όπου βγαίναμε – καφετέριες, κλαμπ, ρεστοράν – δεν παρέλειπε να επισκεφθεί τα αφοδευτήρια, έστω για να καθρεπτιστεί, να φρεσκάρει το μακιγιάζ της, να κλέψει υγρά χαρτομαντιλάκια αν υπήρχαν. **Αυτό το συνήθειο το κόλλησε και σ' εμένα.** Πάντα καλοθελητής ο υποφαινόμενος. Αρχίσαμε να το διασκεδάζουμε. Συγκρίναμε τις τουαλέτες κάθε μαγαζιού που επισκεπτόμασταν, καταρτίσαμε λίστα κριτηρίων και βαθμολογούσαμε: μοντέρνο ντιζάιν, χρώματα, καθρέπτες, καθαριότητα, λεκάνη, πλακάκια, ευωδιά, υγροσάπουνα, χαρτί υγείας.

Στα δύο χρόνια κολλητής παρέας που κάναμε στην Αθήνα, υπολογίζω ότι γυρίσαμε περισσότερα από χίλια WC. Αυτό το διάστημα χασομερώ σε διάφορες πόλεις, αλλά όποτε γυρίζω στην Αθήνα και πηγαίνω στην τουαλέτα ενός μαγαζιού με πιάνει χεζ-α-βου: έχω την εντύπωση ότι έχω ξαναενεργηθεί σ' αυτό το μέρος. Δεν θυμάμαι και καλά, τόσες τουαλέτες που είχαμε γυρίσει με την πωρωμένη φίλη μου, αδύνατο είναι να τις έχω συγκρατήσει όλες. Πάντως ένα χεζ-α-βου με διακατέχει.

Επίσης, όποτε πηγαίνω σε τουαλέτα θυμάμαι τις «ροζ περιπέτειες» του Τζόρτζ Μάικλ που τις γύρισε και σε βίντεο κλιπ, αυτό όμως είναι άλλο θέμα. **Το «χεζ-α-βου» με χτυπάει εντελώς απροσδόκητα**, με την είσοδο μου σε οποιαδήποτε αφοδευτήρια. Σαν μια ιπτάμενη κουράδα να παίρνει φόρα, να ξεπηδάει από την λεκάνη της τουαλέτας και να πασαλείφει την παρεγκεφαλίδα μου.

Θα πρέπει να σημειώσω πως ο σωστός όρος είναι το γνωστό «ντεζ-α-βου» που μας συμβαίνει όταν βιώνουμε κάτι στο παρόν, το οποίο νομίζουμε ότι έχουμε ξαναζήσει κάποια στιγμή στη ζωή μας, στο παρελθόν. Μπορούμε να επιδοθούμε σε διάφορους –αβισμούς, όπως:

- **Μωρ-α-βου:** όταν βλέπουμε μια φοβερή γκόμενα και νομίζουμε ότι κάπου την έχουμε ξαναπετύχει.
- **Ψεμ-α-βου:** όταν επινοούμε ένα αθώο ψεματάκι για κάθε περίσταση, που νομίζουμε ότι έχουμε ξαναχρησιμοποιήσει και στο παρελθόν.
- **Ξερν-α-βου:** όταν ξερνάμε μετά από χανγκ-όβερ και πολύ ποτό, χμ, αυτό σίγουρα το έχουμε ξαναζήσει.
- **Μυγ-α-βου:** όταν νομίζουμε πως πριν από πέντε λεπτά σκοτώσαμε ακριβώς την ίδια μύγα με την εφημερίδα – ρολό στα χέρια μας.
- **Παρλ-α-βου:** Μια παλιά ατάκα έλεγε «-πάρλε βου φρανσέ; -Μακαρόνια φρικασέ», αλλά αυτό είναι άσχετο πέρα από την ηχητική ομοιότητα με το θέμα μας. Το παρλ-α-βου μας συμβαίνει όταν γνωρίζουμε ένα άτομο και νομίζουμε πως έχουμε ξαναμιλήσει μαζί του στο παρελθόν.

Χασμουρ-α-βου: Όταν έχουμε την εντύπωση πως το ίδιο ακατάπαυστο χασμουρητό μας έπιασε ακριβώς και την προηγούμενη, αφού ξυπνήσαμε με το ζόρι για να πάμε στη δουλειά.

Google Headquarters

Οι Mantaleno-ανταποκριτές αποκαλύπτουν τα παρασκήνια της «μηχανής». (μην ψαρώνετε, μας ήρθε με mail και το αναλύουμε με τη γνωστή επιφανειακή ματιά μας στα πράγματα).

Τα **HQ του Google,** γνωστά και ως **Googleplex,** βρίσκονται στο Mountain view, California στη Silicon Valley. Πρόκειται για τέσσερα κτιριάκια Γκοτζιλοδιαστάσεων που αν κόψεις καμιά βόλτα εκεί μέσα και δεν χρειαστείς την Νικολούλη για να σε βρουν, θα δεις ένα κάρο Google Memorabilia – μιλάμε τα ατομάκια διανέμουν μέχρι και οδηγούς που εξηγούν στον κόσμο τι είναι το Google! Lava λάμπες, γλυκά και σοκολάτες, και μπάλες.

Ατμόσφαιρα relax, λέμε, με καναπέδες και ατομάκια συνεννοήσιμα (φαντάζομαι). Σαν και τη δική μου δουλειά ένα πράγμα, που το μόνο που δεν έχω βρει ακόμη, είναι φουρνέλο στο γραφείο μου.

Meeting; Στις 5 στο τραπέζι του μπιλιάρδου να σε σκίσω.

Σαν και το δικό μου γραφείο ένα πράγμα που όταν πήγα έπρεπε να καθαρίσω την καρέκλα με Azax.

Φέρε και το σκύλο σου, ρε φίλε, λέμε. Είμαι βέβαιη ότι θα γλύφει τον προϊστάμενο λιγότερο από τη συνάδελφό μου.

Στα γραφεία του Google έχουν, λέει, έναν κανόνα: δεν πρέπει να υπάρχει φαγητό **σε απόσταση μεγαλύτερη των 300 μέτρων από κάθε εργαζόμενο.**
Κάποτε ένας γκρίνιαξε (!) επειδή μέτρησε λέει την απόσταση από το γραφείο του και τη βρήκε 300+ μέτρα. Η απάντηση που πήρε ήταν η εξής: «Το ρεστωράν είναι ακριβώς στον από πάνω όροφο από σένα. **Σε ευθεία** είναι λιγότερο από 300 μέτρα».
Ε, μα!

Σύμφωνα με μια φήμη, ένα τυπάκι που μόλις είχε προσληφθεί στη Google και έψαχνε σπίτι να νοικιάσει (καλή ώρα όπως εγώ) αναγκάστηκε **να ζήσει στα γραφεία της Google για ένα μήνα.**
Μεγάλε, με τόσα εστιατόρια, καναπέδες, παιχνίδια, γλυκά και ζωντανά τριγύρω, το συζητάς; Μαλάκας είναι και που έφυγε. Τα Google HQs έχουν από γυμναστήρια και πισινούλες, μέχρι δωμάτια μουσικής.

Και ποδοσφαιράκια, λέμε!

Πλυντήρια για το προσωπικό…

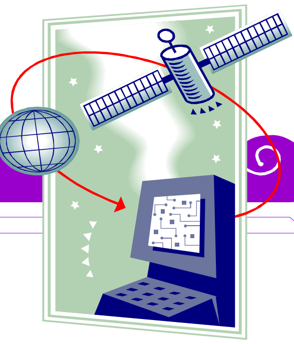

Πίνακας ανακοινώσεων έμπνευσης (;).

Free food παντού, σαν σε σουπερμάρκετ. Ακριβώς όπως στη δουλειά μου (το ‘παμε;), αλλά χωρίς το free. Θα πάρετε ένα φοντανάκι;

Και πίπες θα έκανα για ένα τέτοιο γραφειάκι...

*Περισσότερες φώτος **σε αυτό το post του Andy** (sorry Άνδυ, αλλά μόλις τώρα το είδα ότι είχες γράψει γι' αυτό!): http://andy-dufresne.blogspot.com/2006/09/googleplex.html

Digg me!

http://digg.com

Από: jim_hellas

Το site αυτό είναι κάτι σαν ένα ειδησεογραφικό πρακτορείο που το διαχειριζόμαστε όλοι. Ο καθένας μπορεί να βάλει κάποιο ενδιαφέρον link, άρθρο κτλ και η κοινότητα του dig θα το αναδείξει αν είναι αρκετά ενδιαφέρον. Πως γίνεται αυτό; Απλά οι χρήστες εάν βρουν ένα άρθρο ενδιαφέρον μπορούν να το επιλέξουν (digg). Όσοι πιο πολλοί επιλέξουν έναν άρθρο που προτάθηκε τόσο πιο γνωστό θα γίνει. Το μόνο που χρειάζεται για να αξιοποιήσει κανείς τις δυνατότητες του digg είναι να γραφτεί μέλος στο site (πράγμα πολύ εύκολο). Φυσικά δεν χρειάζεται αν είστε χρήστες εάν απλά θέλετε να διαβάζετε τι προτείνει η κοινότητα του digg. Αυτό μπορεί να γίνει από τον καθένα χωρίς να είναι μέλος.

BBC Greek

http://www.bbc.co.uk/greek

Από: jim_hellas

Το παραπάνω link οδηγεί στην ελληνική υπηρεσία του BBC, η οποία σταμάτησε τη λειτουργία της πέρυσι. Ωστόσο στο μοναδικό της αρχείο έχει σώσει συνεντεύξεις / δηλώσεις από μεγάλα ιστορικά πρόσωπα που δεν είναι πια κοντά μας, αλλά επηρέασαν την πολιτική (κυριως) ζωή της σύγχρονης Ελλάδας. Ανάμεσα σε αυτά τα πρόσωπα είναι ο Ανδρέας Παπανδρέου και ο αρχιεπίσκοπος Μακάριος. Επίσης έχει ιστορικές εκπομπές-αφιερώματα σε σημαντικά ιστορικά γεγονότα της Ελλάδος και όχι μόνο. Σίγουρα είναι μια μοναδική πηγή τέτοιων ντοκουμέντων και αξίζει την προσοχή σας έστω και για μια επίσκεψη από περιέργεια να γυρίσετε το χρόνο πίσω και να δείτε τι ακουγόταν στα ραδιόφωνα μερικές δεκαετίες πριν.

Αποκτήστε 1GB ελεύθερου χώρου στο ίντερνετ

http://www.4shared.com

Εάν ψάχνετε μια μέση λύση για να μεταφέρετε τα αρχεία σας από τον έναν υπολογιστή στον άλλο, εδώ υπάρχει η λύση. Μπορειτε να γραφτειτε στην **δωρεάν** υπηρεσια 4shared.com και να αποκτήσετε 1GB δωρεάν χώρου στο ιντερνετ. Ο χώρος αυτός μπορει να χρησιμοποιηθεί, μέσω των εργαλείων που προσφέρει το περιβάλλον του 4shared, για ανεβάσετε στο ιντερνετ προσωπικά σας αρχεια ώστε να έχετε πρόσβαση σε αυτά από οποιαδήποτε γωνιά του κόσμου. Μπορειτε να ορίσετε κάποια αρχεια και φακέλους ώστε να είναι δημόσια προσβάσιμα για τον καθένα. Αυτά τα αρχεια θα εμφανίζονται στα αποτελέσματα όταν κάποιος αναζητεί κάποιο αρχείο από την βάση του 4shared. Επισης μπορειτε να πάρετε ένα μοναδικό URL για κάθε αρχειο σας ώστε να το δώσετε σε όποιους θέλετε να μοιραστείτε αρχεια μαζί τους.

CONTACT US / INFOS

Επικοινωνία:	http://blogr.gr/?page_id=12
Ιστοσελίδα περιοδικού	http://blogr.gr
Υπεύθυνοι περιοδικού	Jim_hellas @ http://freehost.stuff.gr/jim_hellas Case @ http://www.neuromancer.gr
Συνεργάτες τεύχους	CyrusGeo

Πληροφορίες / Copyright policy / Απαγορεύσεις

Οι κανόνες βρίσκονται πάντα στην τελευταία σελίδα κάθε τεύχους, από όπου μπορείτε να τους διαβάσετε. Συγκεκριμένα είναι οι παρακάτω:

- Το BloGR είναι ένα δωρεάν online περιοδικό μη κερδοσκοπικού χαρακτήρα. Απαγορεύεται η πώλησή του με οποιονδήποτε τρόπο και η οποιαδήποτε οικονομική εκμετάλλευση του περιοδικού και του περιεχομένου του.
- Μπορούν να γίνουν απροειδοποίητες αλλαγές σε προηγούμενα τεύχη. Το αν θα γίνει αυτό τελικά θα το αποφασίσουν οι διαχειριστές του περιοδικού.
- Υπεύθυνοι για το περιεχόμενο των κειμένων είναι μόνο οι αρθρογράφοι τους και όχι το BloGR. Οι απόψεις που εκφράζονται στα άρθρα είναι αποκλειστικά των αρθρογράφων και δεν ταυτίζονται απαραίτητα με τις απόψεις του BloGR.
- Γίνεται προσπάθεια τα κείμενα που συλλέγονται να μην είναι προσβλητικά απέναντι σε πρόσωπα και σε κοινωνικές ομάδες. Αν κάποιο κείμενο που παρουσιάζεται σε οποιοδήποτε τεύχος θεωρείτε ότι σας θίγει σε προσωπικό επίπεδο, παρακαλώ επικοινωνήστε μαζί μας, δίνοντας μας τον αριθμό του τεύχους, την σελίδα και τον τίτλο του άρθρου αυτού αλλά και εξηγώντας μας τους λόγους για τους οποίους πιστεύετε ότι σας θίγει. Το BloGR μπορεί να προχωρήσει ακόμη και στη διαγραφή του επίμαχου κείμενου, αν αυτό ζητηθεί και κριθεί απαραίτητο.
- Για όλα τα κείμενα που χρησιμοποιήθηκαν από ξένες on-line πηγές (blogs κυρίως) ζητήθηκε η άδεια των ιδιοκτητών των ιστοσελίδων αυτών ώστε να δημοσιευθούν, και ως αρθρογράφοι ονομάζονται οι ιδιοκτήτες των ιστοσελίδων αυτών. Αν εντοπίσετε κείμενο το οποίο είναι κλεμμένο από άλλη πηγή, δίχως να έχει γίνει σχετική ενημέρωση από τον ιδιοκτήτη της ιστοσελίδας, σας παρακαλούμε να μας ενημερώσετε, είτε για **αποκατάσταση** του ονόματος του πραγματικού αρθρογράφου του κειμένου, είτε για **διαγραφή** του κειμένου, αν ο πραγματικός αρθρογράφος το επιθυμεί.
- Σε καμία περίπτωση το BloGR δεν κρατάει αρχείο με τα προσωπικά στοιχεία των αρθρογράφων (bloggers), τα οποία εξάλλου **ποτέ** δεν ζητούνται. Τα μόνα στοιχεία που χρειάζεται κάποιος για να κάνει εγγραφή στις πηγές του BloGR είναι μια έγκυρη διεύθυνση blog και ένα e-mail.
- Οι εικόνες που τυχόν συνοδεύουν τα άρθρα είτε είναι οι ίδιες που χρησιμοποιήθηκαν στα πρωτότυπα άρθρα αν, όπου και όπως αυτές δημοσιεύθηκαν, είτε βρέθηκαν στο internet από όπου και χρησιμοποιήθηκαν. Γίνονται προσπάθειες να μην χρησιμοποιούνται εικόνες που είναι copyrighted, αλλά παρόλα αυτά αν εντοπίσετε κάποια εικόνα που είναι copyrighted, σας παρακαλούμε να επικοινωνήσετε μαζί μας για να αντικατασταθεί **άμεσα**.
- Απαγορεύεται αυστηρά η αντιγραφή των κειμένων που παρουσιάζονται στο BloGR, χωρίς την άδεια των ατόμων που παρουσιάζονται ως αρθρογράφοι για το κάθε κείμενο. Το BloGR δεν ευθύνεται για τυχόν κλοπή των κειμένων που παρουσιάζονται εδώ, καθώς μοναδικός σκοπός του είναι η συγκέντρωση και η μαζική δημοσιοποίηση των κειμένων και όχι η παραπέρα προώθησή τους για οποιαδήποτε άλλη ενέργεια.
- Επιτρέπεται η εκτύπωσή του BloGR αν και εφόσον
  - η εκτυπωμένη έκδοση χρησιμοποιηθεί ως έχει, χωρίς οποιαδήποτε αλλαγή στο περιεχόμενο των κειμένων, για ατομική ή/και μη κερδοσκοπική χρήση
  - ζητηθεί η σχετική άδεια από **όλα** τα άτομα τα οποία παρουσιάζονται ως αρθρογράφοι
- Το BloGR δεν αρνείται την εγγραφή σε κανένα blog, ανεξαρτήτως του περιεχομένου του.
- Το BloGR δεν δεσμεύεται να δημοσιεύσει τα κείμενα ενός blog, έστω και αν αυτό είναι στη λίστα των πηγών μας.
- Οι κανόνες αυτοί δεν είναι οριστικοί σε καμία περίπτωση. Συνεχώς γίνεται ανανέωσή τους όταν αυτό κριθεί αναγκαίο.